

Olsztyn, dnia 26.04.2023 r.

OŚ-PŚ.7222.34.2020

DECYZJA

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 184 ust. 1 i art. 192 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.) oraz art. 97 § 1 pkt 4, art. 100 § 2 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku przedłożonego przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga, ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, w sprawie zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego udzielonego ww. spółce decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3 100 m³ na dobę zlokalizowanej pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, gmina Biskupiec, powiat olsztyński, woj. warmińsko – mazurskie

orzekam:

- I. przyjąć na podstawie art. 100 § 2 w zw. z art. 97 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przy wydaniu niniejszej decyzji ocenę, że za wynik sprawy ze skarg Stowarzyszenia Inicjatyw Społecznych „Terra” z siedzibą w Szczecinku, Stowarzyszenia Ekologicznego „Warto Być” z siedzibą w Biskupcu, Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku oraz Stowarzyszenia „Zdrowe Powietrze” z siedzibą w Koszalinie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (udzielającą pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3100 m³ na dobę zlokalizowanej pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, gmina Biskupiec, powiat olsztyński, woj. warmińsko – mazurskie), należy na potrzeby sprawy załatwianej niniejszą decyzją uznać nieuchylenie ze skutkiem prawnym w całości albo w części ww. decyzji ani niestwierdzenie ze skutkiem prawnym ich nieważności w całości albo w części.**

- II. zmienić, na wniosek Strony, decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP udzielającą Egger Biskupiec Sp. z o. o. Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, REGON: 361271073, NIP: 5252614980, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3 100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenie do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na**

godzinę, urządzenia spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW oraz instalację do spawania, zlokalizowanej na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, sprostowaną postanowieniami Starosty Olsztyńskiego: z dnia 3.07.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, z dnia 7.08.2019 r. znak: GŚ-II.6222.8.2019.KP oraz z dnia 28.04.2020 r., znak: GŚ-II.6222.11.2020.KP w następujący sposób:

1. Rozdział I decyzji otrzymuje brzmienie:

I. Określić rodzaj prowadzonej działalności

Egger Biskupiec Sp. z o. o. prowadzi na terenie zakładu w Biskupcu działalność polegającą na produkcji płyt drewnopochodnych (płyt wiórowych) w instalacji o zdolności produkcyjnej ponad 600 m³ na dobę (rodzaj działalności określony w ust. 6 pkt 1 lit. c załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości), obejmującą procesy:

- 1) produkcję płyt drewnopochodnych w instalacji, w tym:
 - a) produkcję surowych płyt wiórowych i płyt wiórowych laminowanych,
 - b) produkcję impregnowanego papieru z wykorzystaniem żywic,
 - c) proces dalszego uszlachetniania (postforming);
- 2) spalanie paliw w źródłach (urządzeniach) o łącznej nominalnej mocy nie mniejszej niż 50MW (rodzaj działalności określony w ust. 1 pkt 1 załącznika do ww. rozporządzenia), obejmujące:
 - a) źródła o łącznej nominalnej mocy 133,6 MW, w których produkty spalania wykorzystywane są do bezpośredniego ogrzewania, suszenia materiałów: generator gorącego gazu (HGG) 55 MW, komora spalania 40 MW, rezerwowa komora spalania 30MW, palniki do bezpośredniego suszenia impregnowanego papieru o łącznej nominalnej mocy 8,6 MW,
 - b) średnie źródła energetycznego spalania paliw, o łącznej nominalnej mocy 32,272 MW: kocioł wspomagający do podgrzewania oleju o nominalnej mocy 13,9 MW, kocioł grzewczy o nominalnej mocy 1,272 MW, kocioł grzewczy ciepłej wody o nominalnej mocy 9,8 MW, 5 awaryjnych agregatów prądotwórczych o łącznej nominalnej mocy 7,3MW,
 - c) 3 silniki pomp awaryjnych systemu p.poż o łącznej nominalnej mocy 1,271 MW;
- 3) termiczne przekształcanie odpadów innych niż niebezpieczne w urządzeniu o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę (rodzaj działalności określony w ust. 5 pkt 2 lit. a załącznika do ww. rozporządzenia) – termiczne przekształcanie odpadów w postaci pyłów wytwarzanych w instalacji do produkcji płyt wiórowych w zakładzie w Biskupcu, prowadzone w generatorze gorącego gazu (HGG) 55 MW, o maksymalnej zdolności przetwarzania **4,1601 Mg** odpadów na godzinę, **99,8424 Mg** odpadów na dobę.

2. Rozdział II decyzji wraz z nową numeracją otrzymuje brzmienie:

II. Określić rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom oraz rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw

1. Instalacja do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych

1.1. Lokalizacja instalacji

Instalacja do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych zlokalizowana jest na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec. Teren zakładu obejmuje niżej wymienione działki w powiecie olsztyńskim, gminie Biskupiec:

- obręb geodezyjny 0001 - Biskupiec Kolonia, działki o nr ew.: 66/3, 66/18, 67/2, 69/10, 80/5, 80/6, 80/7, 80/8, 80/9, 80/10, 80/11, 80/12, 80/13, 80/14, 80/15, 80/16, 80/17, 80/18, 80/22, 169, 176/3, 176/4, 176/7, 183/2, 183/4, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445,
- obręb geodezyjny – miasto Biskupiec 1, działki o nr ew.: 79, 82/2, 105/2, 105/5, 105/7, 105/9, 106/2, 118/10, 118/12, 118/14.

1.2. Wielkość produkcji i czas pracy instalacji

Maksymalna zdolność produkcyjna w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji wynosi:

- **produkcja surowych płyt wiórowych: 3 100 m³ na dobę, 770 000 m³ na rok,**
- produkcja płyt laminowanych: 40 000 000 m² na rok,
- produkcja papieru impregnowanego: 175 000 000 m² na rok,
- postforming – uszlachetnianie produktów – 6 000 000 m² na rok.

Program produkcji: 3 zmiany robocze, 24 h/dobę, 7 dni/tydzień, 8500 h/rok.

1.3. Urządzenia techniczne i obiekty budowlane stanowiące instalację do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych

W skład instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych wchodzi następujące urządzenia i obiekty:

Tabela nr 1 Wykaz obiektów i urządzeń wchodzących w skład instalacji IPPC

Lp.	Nazwa obiektu/ urządzenie	Wielkość parametru	Nr obiektu
1.	Punkt przyjęcia surowca	-	002
2.	Budynek techniczny	-	004
3.	Zbiornik na wody opadowe i roztopowe kat I	8 900 m ³	010
4.	Zbiornik na wody opadowe i roztopowe kat II	9 270 m ³	011
5.	Stacja filtracji wód opadowych kat I i kat II	-	012
6.	Uzdatnianie wody procesowej	-	013
	Awaryjny agregat prądotwórczy	<small>moc cieplna/moc elektryczna</small> 1,46 MW /634 kW	
7.	Bunkier trocin i magazyn drewna użytkowego	1861,7 m²	101
8.	Budynek przygotowania drewna użytkowego	40 Mg ATRO/h	102
	Silos – magazynowanie zrębków drewna użytkowego	795 m ³	153
9.	Rębak	510 000 Mg ATRO/rok	103
10.	Obiekt przygotowania wiórów mokrych	612 000 Mg ATRO/rok	104
11.	Silosy wiórów mokrych biomasy i drewna użytkowego	4200 m ³	154-159
	Silos trocin (z ob. 101)	700 m ³	154
	Silos wiórów drewna użytkowego (z ob.102)	700 m ³	155
	Silos wiórów (rozdrobionych w ob. 104)	700 m ³	156

	Silos wiórów (rozdrobionych w ob. 104)	700 m ³	157
	Silos wiórów (rozdrobionych w ob. 103 i 104)	700 m ³	158
	Silos wiórów (rozdrobionych w ob. 103 i 104)	700 m ³	159
12.	System podawania paliwa na ruszt HGG	-	105
	Kocioł grzewczy ciepłej wody opalany gazem ziemnym	9,8 MW	
13.	Zaopatrzenie w energię Awaryjny agregat prądowórczy	moc cieplna/moc elektryczna 1,46 MW /634 kW	106
14.	Generator gorącego gazu (HGG)	nominalna moc cieplna 55 MW	107
	Silosy paliw – pyłu wytwarzanego w instalacji:		
15.	Pył z przesiewania materiału MS (ob. 110) oraz pył z przesiewania i odpylania drewna użytkowego (ob. 102)	600 m ³	167
	Pył ze szlifowania gotowych płyt wiórowych (ob.112)	600 m ³	168
	Pył z przesiewania materiału DS (ob.110)	600 m ³	169
16.	Mokry elektrofiltr WESP1	przepływ gazów odlotowych 547 500 Nm ³ /h ¹⁾	108
	Suszarnie wiórów:		
17.	Suszarnia MS bezpośrednio suszenie wiórów gazami ze spalania paliw w komorze spalania 40MW	36 Mg ATRO/h nominalna moc cieplna 40 MW	109
	Komora spalania 40MW		
	Suszarnia DS bezpośrednio suszenie wiórów gazami ze spalania paliw w HGG i/lub w rezerwowej komorze spalania 30 MW	36 Mg ATRO/h nominalna moc cieplna 30 MW	
	Rezerwowa komora spalania 30 MW		
18.	Silos bezpieczeństwa ogniowego warstwy MS	394 m ³	160
	Silos bezpieczeństwa ogniowego warstwy DS	394 m ³	161
	Obiekt przygotowania wiórów suchych:		
19.	Surowce drzewne i drewnopochodne inne niż odpady	612 000 Mg ATRO/rok	110
	Odpady drzewne i drewnopochodne	314 417 Mg/rok	
	Silosy wiórów suchych z systemem transportu:		
20.	Silos - wióry suche MS	800 m ³	163
	Silos - wióry suche MS	800 m ³	164
	Silos - wióry suche DS	800 m ³	165
	Silosy operacyjne z systemem transportu:		
21.	Silos -granulat pyłu/pyły z systemów odpylania procesów produkcyjnych	394 m ³	162
	Silos -materiał sprzed i z prasy obiekt nr 111	545 m ³	166
22.	Produkcja płyt surowych prasa ContiRoll	3100 m ³ /dobę	111
	Awaryjny agregat prądowórczy	moc cieplna/moc elektryczna 1,46 MW /634 kW	
	Kocioł wspomagający – podgrzewanie oleju termalnego i ogrzewanie budynków (gdy nie pracuje HGG)	nominalna moc cieplna 13,9 MW przepływ gazów odlotowych 90 000 Nm ³ /h ²⁾	

	Mokry elektrofiltr WESP2		
23.	Obiekt wytwarzania końcowego	-	112
24.	Magazyn surowych płyt wiórowych	-	113
25.	Magazyn wysokiego składowania zautomatyzowany	-	114
26.	Linie do uszlachetniania papieru	175 mln m ² /rok	115
	Palniki opalane gazem ziemnym / nominalna moc cieplna	nominalna moc cieplna 2 x 4,3 MW	
	Magazyn surowego papieru	-	
27.	Laminowanie krótkotaktowe	40 mln m ² /rok	118
	Laboratorium	-	
28.	Magazyn wyrobów gotowych	-	119
	Awaryjny agregat prądowórczy / moc cieplna/moc elektryczna	moc cieplna/moc elektryczna 1,46 MW /634 kW	
29.	Magazyn wyrobów gotowych	-	120
30.	Obiekt dalszego uszlachetniania (postforming)	6 mln m ² /rok	121

- 1) objętość gazów odlotowych w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) oraz w stanie suchym dla referencyjnej zawartości tlenu 18 %.
- 2) objętość gazów odlotowych w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) oraz w stanie suchym.

Tabela nr 1a Wykaz obiektów i urządzeń stanowiących infrastrukturę towarzyszącą

Lp.	Nazwa obiektu	Wielkość parametru	Nr obiektu
1.	Myjnia pojazdów	-	-
2.	Centrala tryskacza	-	014
3.	Budynek socjalny Kocioł grzewczy Awaryjny agregat prądowórczy	nominalna moc cieplna 1,272 MW moc cieplna/moc elektryczna 1,46 MW /634 kW	005
4.	Instalacja spawalnicza	-	004
5.	Stacja paliw	-	009

1.4. Charakterystyka procesów technologicznych

a) Przyjęcie surowców

Punkt przyjęcia surowca (obiekt nr 002) obejmuje pomieszczenia do analiz i suszenia próbek. W tym miejscu będzie następowała akceptacja dostawy surowców przywiezionych ciężarówkami zgodnie z wdrożoną procedurą przyjmowania i sprawdzenia surowca, stanowiącą jeden z elementów systemu zarządzania jakością ISO w zakładzie. Po akceptacji dostawy pojazdy będą kierowane na wskazane miejsce rozładunku.

b) Magazynowanie surowców

Place magazynowe surowców - będą to utwardzone lub nieutwardzone place o łącznej powierzchni **12ha** zlokalizowane na terenie całego zakładu, na których magazynowane będą surowce drzewne i drewnopochodne inne niż odpady, których naturalna wilgotność

eliminuje możliwość niekontrolowanego unosu. Magazynowanie ww. surowców na placach będzie spełniać wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz wymagania określone w decyzji Wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2015/2119 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE. Place utwardzone będą poprzez nawierzchnię szczelną (asfalt, beton) lub przepuszczalną (zagęszczenie gruntu z użyciem materiałów budowlanych lub bez użycia materiałów budowlanych). Materiały drzewne na placach magazynowych surowca będą przechowywane zgodnie z wymogami BAT 23 i 24.

Materiał podatny na wiatr (np. trociny uznane za biomasę) będzie magazynowany wyłącznie w tzw. „zamkniętych obszarach składowania”: tj. na obszarze otoczonym z trzech stron ścianami z drewna okrągłego o odpowiedniej wysokości (maksymalnie 8m), uniemożliwiającej niekontrolowany unos materiałów. Wysokość ścian z drewna okrągłego będzie zawsze wyższa od wysokości składowanych materiałów drzewnych, z których łatwo powstaje pył. W razie konieczności emisja pyłu będzie minimalizowana poprzez okresowe zraszanie wodą powierzchni placów magazynowych. Wody opadowe i roztopowe z placów o szczelnie utwardzonej i skanalizowanej powierzchni będą odprowadzane kanalizacją deszczową do zbiorników retencyjnych.

Bunkier trocin i magazyn drewna użytkowego – (obiekt nr 101) będzie w całości wykorzystywany do magazynowania odpadów w postaci drewna użytkowego lub podzielony będzie przegrodą na dwie strefy magazynowe, z których jedna będzie służyć do magazynowania odpadów drewna użytkowego a druga do magazynowania biomasy lub w całości przeznaczony do magazynowania biomasy.

c) Przygotowanie surowca oraz przygotowanie wiórów mokrych (obiekty 101, 102, 103, 104)

Trociny z obiektu 101 podawane będą wprost na linię technologiczną poprzez silos nr 154, a drewno użytkowe transportem – ładowarką podawane będzie do obiektu nr 102. W obiekcie 102 prowadzone będą procesy rozdrabniania, czyszczenia, sortowania drewna użytkowego. Oddzielone zostaną materiały inne niż drewno i materiał drewnopochodny (metal, szkło, piasek). Oczyszczony materiał (drewno użytkowe) będzie rozdrabniany i przesiewany, a następnie gromadzony w silosie nr 155. Powstający w tych procesach pył drobny gromadzony będzie w silosie nr 167 do wykorzystania jako paliwo, w ilościach i na warunkach wskazanych w niniejszej decyzji lub przekazywany uprawnionym odbiorcom jako odpad.

Drewno okrągłe, zrżyny tartaczne, opoły, pobierane z placów magazynowych, rozdrabniane są w hali rębaków (obiekt nr 103) do postaci zrębków. Dalsza obróbka zrębków prowadzona będzie w obiekcie 104, gdzie materiał będzie przesiewany celem odseparowania zbyt grubych frakcji, wykorzystywanych jako paliwo w postaci biomasy na ruszcie HGG. Oczyszczony i rozdrobniony materiał w postaci mokrych wiórów przechowywany będzie w silosach nr 156 – 159 do momentu jego transportu do procesu suszenia.

d) Suszenie wiórów mokrych (obiekt 109)

Za pomocą przenośników ślimakowych, taśmowych i kubałkowych mokre wióry będą transportowane do dwóch suszarni bębnowych: warstwy środkowej (MS) i warstwy wierzchniej (DS). Warstwa wierzchnia produkowanych płyt zasilana będzie wiórami otrzymanymi z surowca – biomasy, a warstwę środkową płyt będą tworzyły materiały rozdrobnionego drewna użytkowego i biomasy. W suszarniach bębnowych nastąpi proces osuszania wiórów do wilgotności 2-3%. W instalacji będą zastosowane suszarnie

bębnowe, ogrzewane bezpośrednio gorącymi gazami z obiektów energetycznego spalania paliw. Suszarnia warstwy wierzchniej (DS) zasilana będzie gazami z generatora gorącego gazu – HGG opalanego biomasą (w postaci kawałków oraz pyłów), odpadami w postaci pyłów wytwarzanych w przedmiotowej instalacji oraz gazem ziemnym. W przypadku awarii generatora gorącego gazu HGG suszarnia warstwy wierzchniej (DS) zasilana będzie gazami z rezerwowej komory spalania 30 MW. Suszarnia warstwy środkowej (MS) zasilana będzie gorącymi gazami z komory spalania 40 MW opalanej gazem ziemnym oraz biomasą w postaci pyłów wytwarzanych w przedmiotowej instalacji. Po osuszeniu masa wiórowa zostanie przepuszczona przez oddzielacze cyklonowe z zaworami obrotowymi w celu oddzielenia suchych wiórów od powietrza, a następnie przetransportowana do silosów bezpieczeństwa ogniowego. Oddzielone powietrze zostanie w większości zawrócone do komory mieszania, a pozostałe gazy odlotowe zostaną oczyszczone za pomocą mokrego elektrofiltra (WESP1) i odprowadzone do powietrza atmosferycznego. Osuszone wióry poszczególnych warstw (MS i DS) transportowane będą odrębnie do obiektu 110.

e) Przygotowanie wiórów suchych (obiekt 110)

Suche wióry będą przesiewane, rozdrabniane i frakcjonowane w oddzielnych liniach przeznaczonych do przygotowania osobno warstwy środkowej (MS) i wierzchniej (DS) do produkcji płyty wiórowej, a następnie transportowane do silosów nr 163 i 164 (MS) oraz 165 (DS.). Frakcje drobne (pyły) z obu rodzajów warstw, nienadające się do wykorzystania do produkcji płyty będą transportowane do odrębnych silosów: nr 169 (pył z warstwy DS - biomasy) i nr 167 (pył z warstwy MS – drewna użytkowego), do wykorzystania jako paliwo, w ilościach i na warunkach wskazanych w niniejszej decyzji lub przekazywany uprawnionym odbiorcom jako odpad.

f) Formowanie kobierca, prasowanie, chłodzenie i wykańczanie / produkcja płyt surowych (obiekt 111, 112)

Wysuszone wióry mieszane będą w mieszalnikach z klejem na bazie wody, utwardzaczem, emulsją na bazie wosku i dodatkami, a następnie formowane w kobierzec w stacji formowania, skąd podajnikiem taśmowym trafią do prasy (obiekt 111). Pod wpływem wysokiego ciśnienia i temperatury formowana będzie wstęga surowej płyty wiórowej, która następnie będzie cięta. Gorące płyty wiórowe chłodzone będą na schładzarkach gwiazdowych. Celem zapewnienia pierwotnej redukcji emisji zanieczyszczeń z prasy stosowane będą kleje o niskiej zawartości formaldehydu oraz będzie kontrolowana eksploatacja prasy ze zbilansowaną temperaturą prasy, przyłożonym ciśnieniem i prędkością. Powietrze odciągane z prasy oczyszczane będzie w mokrym elektrofiltrze (WESP2). Schłodzone płyty będą następnie poddawane szlifowaniu i kontroli jakości (obiekt 112). Pył powstający w procesie szlifowania płyt transportowany będzie pneumatycznie do filtra i gromadzony w silosie nr 168, do wykorzystania jako paliwo, w ilościach i na warunkach wskazanych w niniejszej decyzji lub przekazywany uprawnionym odbiorcom jako odpad.

g) Magazynowanie surowych płyt wiórowych – magazyn z suwnicą (obiekt 113) i magazyn wysokiego składowania (114)

Magazyn z suwnicą będzie w pełni zautomatyzowanym magazynem wielkopowierzchniowym. Do magazynu wysokiego składowania płyty transportowane będą przy użyciu wózków widłowych lub automatycznie przy użyciu samotoków ze stacji przekazania.

h) Impregnacja papieru (obiekt 115)

W obiekcie 115 znajdować się będzie magazyn papieru surowego oraz prowadzony będzie proces uszlachetniania żywicą melaminy papieru dekoracyjnego oraz papieru surowego, wykorzystywanych do laminowania płyt wiórowych. W urządzeniach do impregnacji, papier będzie nasączany żywicami w wannach, a następnie suszony w suszarkach papieru, do których będzie kierowane gorące powietrze ogrzewane gorącym olejem termalnym, jako nośnikiem ciepła odzyskiwanego z HGG lub gdy nie będzie działał HGG olejem termalnym, jako nośnikiem ciepła odzyskiwanego z kotła wspomagającego 13,9 MW. Alternatywnie, suszenie papieru będzie się odbywać w suszarkach, do których będą dostarczane gorące gazy powstałe w wyniku spalania gazu ziemnego w palnikach gazowych (palniki gazowe w suszarni papieru impregnowanego będą działały więc na zasadzie bezpośredniego suszenia spalinami).

Linie uszlachetniania papieru wykorzystywać będą żywice na bazie wody, środek zwilżający, środek oddzielający, utwardzacz. Obszar magazynowania tych materiałów będzie miał konstrukcję szczelnej wanny ociekowej. Ze zbiorników magazynujących materiały będą pompowane rurociągami do urządzeń dozujących. Zbiorniki na preparaty chemiczne zbudowane będą z materiałów odpornych na daną substancję. Gotowe arkusze papieru dekoracyjnego transportowane będą do wydzielonej przestrzeni magazynowej. Celem zapewnienia pierwotnej redukcji emisji zanieczyszczeń z suszarni papieru, stosowane będą żywice o niskiej zawartości formaldehydu oraz będzie kontrolowana eksploatacja pieców ze zbilansowaną temperaturą i prędkością. Gazy odlotowe z procesu impregnowania i suszenia papieru przed odprowadzeniem do powietrza atmosferycznego oczyszczane będą w bioskruberze.

i) Laminowanie – prasy krótkotaktowe (obiekt 118)

Płyty wiórowe zostaną pokryte papierem utwardzonym w procesie impregnacji, a pokrywanie takim papierem, czyli laminacja, nastąpi w prasach krótkotaktowych, ogrzewanych olejem termalnym. Pod wpływem ciśnienia i temperatury żywica melaminowa będzie uwalniana z papieru i będzie wiązała papier z płytą. W trakcie procesu żywica zostanie utwardzona, a powierzchnia stanie się odporna na odkształcenia. Gotowa płyta przeniesiona zostanie z pasa transportowego do urządzenia obrzynającego kanty, które usuwać będzie wystające skrawki papieru. Następnie za pomocą piły płyta będzie podzielona na części. Po ochłodzeniu w linii chłodzącej płyty będą oczyszczone z pyłu i transportowane do stacji kontroli jakości.

j) Pakowanie (obiekt 119)

Na linii pakowania pakiety płyt będą pokrywane płytami wierzchnimi lub kartonami, następnie trafią na palety, gdzie zostaną automatycznie przymocowane za pomocą taśmy z tworzywa sztucznego i stali. Zapakowane pakiety przekazane będą do magazynu wyrobów gotowych i stacji wysyłki.

k) Dalsze uszlachetnianie (postforming) (obiekt 121)

Płyty surowe oraz płyty pokryte papierem w procesie laminowania w zależności od zamówienia będą mogły być poddane procesom dalszego uszlachetniania w celu wyprodukowania elementów odpornych na wysoki poziom wilgotności, chemikalia, obciążenia mechaniczne, np. półprodukty do produkcji blatów kuchennych, mebli łazienkowych, biurowych, domowych, wyposażenia sklepów czy laboratoriów. Panele będą cięte w pilarsce, następnie wprowadzone będą do systemu formatowania. Po oczyszczeniu za pomocą szczotki czyszczącej, trafią do urządzenia do nakładania utwardzacza na obie powierzchnie płyt, transportowane będą przez sekcję suszenia do

urządzenia do nakładania kleju na bazie mocznika. Następnie transportowane będą do prasy, gdzie podawane będą też papiery dekoracyjne lub laminaty. Po sprasowaniu płyty będą cięte na pile diagonalnej i kierowane do magazynu buforowego.

Następnie płyty trafią do maszyny do postformingu, gdzie będą profilowane. Laminat będzie przyklejany do krawędzi i w sposób ciągły formowany pod wpływem ciepła i ciśnienia. Następnie powierzchnia płyty będzie czyszczona i suszona za pomocą lamp UV. Płyta będzie jeszcze przycinana na gotową szerokość, a w stacji sortowania sprawdzana pod kątem wad jakościowych. Potem prowadzone będą procesy pakowania gotowych produktów.

1.5. Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw

Tabela nr 2

LP	Rodzaj surowca, materiału	Zużycie
1.	Surowce drzewne i materiały drewnopochodne do produkcji płyty w tym:	612 000 Mg ATRO/rok
1.1.	Odpady drzewne i drewnopochodne	0 – 314 417 Mg/rok
1.2.	Surowce drzewne i drewnopochodne inne niż odpady	0 – 612 000 Mg ATRO/rok
2.	Kleje i dodatki do produkcji surowej płyty w tym:	109 750 Mg /rok
2.1.	Kleje żywiczne MUF, UMF, UF o niskiej zawartości wolnego formaldehydu $\leq 0,2\%$	95 000 Mg/rok
2.2.	Utwardzacze	2 650 Mg/rok
2.3.	Dodatki Emulsja woskowa Wstępny kondensat UFC Środek oddzielający	12 100 Mg/rok
	Izocyjanian (PMDI)	
	Mocznik	
3.	Surowce w procesie impregnacji papieru:	
3.1.	Papier surowy	16 000 Mg/rok
3.2.	Żyvice UF, MF	40 000 Mg/rok
3.3.	Utwardzacze	270 Mg /rok
3.4.	Dodatki Ulepszacz powierzchni Środek zwilżający Środek zapobiegający blokadom Środek oddzielający	870 Mg/rok
4.	Surowce w procesie laminacji	
4.1.	Papier impregnowany	54 000 Mg/rok
4.2.	Płyta wiórowa	770 000 m³/rok
5.	Surowce w procesie dalszego uszlachetniania (postformingu)	
5.1.	Laminaty HPL	5 800 Mg/rok
5.2.	Papier impregnowany do postformingu	500 Mg/rok

5.3.	Kleje i dodatki w tym:	710 Mg/rok
	Kleje termotopliwe EVA	
	Klej termotopliwy	
	Utwardzacz	
	Klej UF	
	Klej PF11	
	Klej poliuretanowy PU	
	Lakier UV	
6.	Olej termalny	-
7.	Mocznik	według potrzeb
8.	Substancje wykorzystywane do podczyszczania wody w WESP	według potrzeb
9.	Surowce wykorzystywane w laboratorium – odczynniki chemiczne	3 m³/rok
10.	Energia elektryczna	150 300 MWh/rok
11.	Energia cieplna (ze spalania paliw) na potrzeby instalacji, bez agregatów awaryjnych i silników pomp	2 590,286 TJ
12.	Paliwo wykorzystywane w instalacji	
12.1.	Biomasa	53 830 Mg ATRO/rok
12.2.	Odpady w postaci pyłów z materiałów drewnopochodnych wytwarzanych w instalacji	35 360,00 Mg/rok
12.3.	Gaz ziemny	28 700 000 Nm ³
12.4.	Olej napędowy	6,9 Mg/rok

2. Jednostki (urządzenia) spalania paliw

Na potrzeby instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych a także na potrzeby grzewcze oraz w celu awaryjnego wytwarzania prądu na terenie zakładu eksploatowane będą następujące jednostki (urządzenia) spalania paliw wyszczególnione w pkt 2.1., o łącznej maksymalnej nominalnej mocy cieplnej **167,143 MW**.

2.1. Urządzenia techniczne i obiekty budowlane stanowiące jednostki spalania paliw

Tabela nr 3

Lp.	Obiekt, budowla, urządzenie, rodzaj stosowanego paliwa, cel wytwarzania energii cieplej	Nominalna moc cieplna	Nr obiektu
Źródła o łącznej nominalnej mocy 133,6 MW, których produkty spalania wykorzystywane będą do bezpośredniego ogrzewania, suszenia lub innej obróbki przedmiotów lub materiałów:			
1.	Generator gorącego gazu (HGG) - Ruszt – spalanie biomasy (zrębki i drewno kawałkowe) - Palnik wielopaliwowy: - spalanie pyłu z przesiewania materiału DS lub spalanie pyłu z przesiewania materiału DS i gazu ziemnego - spalanie wyłącznie gazu ziemnego - System 4 dysz wtryskowych – spalanie pyłów ze szlifowania gotowych płyt wiórowych, z przesiewania materiału MS,	55 MW¹⁾ 27 MW 25 MW 20 MW 18,45 MW	107

	z przesiewania i odpylania <i>drewna użytkowego</i> Produkcja energii cieplnej w procesie współspalania odpadów, biomasy i gazu ziemnego, na potrzeby suszarni warstwy DS i wymiennika ciepła oleju termalnego		
2.	Rezerwowa komora spalania 30 MW spalanie gazu ziemnego Produkcja energii na potrzeby suszarni warstwy DS wyłącznie w sytuacji, gdy nie pracuje HGG	30 MW	109
3.	Komora spalania 40 MW – palnik Combi spalanie pyłu z przesiewania materiału DS spalanie gazu ziemnego Produkcja energii na potrzeby suszarni warstwy MS	40 MW 30 MW 40 MW	109
4.	Palniki do suszenia impregnowanego papieru spalanie gazu ziemnego	4,3 MW	115
5.	Palniki do suszenia impregnowanego papieru spalanie gazu ziemnego	4,3 MW	115
Średnie źródła energetycznego spalania paliw, o łącznej nominalnej mocy 32,272 MW:			
1.	Kocioł wspomagający spalanie gazu ziemnego Produkcja energii na potrzeby podgrzewania oleju termalnego i ogrzewania budynków, gdy nie pracuje HGG	13,9 MW	111
2.	Kocioł grzewczy ciepłej wody spalanie gazu ziemnego	9,8 MW	105
3.	Kocioł grzewczy spalanie gazu ziemnego	1,272 MW	005
4.	Agregat prądotwórczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	1,46 MW	005
5.	Agregat prądotwórczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	1,46 MW	013
6.	Agregat prądotwórczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	1,46 MW	106
7.	Agregat prądotwórczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	1,46 MW	111
8.	Agregat prądotwórczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	1,46 MW	119
Pozostałe źródła:			
1.	Pompa systemu zraszaczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	0,457 MW	014
2.	Pompa systemu zraszaczy (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	0,457 MW	014
3.	Pompa hydrantowa (silnik diesel) spalanie oleju napędowego	0,357 MW	014

¹⁾Moc cieplna generatora gorącego gazu (HGG) będzie ograniczona podczas pracy do 55 MW; zapotrzebowanie na wytwarzany przez HGG gorący gaz będzie determinowane przez suszarnię warstwy DS (40 MW) oraz wymiennik ciepła oleju termalnego (15 MW) i kontrolowane systemem sterowania i bezpieczeństwa; poszczególne palniki i ruszt nie mogą jednocześnie pracować z zainstalowaną maksymalną mocą, ich moc będzie regulowana w zależności od potrzeb.

2.2. Charakterystyka procesów spalania paliw

a) Przyjęcie, magazynowanie, monitorowanie zużycia paliw

Biomasa (zrębki i drewno kawałkowe) będąca paliwem stosowanym na ruszcie w HGG dostarczana będzie pojazdami ciężarowymi i magazynowana będzie na placach magazynowych surowców. Zużycie biomasy spalanej na ruszcie HGG ustalone będzie za pomocą wag automatycznych zainstalowanych na ładowarkach.

Pył wytwarzany w procesach prowadzonych w instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych, stosowany jako paliwo w palnikach HGG i komory spalania 40 MW magazynowany będzie w silosach. Zużycie pyłu ustalone będzie za pomocą wag przenośnikowych i ślimaków dozujących, podczas transportu pyłów z silosów do palników HGG i komory spalania 40 MW. Waga 01 – ustalać będzie ilość pyłu z przesiewania materiału DS (biomasy) z obiektu 110, kierowanego z silosu 169 do komory spalania 40 MW oraz za pomocą ślimaka dozującego ilość pyłu z przesiewania materiału DS. (biomasy) z silosu 169 do HGG. Waga 02 – ustalać będzie łączną ilość

pyłów z silosu 167 i 168 – pyłów materiałów drewnopochodnych: ze szlifowania gotowych płyt wiórowych, z przesiewania materiału MS, z przesiewania i odpylania drewna użytkowego, kierowaną do spalania w HGG. Waga 03 – ustalać będzie ilość pyłu z przesiewania i odpylania drewna użytkowego w obiekcie 102, kierowanego do silosu 167.

b) Proces spalania w głównych źródłach ciepła, odprowadzanie spalin

Generator gorącego gazu HGG składać się będzie z zamkniętej stalowej konstrukcji. Cała komora ogniowa będzie całkowicie wyłożona żaroodpornym materiałem (ogniotrwałym), aby chronić stalową konstrukcję i zapewnić ostatecznie wysoką temperaturę w komorze HGG. Ze względu na planowane prowadzenie procesu współspalania biomasy i pyłów materiałów drewnopochodnych, uznanych za odpady, HGG będzie zaopatrzone w palnik gazowy. Spalanie gazu zachodzić będzie w razie konieczności doprowadzenia dodatkowego ciepła dla zapewnienia temperatury wymaganej dla dopalenia dioksyn i furanów podczas współspalania odpadów.

HGG i komory spalania będą wytwarzać gorące gazy na potrzeby bezpośredniego ogrzewania suszarni wiórów. Wyposażenie, parametry urządzeń do spalania paliw określono w tabeli nr 3.

Jeden ze strumieni gorących gazów z HGG kierowany będzie do wymiennika ciepła oleju termalnego, następnie ze strumienia gazów oddzielony będzie popiół w elektrofiltrze i gorące gazy kierowane będą do komory mieszania. Drugi strumień gorących gazów z HGG będzie oczyszczony z popiołu w cyklonie i również kierowany do komory mieszania. Oddzielenie popiołu ze strumienia gazów z HGG służy ochronie urządzeń suszarni DS i zapewnieniu wysokiej jakości materiału do produkcji płyty. Oba strumienie gorących gazów (spalin) z HGG będą kierowane do suszarni wiórów warstwy wierzchniej DS, a następnie (po przejściu przez wióry w w/w suszarni), do oczyszczenia na elektrofiltrze mokrym (WESP1). Strumień gazów wytworzonych w wyniku spalania gazu ziemnego i pyłu biomasy w palniku Combi w komorze spalania o mocy 40 MW kierowany będzie do suszarni warstwy środkowej (MS), a następnie (po przejściu przez wióry w w/w suszarni) również będzie kierowany do oczyszczenia w elektrofiltrze mokrym (WESP1). Połączenie wyżej opisanych strumieni gazów nastąpi w elektrofiltrze mokrym. Połączone oczyszczone strumienie gazów będą wprowadzane do powietrza przez emitor E-108.01.

c) System mokrego odprowadzania popiołów

Popiół z procesu współspalania odpadów pyłów drewnopochodnych i biomasy będzie transportowany na mokro, aby zapobiec wtórnej emisji i będzie magazynowany w kontenerach na wyznaczonym nieprzepuszczalnym obszarze ze zbieraniem odcieków, które będą zwracane do systemu odpopielania.

2.3. Rodzaj i ilość paliw wykorzystywanych w instalacji

Tabela nr 4

Lp.	Rodzaj paliwa	Szacunkowa wartość opałowa ¹⁾	Zużycie roczne ⁶⁾	Zużycie roczne ²⁾	Zużycie maksymalne ³⁾ /szacunkowa wilgotność paliwa ⁴⁾
Generator gorącego gazu (HGG)					
1.	Biomasa	18 430 kJ/kg		44 830 Mg	10 548 kg/h/50%
2.	Pyły z materiałów drewnopochodnych wytwarzanych w instalacji ⁷⁾	17 580 kJ/kg	35 360,00 Mg/rok		4 160,1 kg/h/9,17%
3.	Biomasa w postaci pyłu z przesiewania	18 470 kJ/kg		8 683 Mg	5 214 kg/h/ 6,54%

	materiału DS w obiekcie 110				
4.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		170 000 Nm ³	2 000 Nm ³ /h / -
Rezerwowa komora spalania 30 MW					
5.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		5)	3 000 Nm ³ /h/-
Komora spalania DS 40 MW					
6.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		22 950 000 Nm ³	4 000 Nm ³ /h / -
7.	Biomasa w postaci pyłu z przesiewania materiału DS w obiekcie 110	18 470 kJ/kg		317 Mg	6 280 kg/h/6,54%
Palniki do suszenia impregnowanego papieru 4,3 MW nr 1					
8.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		1 105 000 Nm ³	430 Nm ³ /h / -
Palniki do suszenia impregnowanego papieru 4,3 MW nr 2					
9.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		1 105 000 Nm ³	430 Nm ³ /h / -
Kocioł wspomagający 13,9 MW					
10.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		2 350 000 Nm ³	1 390 Nm ³ /h / -
Kocioł grzewczy ciepłej wody 9,8 MW					
11.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		1 000 000 Nm ³	980 Nm ³ /h / -
Kocioł grzewczy 1,272 MW					
12.	Gaz ziemny	36 000 kJ/Nm ³		20 000 Nm ³	127,2 Nm ³ /h / -
Awaryjny generator prądu 1,46 MW obiekt 005					
13.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		0,59 Mg	122,356 kg/h / -
Awaryjny generator prądu 1,46 MW obiekt 013					
14.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		0,59 Mg	122,356 kg/h / -
Awaryjny generator prądu 1,46 MW obiekt 106					
15.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		0,59 Mg	122,356 kg/h / -
Awaryjny generator prądu 1,46 MW obiekt 111					
16.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		0,59 Mg	122,356 kg/h / -
Awaryjny generator prądu 1,46 MW obiekt 119					
17.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		0,59 Mg	122,356 kg/h / -
Pompa systemu zraszaczy 0,457 MW					
18.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		1,42 Mg	38,27 kg/h / -
Pompa systemu zraszaczy 0,457 MW					
19.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		1,42 Mg	38,27 kg/h / -
Pompa hydrantowa 0,357 MW					
20.	Olej napędowy	43 000 kJ/kg		1,11 Mg	29,90 kg/h / -

¹⁾ wartość opałowa w przypadku biomasy i odpadów drewnopochodnych odnosi się do paliwa suchego;

²⁾ zużycie roczne w przypadku biomasy i odpadów drewnopochodnych odnosi się do paliwa suchego;

³⁾ maksymalne zużycie paliwa, w przypadku biomasy i odpadów drewnopochodnych o wskazanej

wilgotności;

⁴⁾ rzeczywista zawartość wody ulega zmianie i będzie uwzględniana przy określaniu ilości paliwa;

⁵⁾ nie określa się, zużycie gazu wystąpi tylko w przypadku, gdy nie będzie pracował generator gorącego gazu HGG, łączne zużycie gazu ziemnego we wszystkich źródłach instalacji nie przekroczy 28 700 000 Nm³ /rok;

⁶⁾ zużycie roczne odpadów drewnopochodnych odnosi się do paliwa uwzględniającego ich wilgotność;

⁷⁾ pyły ze szlifowania gotowych płyt wiórowych w obiekcie 112, pyły z przesiewania materiału MS w obiekcie 110 oraz pyły z przesiewania i odpylania drewna użytkowego w obiekcie 102.

3. Urządzenie do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę

W ramach instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych prowadzony będzie proces termicznego przekształcania odpadów - pyłów wytwarzanych w instalacji do produkcji płyt wiórowych w zakładzie w Biskupcu, o zdolności przetwarzania **4,1601 Mg** odpadów na godzinę, **99,8424 Mg** odpadów na dobę, w urządzeniu – generatorze gorącego gazu (HGG) o mocy cieplnej 55 MW, będącym źródłem procesowym, którego spaliny są wykorzystywane do termicznej obróbki – suszenia wiórów. W urządzeniu tym prowadzony będzie proces współspalania odpadów, biomasy i gazu. Parametry urządzenia oraz stosowanych paliw określono w pkt 2 tego rozdziału. Sposób prowadzenia procesu określono w rozdziale III, w pkt 4, ppkt 4.2. niniejszej decyzji. Urządzenie nie będzie pracować samodzielnie, a wyłącznie na potrzeby wytwarzania gorących gazów do suszarni wiórów.

4. Instalacja do spawania

Instalacja do spawania jest instalacją pomocniczą, nie powiązaną technologicznie z instalacją do produkcji drewnopochodnych - płyt wiórowych. Instalacja do spawania obejmuje 4 stanowiska spawalnicze w budynku technicznym nr 004. Spawanie będzie prowadzone w technologii MIG w osłonie gazów ochronnych z przewagą argonu.

4.1. Rodzaj i ilość materiałów wykorzystywanych w instalacji

Roczne zużycie elektrod w instalacji do spawania wyniesie 2770 kg.

5. Wody opadowe i roztopowe na terenie zakładu

Wody opadowe i roztopowe z terenu zakładu, na którym zlokalizowane są obiekty i urządzenia wchodzące w skład instalacji, odprowadzane będą do dwóch zbiorników retencyjnych, obejmujących wody kategorii I i kategorii II.

Kategoria I obejmuje wody opadowe i roztopowe z połaci dachowych hal produkcyjnych, obiektów towarzyszących, terenów komunikacyjnych oraz terenu parkingu samochodów osobowych. Wody magazynowane będą w zbiorniku retencyjnym - obiekt 010. Woda przed doprowadzeniem do zbiornika będzie oczyszczana z zawiesiny na sitach obrotowych, a następnie przepompowywana do zbiornika.

Kategoria II obejmuje wody opadowe i roztopowe z niektórych połaci dachowych, terenu parkingu samochodów ciężarowych oraz z terenu placów magazynowych surowców drzewnych i drewnopochodnych niebędących odpadami. Wody te magazynowane będą w zbiorniku retencyjnym - obiekt 011. Woda przed odprowadzeniem do zbiornika będzie oczyszczana z zawiesiny na sitach obrotowych, a następnie przepompowywana do zbiornika.

Woda ze zbiorników retencyjnych wykorzystywana jest na potrzeby zakładu a przed wykorzystaniem jest poddawana mikrofiltracji. Niewykorzystane wody opadowe i roztopowe kategorii I i II będą odprowadzane do miejskiej kanalizacji deszczowej na warunkach określonych przez gestora sieci deszczowej.

3. W rozdziale III punkt III.3 decyzji wraz z nową numeracją otrzymuje brzmienie:

3. Określić warunki wytwarzania i sposoby postępowania z odpadami

3.1. Warunki prowadzenia działalności w zakresie wytwarzania odpadów

Źródłem powstawania odpadów jest cała instalacja IPPC. Odpady wytwarzane będą w ramach procesów, na które składają się: produkcja płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych oraz utrzymanie instalacji. Odpady powstające w wyniku prowadzenia procesu przetwarzania R3 oraz R1, będą stanowiły jednocześnie odpady wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji. Wymienione procesy przetwarzania będą zachodziły na linii produkcyjnej.

Tabela nr 13 Wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości oraz określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do wytwarzania w ciągu roku

Lp.	Kod odpadu ¹⁾	Rodzaj odpadu ²⁾	Ilość [Mg/rok]	Skład chemiczny i właściwości
Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	110 500,00	Skład: celuloza, chemiceluloza, lignina, część odpadów ok. 40% stanowią pyły drewna zawierające klej (klej stanowi nie więcej niż 10 %). Właściwości: odpad w postaci stałej – pyły, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
2.	03 01 82	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	100,00	Skład: celuloza, chemiceluloza, lignina, krzemionka, zawartość drewna >50 %, cząstki mineralne, piaski i drobne kamienie. Właściwości: odpad w postaci stałej – szlam, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
3.	03 01 99	Inne niewymienione odpady	1502,5	Skład: papier impregnowany żywicami UF i MF. Właściwości: odpad w postaci stałej – reszta impregnowanego papieru, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
4.	07 02 13	Odpady tworzyw sztucznych	800,00	Skład: papier impregnowany żywicą melaminową oraz innymi żywicami, nie zawiera chloru ani innych chlorowców, tworzywa sztuczne . Właściwości: odpad w postaci stałej m.in. kawałki laminatu, zużyte materiały w postaci tworzyw sztucznych nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.

5.	08 04 10	Odpadowe kleje i szczeliwa inne niż wymienione w 08 04 09	1833,00	Skład: pozostałości żywic. Właściwości: odpad w postaci stałej lub ciekłej – z mycia linii, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
6.	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	6 000,00	Skład: tlenki wapnia, żelaza, magnezu, potasu, sodu, aluminium i inne. Właściwości: odpad w postaci stałej – sypkiej, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi
7.	10 01 19	Odpady z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 01 05, 10 01 07 i 10 01 18	840,00	Skład: woda, celuloza, chemiceluloza, lignina, może zawierać również cząstki mineralne. Właściwości: odpad w postaci stałej – osad mokry, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
8.	12 01 01	Odpady z toczenia i piłowania żelaza oraz jego stopów	6,00	Skład: aluminium, miedź i mosiądz w postaci skrawków. Właściwości: odpad w postaci stałej, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
9.	12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20	31,00	Skład: tkanina poliestrowa, materiał ścierny np. korund. Właściwości: odpad w postaci stałej i niereaktywnej, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
10.	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	150,00	Skład: celuloza z wypełniaczami. Właściwości: odpad w postaci stałej – papier, tektura, karton, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
11.	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	615,00	Skład: folia termokurczliwa, HDPE (polietylen dużej gęstości), PET (politereftalan etylenu). Właściwości: odpad w postaci stałej – pojemniki z propylenu, opakowania PET, styropian, tekpol, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
12.	15 01 03	Opakowania z drewna	500,00	Skład: drewno. Właściwości: odpad w postaci stałej – palety, skrzynie, deski, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
13.	15 01 04	Opakowania z metali	6,50	Skład: żelazo, stal, tlenki żelaza, aluminium. Właściwości: odpad w postaci stałej – taśmy, puszkki, pojemniki ze stali, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
14.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne	50,00	Skład: papier, tworzywo sztuczne, tekstylia. Właściwości: odpad w postaci stałej – sorbenty, materiały filtracyjne,

		inne niż wymienione w 15 02 02		czyściwa, ubrania ochronne, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi.
15.	16 01 03	Zużyte opony	15,00	Skład: kauczuki, kauczuki syntetyczne, związki siarki, sadza, tkanina, stal. Właściwości: odpad w postaci stałej – opony z maszyn, nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska.
16.	16 01 17	Metale żelazne	6,50	Skład: żelazo, stal. Właściwości: odpad w postaci stałej – części maszyn i urządzeń, neutralny, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i środowiska.
17.	16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	1,50	Skład: metale, mieszanina metali, tworzywa, układy scalone. Właściwości: odpad w postaci stałej – urządzenia z linii, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i środowiska.
18.	16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	20,00	Skład: metale, mieszanina metali, tworzywa, układy scalone. Właściwości: odpad w postaci stałej – części urządzeń z linii, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i środowiska.
19.	16 03 04	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 03, 16 03 80	20,00	Skład: metale, mieszaniny metali, tworzywa sztuczne. Właściwości: odpad w postaci stałej – części urządzeń z linii oraz maszyn i urządzeń wykorzystywanych w instalacji, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i środowiska.
20.	16 06 05	Inne baterie i akumulatory	2,00	Skład: metale, tworzywa sztuczne. Właściwości: odpad w postaci stałej – akumulatory awaryjne zasilające, nie zawiera elementów niebezpiecznych, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
21.	17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz	2,60	Skład: miedź i jej stopy, brąz – stop miedzi z cyną lub innymi metalami, mosiądz – stopy miedzi i cynku. Właściwości: odpad w postaci stałej – kawałki zrynków i elementów, nie stanowi zagrożenia dla ludzi i środowiska.
22.	17 04 02	Aluminium	5,00	Skład: metal nieżelazny zawierający glin. Właściwości: odpad w postaci stałej – elementy konstrukcyjne maszyn i urządzeń, kawałki, zrynkki, nie stanowi zagrożenia dla ludzi i środowiska.
23.	17 04 05	Żelazo i stal	300,00	Skład: żelazo i stal. Właściwości: odpad w postaci stałej – części maszyn i urządzeń, odpad neutralny, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i

				środowiska.
24.	17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	10,00	Skład: aluminium, miedź, stal, tworzywa sztuczne. Właściwości: odpad w postaci stałej –kable z maszyn, urządzeń i z instalacji, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych, nie stanowi zagrożenia dla ludzi i środowiska.
25.	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	680,00	Skład: drewno impregnowane lub pokryte różnymi powłokami, klejone. Właściwości: odpad w postaci stałej, odpady wyseparowane z przyjmowanego drewna użytkowego, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych dla ludzi i środowiska.
26.	19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	8160,00	Skład: stal, żelazo, elementy drewniane, tworzywa sztuczne, kamienie, piasek, frakcje mineralne. Właściwości: odpad w postaci stałej – gwoździe, kawałki drewna, wkręty których nie dało się rozdzielić w procesie separacji na linii technologicznej, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych, nie stanowiące zagrożenia dla ludzi i środowiska.
Odpady niebezpieczne				
27.	03 01 04*	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir zawierające substancje niebezpieczne	50,000	Skład: związki ropopochodne, węglowodory aromatyczne i alifatyczne oraz dodatki, celuloza, chemiceluloza, lignina Właściwości: odpad w postaci płynnej mieszaniny olejów hydraulicznych i wiórów drzewnych, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
28.	08 01 11*	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	3,000	Skład: rozcieńczalniki na bazie mieszaniny chemicznej w skład której wchodzi min. pochodne związków organicznych i węglowodorów. Właściwości: odpad w postaci płynnej lub półpłynnej – farby różnego zastosowania, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczne, HP4 - drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu, HP14 – ekotoksyczne.
29.	12 01 09*	Odpadowe emulsje i roztwory z obróbki metali niezawierające chlorowców	10,000	Skład: kwas tłuszczowy, sulfonian naftowy sodu, olej mineralny. Właściwości: odpad w postaci płynnej może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące.
30.	12 01 12*	Zużyte woski i tłuszcze	2,600	Skład: węglowodory. Właściwości: odpad wazelinowy – smar ze smarowania przekładni i maszyn, może wykazywać właściwości

				niebezpieczne: HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP14 – ekotoksyczne.
31.	12 01 14*	Szlamy z obróbki metali zawierające substancje niebezpieczne	30,000	Skład: przepracowane emulsje i roztwory olejowe i środki smarne, nafta, zanieczyszczone drobkami metali ze szlifierek i ostrzałek, może zawierać pochodne wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych o właściwościach niebezpiecznych. Właściwości: odpad remontowy, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
32.	13 01 05*	Emulsje olejowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	10,000	Skład: woda, roztwór buforowy, domieszki antykorozyjne, smary syntetyczne, środki zabezpieczające, pochodne ropy naftowej węglowodory C24-50, C20-50, nie zawierają związków chlorowcoorganicznych. Właściwości: może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP14 - ekotoksyczne
33.	13 01 10*	Mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	2,600	Skład: mieszanina olejów bazowych zawierających węglowodory. Właściwości: odpad w postaci płynnej – olej hydrauliczny z obwodów hydraulicznych maszyn, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
34.	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne	39,000	Skład: związki ropopochodne, węglowodory aromatyczne i alifatyczne oraz dodatki. Właściwości: odpad w postaci płynnej, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
35.	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	26,000	Skład: mieszanina olejów bazowych zawierających węglowodory i dodatki uszlachetniające. Właściwości: odpad w postaci ciekłej – przepracowane oleje przekładniowe, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
36.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	15,000	Skład: mieszanina olejów bazowych zawierających węglowodory i dodatki uszlachetniające.

				Właściwości: odpad w postaci ciekłej, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
37.	13 03 07*	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	40,000	Skład: mieszanina olejów bazowych zawierających węglowodory i dodatki uszlachetniające m.in. polimer poliiolefinowy i pochodna alkilofenolu. Właściwości: odpad w postaci ciekłej, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
38.	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	10,000	Skład: tworzywa sztuczne, stal, folia zanieczyszczone pozostałościami, np.: olejami, węglowodorami aromatycznymi i alifatycznymi, resztkami preparatów chemii laboratoryjnej. Właściwości: odpad w postaci stałej – opakowania jednostkowe z tworzyw sztucznych, opakowania stalowe, folie, może wykazywać właściwości niebezpieczne: H3 – łatwopalne, HP4 – drażniące, HP8 – żrące, HP13 – uczulające, HP14 – ekotoksyczne.
39.	15 01 11*	Opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest), włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi	2,000	Skład: aluminium, alkohole, oleje mineralne, ketony, węglowodory aromatyczne i alifatyczne, alkanany. Właściwości: odpad w postaci stałej – opakowania aluminiowe pod ciśnieniem, może wykazywać właściwości niebezpieczne: H3 – łatwopalne, HP4 – drażniące, HP8 – żrące, HP13 – uczulające, HP14 – ekotoksyczne.
40.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	25,000	Skład: bawełna, papier, tworzywo zanieczyszczone różnymi substancjami, nie zawiera polichlorowanych bifenyli (PCB). Właściwości: odpad w postaci stałej – czyściwo i wkłady filtrów stosowanych w produkcji i utrzymaniu ruchu, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP3 – łatwopalne, HP14 – ekotoksyczne.
41.	16 01 07*	Filtry olejowe	3,000	Skład: papier, tworzywo sztuczne, stal, zanieczyszczone olejami mineralnymi i syntetycznymi, które mają w składzie węglowodory aromatyczne i alifatyczne. Właściwości: odpad w postaci stałej – filtry z maszyn i urządzeń w ramach produkcji, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
42.	16 01 21*	Niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 01 07 do 16 01 11, 16 01	3,000	Skład: olej hydrauliczny, substancje niebezpieczne – węglowodory. Właściwości: odpad w postaci stałej

		13 i 16 01 14		– zużyte węże, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
43.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	3,000	Skład: elementy elektroniki, tworzywa sztuczne, szkło, stal, natomiast źródła światła mogą zawierać: pary gazów szlachetnych, rtęć, luminofor oraz metale w tym metale ciężkie. Właściwości: odpad w postaci stałej – niesprawne urządzenia z linii tj. monitory, urządzenia rejestrujące, termometry, źródła światła, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – Rakotwórcze, HP14 – ekotoksyczne.
44.	16 03 05*	Organiczne odpady zawierające substancje niebezpieczne	5,000	Skład: związki ropopochodne, węglowodory aromatyczne i alifatyczne oraz dodatki. Właściwości: odpad w postaci stałej lub ciekłej – przeterminowane produkty chemiczne, smary może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP14 – ekotoksyczne.
45.	16 05 04*	Gazy w pojemnikach (w tym halony) zawierające substancje niebezpieczne	1,300	Skład: gazy propan – butan, azot, argon Właściwości: odpad w postaci stałej – pojemniki z prób technologicznych, prac konserwacyjnych lub prób laboratoryjnych, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP6 – toksyczność ostra, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
46.	16 05 06*	Chemikalia laboratoryjne i analityczne (np. odczynniki chemiczne) zawierające substancje niebezpieczne, w tym mieszaniny chemikaliów laboratoryjnych i analitycznych	2,500	Skład: toluen i inne substancje chemiczne. Właściwości: odpad w postaci ciekłej – z prób laboratoryjnych, może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP3 – łatwopalny, HP4 – drażniące, HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP7 – rakotwórcze, HP10 – działanie toksyczne na rozrodczość, HP11 – mutagenne, HP14 – ekotoksyczne.
47.	16 05 07*	Zużyte nieorganiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	1,000	Skład: kwas siarkowy 97%, kwas chlorowodorowy 37%, wodorotlenek sodu, tiosiarczan sodowy Właściwości: może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
48.	16 05 08*	Zużyte organiczne chemikalia zawierające	1,000	Skład: toluen, octan amonu. Właściwości: może wykazywać

		substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)		właściwości niebezpieczne: HP4 – drażniące, HP5 – toksyczność narządów docelowych, HP7 – rakotwórcze, HP14 – ekotoksyczne.
49.	16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe	2,000	Skład: tworzywo sztuczne, kwas siarkowy, ołów. Właściwości: może wykazywać właściwości niebezpieczne: HP8 – żrące, HP14- ekotoksyczne.

3.2. Sposoby gospodarowania wytworzonymi odpadami

Tabela nr 14 Wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów wraz z opisem sposobu dalszego gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania ¹⁾	Sposób dalszego gospodarowania odpadami
Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T5 - silosy nr 167, 168, – T4A zlokalizowane przy obiekcie 102, – T4 zlokalizowane przy obiekcie 101. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w silosach i kontenerach.	Po nagromadzeniu część odpadów będzie odzyskiwana we własnym zakresie w procesie R1, natomiast pozostała część będzie przekazywana uprawnionym odbiorcom.
2.	03 01 82	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T11 zlokalizowane przy obiektach 010, 011 i 013. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
3.	03 01 99	Inne niewymienione odpady	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T10 zlokalizowane przy obiekcie 115, – T13, zlokalizowane przy obiekcie 121. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
4.	07 02 13	Odpady tworzyw sztucznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T13, zlokalizowane przy obiekcie 121. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
5.	08 04 10	Odpadowe kleje i szczeliwa inne niż wymienione w 08 04 09	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004, – T13 zlokalizowany przy obiekcie 121. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemnikach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
6.	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T7 zlokalizowane przy obiekcie 106 i 107. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.

7.	10 01 19	Odpady z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 01 05, 10 01 07, 10 01 18	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T8 zlokalizowane przy obiekcie 108. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
8.	12 01 01	Odpady z toczenia i piłowania żelaza oraz jego stopów	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2A zlokalizowane w obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
9.	12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004, – T9 - zlokalizowane w obiekcie 112. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze lub pojemniku lub ułożone na paletach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
10.	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004, – T13 zlokalizowane przy obiekcie 121. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemnikach lub kontenerach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
11.	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemnikach lub kontenerach, w workach typu big-bag, duże opakowania plastikowe typu mauzer ustawiane na paletach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
12.	15 01 03	Opakowania z drewna	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T6 - zlokalizowane w obiekcie 101. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem na utwardzonej powierzchni.	Po nagromadzeniu odpady będą odzyskiwane we własnym zakresie lub przekazywane uprawnionym odbiorcom.
13.	15 01 04	Opakowania z metali	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
14.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku lub w workach na paletach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.

15.	16 01 03	Zużyte opony	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem na palecie.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
16.	16 01 17	Metale żelazne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
17.	16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
18.	16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
19.	16 03 04	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 03, 16 03 80	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku lub w workach ustawionych na paletach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
20.	16 06 05	Inne baterie i akumulatory	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
21.	17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
22.	17 04 02	Aluminium	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
23.	17 04 05	Żelazo i stal	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
24.	17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
25.	19 12 07	Drewno inne niż	<u>Miejsce magazynowania:</u>	Po nagromadzeniu odpady będą

		wymienione w 19 12 06	– T3 - zlokalizowane przy obiekcie 102. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerach.	przekazywane uprawnionym odbiorcom.
26.	19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T3 - zlokalizowane przy obiekcie 102. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerach.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
Odpady niebezpieczne				
27.	03 01 04*	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir zawierające substancje niebezpieczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
28.	08 01 11*	Odpady farb i lakierów zawierające rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
29.	12 01 09*	Odpadowe emulsje i roztwory z obróbki metali niezawierające chlorowców	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T14 - zlokalizowane w obiekcie 104. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
30.	12 01 12*	Zużyte woski i tłuszcze	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w kontenerze lub pojemniku lub ułożone na palecie.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
31.	12 01 14*	Szlamy z obróbki metali zawierające substancje niebezpieczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T14 - zlokalizowane w obiekcie 104. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
32.	13 01 05*	Emulsje olejowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T14 - zlokalizowane w obiekcie 104. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
33.	13 01 10*	Mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2B (magazyn oleju) zlokalizowane w obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
34.	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2B (magazyn oleju) zlokalizowane w obiekcie 004.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.

			<u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	
35.	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2B (magazyn oleju) zlokalizowane w obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
36.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2B (magazyn oleju) zlokalizowane w obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
37.	13 03 07*	Mineralne oleje i ciecz stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2B (magazyn oleju) zlokalizowane w obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
38.	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T1 (plac magazynowy) - zlokalizowane w pobliżu obiektów 002 i 004, – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004, – T15 - zlokalizowane przy obiekcie 114. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku oraz luzem na palecie.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
39.	15 01 11*	Opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest), włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
40.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
41.	16 01 07*	Filtry olejowe	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.

			<u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	
42.	16 01 21*	Niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 01 07 do 16 01 11, 16 01 13 i 16 01 14	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
43.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
44.	16 03 05*	Organiczne odpady zawierające substancje niebezpieczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004, – T15 - zlokalizowane przy obiekcie 114. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
45.	16 05 04*	Gazy w pojemnikach (w tym halony) zawierające substancje niebezpieczne	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
46.	16 05 06*	Chemikalia laboratoryjne i analityczne (np. odczynniki chemiczne) zawierające substancje niebezpieczne, w tym mieszaniny chemikaliów laboratoryjnych i analitycznych	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T15 - zlokalizowane przy obiekcie 114. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
47.	16 05 07*	Zużyte nieorganiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T15 - zlokalizowane przy obiekcie 114. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
48.	16 05 08*	Zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T15 - zlokalizowane przy obiekcie 114. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.
49.	16 06 01*	Baterie i akumulatory	<u>Miejsce magazynowania:</u> – T2 (wiata) - zlokalizowane przy	Po nagromadzeniu odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom.

	ołowiowe	obiekcie 004. <u>Sposób magazynowania:</u> – luzem w pojemniku.	
--	----------	---	--

- 1) Odpady magazynowane będą w wyznaczonych miejscach znajdujących się na terenie zakładu zlokalizowanego na działkach podanych w rozdziale II w pkt 1.1 niniejszej decyzji, do których Egger Biskupiec Sp. z o.o. posiada tytuł prawny. Magazynowanie odpadów będzie odbywać się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz.U. z 2020 r., poz. 1742).

3.3. Wskazanie sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko:

W ramach zapobiegania oraz minimalizacji powstawania odpadów oraz ich negatywnego oddziaływania na środowisko w instalacji IPPC będą wprowadzone:

- techniki i rozwiązania wskazane w konkluzjach BAT dla produkcji płyt wiórowych,
- reżimy technologiczne ograniczające straty surowców,
- kontrole jakości surowców,
- zasady stosowania odpadów drewna jako zamienników drewna surowego,
- zasady wykorzystania w zakładzie odpadów własnych, wytworzonych w ramach produkcji,
- zasady minimalizacji wytwarzania odpadów tam, gdzie to możliwe w sposób ogólnie przyjęty w gospodarce odpadami i dobrymi praktykami,
- segregacja odpadów na miejscu (papieru, tworzyw sztucznych, metali i odpadów drzewnych),
- przeglądy gospodarki odpadami, w celu oceny możliwości minimalizacji ilości odpadów, poprzez ograniczanie ilości odpadów i wykorzystania ich w technologii.

3.4. Dodatkowe obowiązki w zakresie gospodarowania odpadami:

W celu zapewnienia prawidłowej gospodarki odpadami na terenie całego zakładu Egger Biskupiec Sp. z o.o. zobowiązuje się prowadzącego instalację do:

- postępowania z odpadami w sposób zgodny z zasadami gospodarowania odpadami i wymogami ochrony środowiska, poprzez przestrzeganie przepisów z zakresu gospodarki odpadami m.in.: ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1622 t.j.), ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023, poz. 160 t.j.), ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r., poz. 1113 t.j.), rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 05 października 2015 r. w sprawie szczegółowego postępowania z olejami odpadowymi (Dz. U. z 2015 r., poz. 1694),
- zagospodarowania wytwarzanych odpadów zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, określoną w ustawie o odpadach,
- przekazywania odpadów wyłącznie uprawnionym podmiotom lub osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, które wykorzystują odpady na potrzeby własne zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji wytwarzanych odpadów

z zastosowaniem kart ewidencji odpadów oraz kart przekazania odpadów.

4. W rozdziale III decyzji dodaje się punkt 4, który zastąpi cały rozdział VII, rozdział XXI i XXII decyzji, „Określić warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów” w następującym brzmieniu:

4. Zezwolić Egger Biskupiec Sp. z o. o. Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, REGON: 361271073, NIP: 5252614980 na przetwarzanie odpadów na następujących warunkach:

- 4.1. Określić warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów w procesie R3

- 4.1.1. Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia w procesie R3 i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku

Tabela 15 Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia w procesie R3 i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Masa
			[Mg/rok]
Odpady przewidywane do przetworzenia			
1.	02 01 07	Odpady z gospodarki leśnej	314 417,00
2.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	314 417,00
3.	15 01 03	Opakowania z drewna	314 417,00
4.	ex16 82 02	Odpady inne niż wymienione w 16 82 01 – odpady w postaci wiatrołomów drzew lub innych drzew, które powstały w wyniku klęsk żywiołowych z wykluczeniem spalonych drzew	314 417,00
5.	17 02 01	Drewno	314 417,00
6.	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	314 417,00
7.	ex19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, zawierające odpady drewnopochodne	314 417,00
8.	ex 20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37 – odpady drewnopochodne pochodzące z gospodarstw domowych	314 417,00
9.	ex20 03 07	Odpady wielkogabarytowe zawierające odpady drewnopochodne	314 417,00
Łączna ilość odpadów poddawanych przetworzeniu nie przekroczy 314 417,00 Mg rocznie			
Odpady powstające w procesie przetwarzania			
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	110 500,0
2.	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	680,00
3.	19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	8160,00

Odpady przewidywane do przetworzenia będą pochodziły od zewnętrznych dostawców. Jedynie odpady o kodzie 15 01 03 – opakowania z drewna, będą mogły pochodzić od zewnętrznych dostawców jak również z terenu Zakładu. Odpady nie będą odbierane od osób fizycznych. Odpady przyjmowane do odzysku mogą stanowić m.in.: płyty

drewnopochodne, palety, skrzynki, wiatrolomy drzew, lite drewno rozbiórkowe, odpady drzewne i drewnopochodne pochodzące z różnych branż (odpady z przetworzenia odpadów – wydzielony element drzewny) oraz odpady z gospodarstw domowych (kłody drzew wyciętych z posesji, odpady stanowiące elementy drzewne powstające w wyniku funkcjonowania gospodarstw domowych).

4.1.2. Miejsce przetwarzania odpadów w procesie R3

Przetwarzanie odpadów w procesie R3 prowadzone będzie na terenie Zakładu przetwórstwa drzewnego w Biskupcu, zlokalizowanego na działkach podanych w rozdziale II w pkt 1.1 niniejszej decyzji, do których Egger Biskupiec Sp. z o.o. ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec – Kolonia Druga, posiada tytuł prawny.

4.1.3. Dopuszczone metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania oraz opis procesu technologicznego

Przetwarzanie odpadów w procesie R3 - recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania), realizowane będzie w ramach podstawowego procesu technologicznego zakładu w ramach produkcji płyt wiórowych, gdzie w ramach tego procesu odpady drewna spełniającego wymogi dla biomasy oraz odpady drewna poużytkowego po wyseparowaniu odpadów balastowych oraz rozdrobnieniu będą wbudowane w produkt, czyli w płytę wiórową. Odpady wraz z surowcem kierowane będą do warstwy środkowej płyty, określonej przez wnioskodawcę jako MS, natomiast surowiec drzewny będzie kierowany do warstwy wierzchniej płyty, określonej jako DS.

Odpady przewidywane do przetworzenia dostarczane będą do Zakładu jako wstępnie oczyszczone i rozdrobnione (w kawałkach). Odpady przyjmowane będą w punkcie przyjęcia surowca, gdzie poddawane będą ocenie w celu sprawdzenia zgodności z kartą przekazania odpadu. Ponadto w przypadkach jakichkolwiek wątpliwości co do jakości odpadów, pobierane będą próbki materiału w celu przeprowadzenia analiz i potwierdzenia zgodności surowca z wymaganiami jakościowymi Zakładu. Magazynowanie odpadów odbywać się będzie w budynku magazynowym (obiekt 101). Z budynku magazynowego (obiekt 101) odpady transportowane będą ładowarką do obiektu 102.

Przetwarzanie odpadów w procesie R3 będzie obejmowało następujące etapy:

a) Przygotowanie drewna (obiekt 102)

Pierwszym etapem przetwarzania odpadów w procesie R3 będzie oczyszczenie odpadów z elementów balastowych, niepożądanych w procesie technologicznym m.in: metale, szkło, tworzywa sztuczne, odpady mineralne. Oczyszczanie odpadów odbywać się będzie ręcznie – poprzez odrzucenie większych frakcji materiałów niepożądanych oraz mechanicznie, poprzez separatory i taśmy elektromagnetyczne. Wyszortowane odpady balastowe odbierane będą przez odbiorców zewnętrznych. Oczyszczone odpady będą rozdrabniane, mielone i frakcjonowane. W trakcie procesu będą powstawały odpady pyłu, które kierowane będą zamkniętym systemem pneumatycznym do silosu 167. Natomiast frakcja nadsitowa (zrębki, wióry) będzie trafiała do silosów i przetwarzana będzie w ramach podstawowego procesu technologicznego prowadzonego na terenie Zakładu. W procesie produkcyjnym, jednocześnie z odpadami drzewnymi i drewnopochodnymi przetwarzany będzie surowiec drzewny i drewnopochodny niebędący odpadem. Odpady drzewne i drewnopochodne wraz z surowcem drzewnym i drewnopochodnym wykorzystywane będą w procesie produkcyjnym do formowania warstwy środkowej płyty, określonej przez wnioskodawcę jako MS, natomiast surowiec tylko w postaci biomasy

kierowany będzie do warstwy wierzchniej płyty, określonej jako DS. Materiał w postaci wiórów mokrych, pobierany będzie z silosów magazynowych następnie suszony, przesiewany i ewentualnie rozdrabniany. Z tak przygotowanego surowca formowany będzie kobierzec płyty.

b) Suszenie wiórów mokrych (obiekt 109)

Wióry mokre będą pobierane w zależności od potrzeb za pomocą przenośników ślimakowych, taśmowych i kubełkowych do dwóch suszarni bębnowych, gdzie będą następnie suszone.

c) Przygotowywanie wiórów suchych (obiekt 110)

Suche wióry transportowane będą przenośnikami taśmowymi do silosów buforowych a stamtąd do przesiewaczy wibracyjnych w obiekcie 110. Tam materiał będzie przesiewany i frakcjonowany. Frakcja nienadająca się do wykorzystania w produkcji płyty – pyły z przesiewania warstwy środkowej płyty MS, będzie oddzielana i kierowana do silosu 167. Suche wióry po procesie frakcjonowania (przeznaczone do produkcji płyt) będą transportowane do silosów.

d) Produkcja płyt surowych: formowanie kobierca, prasowanie, chłodzenie i wykańczanie (obiekt 111, 112)

Wysuszone wióry mieszane będą w mieszalnikach z klejem na bazie wody, utwardzaczem, emulsją na bazie wosku i dodatkami, a następnie formowane w kobierzec w stacji formowania oraz przesyłane na prasę. W prasie, formowana będzie wstęga surowej płyty wiórowej, która następnie będzie odpowiednio cięta. Gorące płyty wiórowe chłodzone będą na schładzarkach gwiazdowych, a następnie poddawane będą szlifowaniu i kontroli jakości.

Odrzucone płyty II i III klasy oraz fragmenty płyt z przycinania na wymiar, będą zawracane do procesu produkcji w ramach recyklingu wewnętrznego. Odpady pyłu powstające w procesie szlifowania, będą transportowane pneumatycznie do silosu 168.

4.1.4. Roczna moc przerobowa instalacji

Moc przerobowa instalacji do prowadzenia procesu R3 będzie wynosić **314 417 Mg** odpadów rocznie.

4.1.5. Miejsca i sposoby magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie R3 oraz powstających w procesie przetwarzania

Odpady będą magazynowane wyłącznie w wyznaczonym miejscu na terenie Zakładu przetwórstwa drzewnego w Biskupcu, zlokalizowanego na działkach podanych w rozdziale II w pkt 1.1 niniejszej decyzji, do których Egger Biskupiec Sp. z o.o. ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec – Kolonia Druga, posiada tytuł prawny.

Tabela nr 15 A Miejsca i sposoby magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie R3 oraz powstających w procesie przetwarzania

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania ¹⁾
-----	------------	---------------	--

Odpady przewidziane do przetworzenia			
1.	02 01 07	Odpady z gospodarki leśnej	Odpady charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takimi samymi cechami magazynowane będą w obiekcie 101, stanowiącym budynek magazynowy, zadaszony i o szczelnym podłożu. Budynek w całości przeznaczony będzie na potrzeby magazynowania odpadów drewna użytkowego.
2.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	
3.	15 01 03	Opakowania z drewna	
4.	ex16 82 02	Odpady inne niż wymienione w 16 82 01 – odpady w postaci wiatrołomów drzew lub innych drzew, które powstały w wyniku klęsk żywiołowych z wykluczeniem spalonych drzew	
5.	17 02 01	Drewno	
6.	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	
7.	ex19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, zawierające odpady drewnopochodne	
8.	ex 20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37 – odpady drewnopochodne pochodzące z gospodarstw domowych	
9.	ex 20 03 07	Odpady wielkogabarytowe zawierające odpady drewnopochodne	
Odpady powstające w procesie przetwarzania			
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	Silosy 167,168 oznaczone jako T5, oraz kontenery oznaczone jako T4A ustawione przy obiekcie 102 oraz jako T4 ustawione przy obiekcie 101
2.	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	Oznaczone jako T3 w pobliżu obiektu 102
3.	19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	Oznaczone jako T3 w pobliżu obiektu 102

- 1) Odpady magazynowane będą w wyznaczonych miejscach znajdujących się na terenie zakładu zlokalizowanego na działkach podanych w rozdziale II w pkt 1.1 niniejszej decyzji, do których Egger Biskupiec Sp. z o.o. posiada tytuł prawny. Magazynowanie odpadów będzie odbywać się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami

określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz.U. z 2020 r., poz. 1742).

4.2. Określić warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów w procesie R1

4.2.1. Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia w procesie R1 i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku

W ramach instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, prowadzony będzie proces termicznego przekształcania odpadów - pyłów wytwarzanych w instalacji do produkcji płyt wiórowych w zakładzie w Biskupcu, o zdolności przetwarzania **99,8424** Mg/dobę, w urządzeniu – generatorze gorącego gazu (HGG) o mocy cieplnej 55 MW, będącym źródłem procesowym, którego gorące spaliny są wykorzystywane do termicznej obróbki – suszenia wiórów. W HGG prowadzony będzie proces współspalania odpadów, biomasy oraz gazu ziemnego. Termiczne przekształcanie, prowadzone w celu odzysku energii odpadów innych niż niebezpieczne będzie stanowić proces odzysku R1 - wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii.

W procesie tym przetwarzane będą odpady powstające w instalacji do produkcji płyt. Są to odpady w postaci pyłu (odpad w postaci pyłu z procesu szlifowania płyty, odpad w postaci pyłu z przesiewania warstwy środkowej MS oraz odpad w postaci pyłu z przesiewania i odpylania drewna poużytkowego w obiekcie 102) oraz biomasa w postaci pyłu drzewnego pochodząca z przygotowania surowca warstwy wierzchniej płyty DS. Odpady pyłów przetwarzane są ww. procesie R1 w ramach współspalania odpadów. Proces spalania będzie prowadzony z wydajnością odpowiednią do natężenia produkcji. Nadmiar odpadów pyłów, które nie są kierowane do spalania przekazywany będzie podmiotom zewnętrznym posiadającym stosowne decyzje wymagane prawem.

Tabela nr 15 B Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia w procesie R1 i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Opis odpadu	Masa
				[Mg/rok]
Odpady przewidywane do przetworzenia w ramach współspalania				
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	Odpad w postaci pyłu z instalacji IPPC	35 360,00
Odpady powstające w wyniku przetwarzania				
1.	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	Popiół powstający w procesie współspalania biomasy i odpadów w postaci pyłów w generatorze gorących gazów HGG	6 000,00
2.	10 01 19	Odpady z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 01 05, 10 01 07 i 10 01 18	Półpłynny osad z oczyszczania gazów odlotowych mokrego elektrofiltru WESP	840,00

4.2.2. Miejsce przetwarzania odpadów w procesie R1

Przetwarzanie odpadów w procesie R1 prowadzone będzie w obiekcie 107 – generator gorącego gazu HGG zlokalizowanym na terenie Zakładu przetwórstwa drzewnego w Biskupcu, zlokalizowanego na działkach podanych w rozdziale II w pkt 1.1 niniejszej decyzji, do których Egger Biskupiec Sp. z o.o. ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec – Kolonia Druga, posiada tytuł prawny.

4.2.3. Dopuszczone metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania oraz opis procesu technologicznego

Przetwarzanie odpadów polegać będzie na ich odzysku metodą R1 – wykorzystanie jako paliwa lub innego środka energii. Proces R1, prowadzony będzie w ramach procesu produkcyjnego, w generatorze gorącego gazu HGG o mocy cieplnej 55 MW, będącym źródłem procesowym, którego gorące spaliny są wykorzystywane do termicznej obróbki – suszenia wiórów. W HGG prowadzony będzie proces współspalania odpadów, biomasy i gazu ziemnego. Termiczne przekształcanie odpadów w postaci pyłów wytwarzanych w instalacji do produkcji płyt wiórowych w zakładzie w Biskupcu, prowadzone będzie w generatorze gorącego gazu (HGG) 55 MW, o maksymalnej zdolności przetwarzania **4,1601 Mg** odpadów na godzinę, **99,8424 Mg** odpadów na dobę.

Uzyskane ciepło będzie służyło do celów produkcyjnych. Głównym celem instalacji nie będzie termiczne przekształcanie odpadów, lecz produkcja płyt wiórowych. Zastępowanie surowców odpadami drzewnymi z różnych źródeł ma na celu ograniczenie pozyskiwania surowca drzewnego z lasów. W zakładzie przetwórstwa drzewnego w Biskupcu, do produkcji płyty będą wykorzystywane odpady drzewne oraz odpady drewna użytkowego. Prowadzone działania będą procesami przetwarzania, jednakże służącymi przygotowaniu tych odpadów do wyprodukowania płyty.

Generator gorącego gazu HGG będzie składał się z zamkniętej stalowej konstrukcji. Cała komora ogniowa będzie całkowicie wyłożona żaroodpornym materiałem (ogniotrwałym), aby chronić stalową konstrukcję i zapewnić dostatecznie wysoką temperaturę w komorze HGG. Proces współspalania będzie prowadzony w taki sposób, aby temperatura gazów spalinowych, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach była utrzymywana w kontrolowany i jednorodny sposób co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 850°C.

Odpady w postaci pyłu powstające w trakcie produkcji płyt będą wykorzystywane do wytworzenia gorącego gazu kierowanego następnie do suszarni DS. Instalacja została w taki sposób zaprojektowana, żeby odpady w postaci pyłów były automatycznie transportowane do generatora HGG, gdzie będą spalane. W generatorze gorącego gazu HGG spalanie będzie odbywało się w systemie dysz wtryskowych oraz w palniku wielopaliwowym.

W palniku wielopaliwowym HGG spalane będą:

- biomasa w postaci pyłu z przesiewania materiału warstwy wierzchniej płyty DS, powstająca w obiekcie 110 i zbierana w silosie 169,
- gaz ziemny.

Systemem 4 dysz wtryskowych do komory spalania HGG wprowadzane będą:

- odpady w postaci pyłu drzewnego z przesiewania i odpylania drewna użytkowego, wytwarzane w obiekcie 102 skąd wysyłane będą systemem transportu pneumatycznego do silosu 167,

- odpady w postaci pyłu z przesiewania materiału warstwy środkowej MS, wytwarzane w obiekcie 110, skąd wysyłane będą system transportu pneumatycznego do silosu 167,
- odpady w postaci pyłu z procesu szlifowania płyty surowej, wytwarzane w obiekcie 112 skąd wysyłane będą system transportu pneumatycznego do silosu 168.

Na ruszcie HGG spalana będzie biomasa.

Masa pyłu kierowanego do spalania będzie na bieżąco monitorowana.

4.2.4. Roczna moc przerobowa instalacji

Łączna ilość odpadów przetwarzanych w ramach współspalania odpadów, w procesie R1, nie przekroczy **99,8424 Mg** /dobę i będzie wynosiła **35 360,00 Mg** odpadów na rok.

4.2.5. Miejsca i sposoby magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie R1 oraz powstających w procesie przetwarzania

Odpady przewidziane do przetworzenia w procesie R1 stanowią pyły pochodzące z instalacji do produkcji płyt wiórowych w Zakładzie w Biskupcu. Przed poddaniem ich procesowi odzysku magazynowane będą w silosach 167 i 168.

W procesie R1 powstają odpady popiołów, są to odpady inne niż niebezpieczne i będą magazynowane w kontenerach, a następnie przekazywane odbiorcom posiadającym wymagane decyzje w zakresie gospodarowania odpadami.

Tabela nr 15 C Miejsca i sposoby magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie R1 oraz powstających w procesie przetwarzania

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania
Odpady przewidziane do przetworzenia			
1.	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	Odpady w postaci pyłu pochodzącego z instalacji do produkcji płyt wiórowych będą magazynowane luzem w silosach 167,168 oznaczone jako T5
Odpady powstające w procesie przetwarzania			
1.	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	Odpady będą magazynowane luzem w kontenerze w miejscu zlokalizowanym przy obiekcie 106 i 107, oznaczonym jako T7.
2.	10 01 19	Odpady z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 01 05, 10 01 07 i 10 01 18	Odpady będą magazynowane luzem w pojemnikach w miejscu zlokalizowanym przy obiekcie 108, oznaczonym jako T8.

4.2.6. Dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska

Dla procesu przetwarzania R1 ustala się następujące dodatkowe warunki:

1. Zakazuje się przetwarzania odpadów niebezpiecznych i innych niż wskazane w decyzji;
2. Nakazuje się przeprowadzanie badań laboratoryjnych przed skierowaniem odpadów do przetwarzania;
3. Nakazuje się prowadzenie procesu współspalania przez osobę posiadającą świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, odpowiednie do prowadzonych procesów przetwarzania odpadów.
4. Spełnienie wymagań wskazanych w art. 160 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r o odpadach;
5. Podejmowanie niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych oraz zapachów i hałasu, a także bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, oraz przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów;
8. Współspalanie odpadów z odzyskiem energii powinno odbywać się przy zachowaniu wysokiego poziomu efektywności energetycznej;
9. Spełnienie wymagań Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu dla współspalania odpadów, poprzez prowadzenie procesu w sposób, aby:
 - 1) temperatura gazów spalinowych, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach została podniesiona w kontrolowany i jednorodny sposób oraz była utrzymywana przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 850°C - dla odpadów innych niż niebezpieczne,
 - 2) funkcjonował automatyczny system podawania odpadów, pozwalający na zatrzymanie ich podawania:
 - a) podczas rozruchu, do czasu osiągnięcia wymaganej temperatury,
 - b) podczas procesu, w razie nieosiągnięcia wymaganej temperatury,
 - c) w przypadku, gdy ciągłe pomiary pokazują, że jakkolwiek dopuszczalna wielkość emisji została przekroczona z powodu zakłóceń lub awarii urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza;
 - 3) funkcjonowały urządzenia techniczne służące do odprowadzania gazów spalinowych do powietrza, gwarantujące dotrzymanie standardów emisyjnych, określonych w odrębnych przepisach;
 - 4) funkcjonowały urządzenia techniczne służące do odzysku energii powstającej w procesie, jeżeli taki odzysk energii jest wykonalny;
 - 5) funkcjonowały urządzenia techniczne służące do ochrony przed zanieczyszczeniami gleby i ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych, w szczególności wyposażone w uszczelnione i nieprzepuszczalne podłoże z systemem do gromadzenia ewentualnych odcieków, o pojemności zapewniającej możliwość badania i oczyszczania odcieków przed ich odprowadzeniem;
 - 6) funkcjonowały urządzenia techniczne służące do magazynowania odpadów powstałych w wyniku procesu;
 - 7) w komorze spalania prowadzony był ciągły pomiar podczas prowadzenia procesu:
 - a) temperatury gazów spalinowych, mierzonej blisko ściany wewnętrznej lub w innym reprezentatywnym miejscu komory spalania, w sposób eliminujący wpływ promieniowania cieplnego płomienia;
 - b) stężenia tlenu w gazach spalinowych;
 - c) ciśnienia gazów spalinowych;
 - 8) weryfikować podczas rozruchu i po każdej modernizacji miejsca współspalania odpadów czas przebywania gazów spalinowych w wymaganej temperaturze oraz zawartość tlenu w gazach spalinowych;
 - 9) monitorować proces w zakresie zawartości pary wodnej w gazach spalinowych, w

- przypadku gdy techniki pomiarowe zastosowane do poboru i analizy składu gazów spalinowych nie obejmują osuszania gazów przed ich analizą;
- 10) nie kontynuować procesu przez okres przekraczający cztery godziny, w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne określone w odrębnych przepisach,
 - 11) łączny czas eksploatacji miejsca współspalania odpadów w warunkach, o których mowa w pkt 10, dla każdej linii technologicznej współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza, nie przekraczał 60 godzin w okresie roku kalendarzowego.
 - 12) w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych:
 - a) natychmiast wstrzymać podawanie odpadów do współspalania, a jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń - rozpocząć procedurę zatrzymywania współspalania odpadów w trybie przewidzianym w stosownej instrukcji obsługi;
 - b) po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego w pkt 11 - natychmiast wstrzymać podawanie odpadów do współspalania oraz jednocześnie rozpocząć procedurę zatrzymywania współspalania odpadów, w trybie przewidzianym w stosownej instrukcji obsługi;
 - 13) w przypadku spadku temperatury poniżej wymaganej temperatury natychmiast wstrzymać podawanie odpadów do współspalania;
 - 14) proces oraz transport i magazynowanie odpadów powstałych w wyniku procesu prowadzić w taki sposób, aby zapobiec niedozwolonemu lub przypadkowemu uwolnieniu substancji zanieczyszczających do gleby i ziemi, wód powierzchniowych i wód podziemnych;
 - 15) proces prowadzić w taki sposób, aby zminimalizować ilość i szkodliwość odpadów powstałych w jego wyniku.

4.3. Rodzaje i wielkości mas odpadów przewidzianych do magazynowania w określonym okresie czasu oraz całkowite pojemności instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów

- a) Maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetwarzania, które mogą być magazynowane w określonym okresie czasu

Nr i nazwa miejsca magazynowego	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane	
			w tym samym czasie (Mg)	w okresie roku (Mg)
Odpady przewidziane do odzysku metodą R3				
Obiekt 101	02 01 07	Odpady z gospodarki leśnej	4 282	314 417,00
	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	4 282	314 417,00
	15 01 03	Opakowania z drewna	4 282	314 417,00
	ex16 82 02	Odpady inne niż wymienione w 16 82 01 – odpady w postaci	4 282	314 417,00

		wiatrołomów drzew lub innych drzew, które powstały w wyniku klęsk żywiołowych z wykluczeniem spalonych drzew		
	17 02 01	Drewno	4 282	314 417,00
	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	4 282	314 417,00
	ex19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, zawierające odpady drewnopochodne	4 282	314 417,00
	ex 20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37 – odpady drewnopochodne pochodzące z gospodarstw domowych	4 282	314 417,00
	ex 20 03 07	Odpady wielkogabarytowe zawierające odpady drewnopochodne	4 282	314 417,00
Łącznie nie więcej niż			4 282	314 417,00
Odpady przewidziane do odzysku metodą R1				
Silos 167	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	138,00	35 360,00
Silos 168	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	138,00	

b) Maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów powstających w wyniku przetwarzania, które mogą być magazynowane w określonym okresie czasu

Nazwa i numer miejsca magazynowania	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane	
			w tym samym czasie (Mg)	w okresie roku (Mg)
Odpady powstające w wyniku przetwarzania w procesie odzysku R3				
Silos 167	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	138,00	110 500,00
Silos 168	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	138,00	
Miejsce magazynowania T4A	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	100,00	
Miejsce magazynowania T4	03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	50,00	
Miejsce magazynowania T3 w pobliżu obiektu 102	19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06	15,00	

Miejsce magazynowania T3 w pobliżu obiektu 102	19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	20,00	8 160,00
Odpady powstające w wyniku przetwarzania w procesie odzysku R1				
Miejsce magazynowania T7 zlokalizowane przy obiekcie 106 i 107	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	56,00	6 000,00
Miejsce magazynowania T8 zlokalizowane przy obiekcie 108	10 01 19	Odpady z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 01 05, 10 01 07 i 10 01 18	22,00	840,00

c) Maksymalne łączne masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w określonym czasie oraz największe masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w wyznaczonych miejscach do magazynowania odpadów, w tym całkowite pojemności (wyrażone w Mg) tych miejsc

Lp.	Nazwa i numer miejsca magazynowania	Powierzchnia magazynowa [m ²]	Maksymalna łączna masa odpadów, które mogą być magazynowane		Całkowita pojemność [Mg]	Największa masa [Mg]
			w tym samym czasie	w okresie roku		
1.	Strefa magazynowa T6 - obiekt 101	1861,70	4 282,00	314 417,00	8649,45	4 282,00
2.	Strefa magazynowa T5 (silos 167 i 168)	110,00	276,00 (2 x 138)	110 500,00	276,00 (2 x 138)	276,00 (2 x 138)
3.	Strefa magazynowa T4A	300,00	100,00		100,00	100,00
4.	Strefa magazynowa T4	210,00	50,00		50,00	50,00
5.	Strefa magazynowa T3	315,00	35,00	8 840,00	35,00	35,00
6.	Strefa magazynowa T7	80,00	56,00	6 000,00	56,00	56,00
7.	Strefa magazynowa T8	80,00	22,00	840,00	22,00	22,00

4.4. Dodatkowe warunki magazynowania odpadów

Magazynowanie odpadów należy prowadzić zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 13 ust. 1, art. 15 oraz art. 25 ust. 1 - 4, ust. 5 - 6e ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, czyli należy:

- 1) przestrzegać zakazu łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów, a także magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów,
- 2) przestrzegać zakazu łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, a także magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów,

- 3) magazynować odpady w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi,
- 4) magazynować odpady na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny, wyłącznie w ramach przetwarzania odpadów,
- 5) magazynować odpady nie dłużej niż przez 3 lata, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, w tym odpady przeznaczone do składowania (nie dłużej niż przez 1 rok) w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, okresy magazynowania są liczone łącznie dla wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów,
- 6) prowadzić wizyjny system kontroli miejsc magazynowania odpadów. Zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania odpadów należy przechowywać przez miesiąc od daty dokonania zapisu,
- 7) udostępniać utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami, sądu, prokuratury, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 8) prowadzić wizyjny system kontroli miejsca magazynowania odpadów przy użyciu urządzeń technicznych zapewniających przez całą dobę zapis obrazu i identyfikację osób przebywających w tym miejscu,
- 9) przechowywać właściwie i zabezpieczyć zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów przed dostępem osób nieuprawnionych oraz jego utratą, w szczególności wskutek zniszczenia lub kradzieży.

4.5. Informacje wynikające z przepisów odrębnych

Transport odpadów należy realizować za pośrednictwem transportującego odpady posiadającego numer rejestrowy z rejestru podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami, nadawany przez właściwego miejscowo marszałka województwa.

Pracownicy zatrudnieni przy przetwarzaniu, załadunku i rozładunku odpadów powinni być zaopatrzeni w środki ochrony osobistej oraz powinni przejść szkolenie z zasad BHP, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4.6. Wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów:

1. Przestrzeganie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych;
2. Przestrzeganie warunków ochrony przeciwpożarowej zawartych w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniach Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie: z dnia 9.02.2022 r., znak: MZ.5513.35.2.2021 oraz z dnia 9.06.2022 r., znak: MZ.5513.35.6.2022 uzgadniających te warunki;
3. Przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych;
4. Zapewnienie, aby instalacje, obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do magazynowania lub przetwarzania odpadów, były wyposażone,

- uruchamiane, użytkowane i zarządzane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru;
5. Wyposażenie budynków, obiektów budowlanych lub terenu w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice;
 6. Zapewnienie konserwacji oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie;
 7. Zapewnienie osobom przebywającym na terenie instalacji bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji;
 8. Przygotowanie budynków, obiektów budowlanych lub terenu do prowadzenia akcji ratowniczej;
 9. Zapewnienie nośności ogniowej konstrukcji przez określony czas;
 10. Zapewnienie ograniczenia rozprzestrzeniania się ognia i dymu w ich obrębie;
 11. Zapewnienie ograniczenia rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
 12. Zapewnienie instalacji i urządzeń elektrycznych o stopniu bezpieczeństwa odpowiadającym występującemu zagrożeniu pożarowemu lub zagrożenia wybuchem;
 13. Zapewnienie dróg pożarowych;
 14. Zapewnienie wody do celów przeciwpożarowych;
 15. Zapewnienie oznakowania znakami bezpieczeństwa;
 16. Zapoznanie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi;
 17. Uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych, a w szczególności zapewnienie warunków do podejmowania przez te ekipy działań gaśniczych;
 18. Ustalenie sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru.

4.7. Zabezpieczenie roszczeń

Zgodnie z art. 48a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach tut. Organ w postanowieniu z dnia 16.09.2022 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 określił zabezpieczenie roszczeń na pokrycie kosztów wykonania zastępczego obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, powstałych w ramach prowadzonej działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów w instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenie do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na godzinę, urządzenia spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW oraz instalację do spawania, zlokalizowanej na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, **w formie gwarancji bankowej w kwocie 1 823 200,00 zł.**

5. Rozdział VI otrzymuje następujące brzmienie:

VI. Określić ilość wykorzystywanej wody w instalacji

Głównym źródłem zasilania Zakładu w wodę na potrzeby przemysłowe są wody opadowe i roztopowe ze zbiorników retencyjnych zlokalizowanych na terenie zakładu, zaś źródłem

uzupełniającym jest woda pochodząca z sieci wodociągowej gminy Biskupiec.

Przewidywana ilość wykorzystywanej wody opadowej i roztopowej oraz wodociągowej w instalacji na potrzeby przemysłowe wynosi **158 000 m³/rok**.

Woda wykorzystywana będzie na cele technologiczne m.in. do:

- przygotowania mieszanki składników chemicznych wykorzystywanych do impregnacji papieru,
- formowania kobierca,
- obsługi urządzenia generatora gorącego gazu HGG,
- pracy mokrego elektrofiltra WESP 1 (obiekt 108),
- pracy mokrego elektrofiltra WESP 2 (obiekt 111),
- pracy bioscrubera (suszenie papieru po impregnacji – obiekt 115).

6. Uchylić cały rozdział VII decyzji

Warunki dotyczące przetwarzania odpadów w celu większej przejrzystości decyzji zostały zawarte w rozdziale III w pkt 4 niniejszej decyzji.

7. W rozdziale VIII pkt VIII.1.2. otrzymuje brzmienie:

VIII.1.2. Zobowiązuje się prowadzącego instalację do prowadzenia ewidencji i sporządzania rocznego zestawienia danych w zakresie:

- a) zużycia wody w instalacji ogółem, na potrzeby wszystkich procesów prowadzonych w instalacji – w m³/rok,
- b) zużycia energii elektrycznej – w MWh/rok,
- c) zużycia paliw, w jednostkach wymienionych w tabeli nr 4 niniejszej decyzji,
- d) zużycia energii cieplnej na podstawie zużycia i parametrów stosowanych paliw – w TJ/rok,
- e) zużycia klejów, żywic i dodatków stosowanych w produkcji surowej płyty, w produkcji papieru impregnowanego oraz w procesie dalszego uszlachetniania produktów, w jednostkach wymienionych w tabeli nr 2 niniejszej decyzji,
- f) wielkości produkcji:
 - **surowych płyt wiórowych – w m³ na rok,**
 - płyt laminowanych – w m² na rok,
 - papieru impregnowanego – w m² na rok,
 - produktów uszlachetnionych – w m² na rok,
- g) **czasu pracy w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji – ilości godzin w miesiącu, ilości godzin w roku,**
- h) **czasu pracy w warunkach innych niż normalne – ilości godzin w roku.**

8. W rozdziale VIII pkt VIII.2. otrzymuje brzmienie:

VIII.2. Monitoring ilości zużywanej wody w instalacji

Zobowiązuje się prowadzącego instalację do prowadzenia monitoringu ilości zużywanej wody, poprzez rejestrację raz w miesiącu, ostatniego dnia roboczego miesiąca, na podstawie odczytu stanu liczników, miesięczne i roczne zużycie wody. Do pomiaru zużycia wody będą służyć:

- cztery punkty monitoringu wody deszczowej na cele produkcyjne:

1. mokry elektrofiltr WESP 1 (obiekt 108)
2. mokry elektrofiltr WESP 2 (obiekt 111)

3. generator gorącego gazu HGG (obiekt 107)
 4. uszlachetnianie papieru (obiekt 115)
- licznik główny zużycia wody z sieci wodociągowej ogółem (w punkcie na granicy terenu zakładu).

9. W rozdziale VIII pkt VIII.3. otrzymuje brzmienie:

VIII.3. Monitoring ilości, stanu i składu ścieków przemysłowych, odprowadzanych do miejskiej kanalizacji

Zobowiązuje się prowadzącego instalację do prowadzenia monitoringu w zakresie:

- a) ilości ścieków przemysłowych odprowadzanych do miejskiej kanalizacji - pomiar ciągły za pomocą licznika ścieków (L1), znajdującego się w studziencie kanalizacyjnej na działce nr 118/14 obręb 1 miasto Biskupiec w południowej części terenu zakładu i na jego podstawie będzie ustalana i ewidencjonowana roczna i średniodobowa ilość ścieków,
- b) **stanu i składu ścieków przemysłowych w punkcie poboru próbek ścieków (L1), znajdującym się na działce nr 118/14 obręb 1 miasto Biskupiec, w zakresie:**
 - pomiaru reprezentatywnej próbki zrzutu, proporcjonalnej do przepływu ścieków w okresie 24 godzin w odniesieniu do Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni i Zn zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - wyrywkowych dziennych pomiarów próbki całkowitej ilości cząstek zawieszonych lub pomiaru reprezentatywnej próbki, proporcjonalnej do przepływu ścieków; w okresie 24 godzin;
 - pomiarów dioksyn i furanów co najmniej co sześć miesięcy.

10. W rozdziale VIII pkt VIII.4. otrzymuje brzmienie:

VIII.4. Monitoring jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych ze zbiorników retencyjnych do miejskiej kanalizacji deszczowej

Monitoring wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do miejskiej kanalizacji deszczowej prowadzić w zakresie zawiesiny ogólnej oraz węglowodorów ropopochodnych zgodnie z normami EN z częstotliwością co najmniej co trzy miesiące. Pobór prób do badań będzie miał miejsce w studziencie kanalizacji deszczowej (dz. nr 67/2 obręb 0001) zlokalizowanej na kolektorze odprowadzającym wody opadowe i roztopowe do miejskiej kanalizacji deszczowej.

Wody opadowe i roztopowe odprowadzane z terenu Zakładu, przed wprowadzeniem do odbiornika będą oczyszczone w taki sposób, aby w odpływie: zawartość zawiesin ogólnych nie była większa niż 100 mg/l, zawartość węglowodorów ropopochodnych nie była większa niż 15 mg/l.

11. W rozdziale XVIII „Określić sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczenia skutków awarii” dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

- 10) W przypadku awarii i podejrzenia zanieczyszczenia wód opadowych lub roztopowych oraz w przypadku zagrożenia przelania się wód opadowych lub roztopowych ze zbiorników retencyjnych, wody te zagospodarować jako ścieki z odprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej. Dopuszcza się możliwość wykorzystania zanieczyszczonych wód w procesie produkcyjnym, o ile nie zakłóci to normalnej pracy zakładu i nie

będzie stanowić zagrożenia dla środowiska naturalnego.

12. Uchylić cały rozdział XXI decyzji

Wielkość i forma zabezpieczenia roszczeń zostały zawarte w rozdziale III w pkt 4, ppkt 4.7 niniejszej decyzji.

13. Uchylić cały rozdział XXII decyzji

Warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego zostały zawarte w rozdziale III w pkt 4, ppkt 4.6 niniejszej decyzji.

- 14.** Pozostałe zapisy decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP udzielającej Egger Biskupiec Sp. z o. o. Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, REGON: 361271073, NIP: 5252614980, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3 100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenie do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na godzinę, urządzenia spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW oraz instalację do spawania, zlokalizowanej na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, sprostowanej postanowieniami Starosty Olsztyńskiego: z dnia 3.07.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, z dnia 7.08.2019 r. znak: GŚ-II.6222.8.2019.KP oraz z dnia 28.04.2020 r., znak: GŚ-II.6222.11.2020.KP, pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 4.05.2020 r. Egger Biskupiec Sp. z o.o., Biskupiec-Kolonia Druga, ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec (data wpływu do tut. Urzędu – 6.05.2020 r.) zwróciła się do Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z wnioskiem o zmianę ww. decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

W dniu 7.05.2020 r. do tut. Urzędu wpłynęło uzupełnienie do wniosku w postaci potwierdzenia dokonania opłaty skarbowej za zmianę przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Następnie w dniu 01.06.2020 r. Spółka przedłożyła stosowne uzupełnienie do ww. wniosku w postaci zaświadczeń o niekaralności prowadzącego instalację za przestępstwa przeciwko środowisku.

Powyższy wniosek został złożony do tut. Organu z uwagi na wejście w życie 11 października 2019 r. nowego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wcześniej obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).

Przedmiotowa instalacja zgodnie z brzmieniem zawartym w § 3 ust.1 pkt 80 obowiązującego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U.

z 2016 r. poz. 71 t.j.) została sklasyfikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ze względu na miejsce przetwarzania odpadów, przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne, w tym odpadów wytworzonych w ramach procesu produkcyjnego, w procesie termicznego przekształcania odpadów poprzez ich współspalanie w generatorze gorącego gazu (HGG) w ilości 99,887 ton mokrej masy odpadów organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji był Starosta Olsztyński.

W dniu 11 października 2019 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), które wprowadziło zmiany m.in. w § 2 pkt 47 tego rozporządzenia w stosunku do obowiązującego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). W § 2 rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r. wyszczególnione są przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które podlegają kompetencji marszałka województwa, natomiast w § 3 przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, będące w kompetencji starosty.

Tut. Organ analizując przekazane dokumenty oraz treść ww. pozwolenia zintegrowanego uznał, że przedmiotowa instalacja pomimo wejścia w życie nowego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nadal zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i przekazał zawiadomieniem z dnia 4.06.2020 r. znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 przedmiotowy wniosek do załatwienia według właściwości, Staroście Olsztyńskiemu.

Następnie Starosta Olsztyński złożył do Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosek o rozstrzygnięcie sporu o właściwość pomiędzy Marszałkiem Województwa Warmińsko-Mazurskiego a Starostą Olsztyńskim w sprawie ww. wniosku Egger Biskupiec Sp. z o.o. o zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

W postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2021 r. sygn. akt III OW 7/21, Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego został wskazany jako organ właściwy do prowadzenia spraw związanych z instalacją do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenia do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na godzinę oraz urządzeń spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW zlokalizowanych na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec.

W związku z powyższym Starosta Olsztyński w dniu 31.03.2021 r. przekazał do tut. Organu przedmiotowy wniosek Egger Biskupiec Sp. z o.o. z dnia 4.05.2020 r. o zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

W dniu 26.02.2021 r. do tut. Organu wpłynął drugi wniosek Egger Biskupiec Sp. z o.o. z dnia 25.02.2021 r. o zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, który został zarejestrowany jako odrębny wniosek pod znakiem: OŚ-PŚ.7222.9.2021. Z uwagi na tożsamość sprawy administracyjnej pod względem podmiotowym i przedmiotowym tut. Organ pismem z dnia 7.04.2021 r. zwrócił się do Spółki o rozważenie wycofania wniosku z dnia 4.05.2020 r. z uwagi na fakt, że kolejny wniosek z dnia 25.02.2021 w sprawie zmiany ww. decyzji zawiera w swoim

zakresie również zmiany objęte wcześniejszym wnioskiem z dnia 4.05.2020 r.

W dniu 14.05.2021 r. wpłynęło pismo przekazujące pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem dokonania opłaty skarbowej za udzielone pełnomocnictwo upoważniające Panią ████████ do występowania w imieniu Egger Biskupiec Sp. z o.o. w sprawach związanych z procedurą zmiany pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji.

W dniu 21.04.2021 r. do tut. Organu wpłynęło pismo pełnomocnika Spółki informujące, że składając do tut. Organu ww. wnioski z dnia 25.02.2021 r. o zmianę ww. pozwolenia zintegrowanego intencją Spółki było uzupełnienie wcześniejszego wniosku Spółki z dnia 4.05.2020 r. będącego również postępowaniem o zmianę ww. pozwolenia zintegrowanego. W związku z tym, że przedmiotowy wniosek został potraktowany jako odrębne postępowanie, Spółka w powyższym piśmie wniosła jednocześnie o wycofanie wniosku z dnia 25.02.2021 r. i włączenie dokumentacji z tego wniosku do prowadzonego postępowania z wniosku z dnia 4.05.2020 r.

W odpowiedzi na powyższe pismo tut. Organ pismem z dnia 22.04.2021 r. poinformował pełnomocnika Spółki, że wniosek z dnia 25.02.2021 r. zarejestrowany pod numerem sprawy OŚ-PŚ.7222.9.2021 stanowi odrębne postępowanie w przedmiocie zmiany ww. pozwolenia zintegrowanego więc zasadne jest wycofanie wniosku z dnia 25.02.2021 r. w celu umorzenia tego postępowania i włączenie dokumentacji z tego wniosku do wcześniejszego postępowania z wniosku z dnia 4.05.2020 r.

W dniu 10.05.2021 r. do tut. Organu wpłynęła odpowiedź pełnomocnika Spółki na pismo z dnia 22.04.2021 r. W powyższym piśmie Spółka zawnioskowała o wycofanie wniosku z dnia 25.02.2021 r. oraz włączenie dokumentacji z tego wniosku do przedmiotowego postępowania. W związku z powyższym, tut. Organ decyzją z dnia 21.05.2021 r. , znak: OŚ-PŚ.7222.9.2021 umorzył, w całości, jako bezprzedmiotowe postępowanie z wniosku z dnia 25.02.2021 r.

Po analizie przedłożonego wniosku z dnia 4.05.2020 r., pismem z dnia 22.04.2021 r. wezwano pełnomocnika Spółki do uzupełnienia wniosku poprzez przedłożenie: aktualnych zaświadczeń o niekaralności prowadzącego instalację zgodnie z art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska; aktualnych zaświadczeń i oświadczeń zgodnie z art. 42 ust. 3a i 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; zaktualizowanego operatu przeciwpożarowego spełniającego wymagania określone w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 8 tej ustawy, wykonanego przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, zgodnie z art. 184 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz postanowienia o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; a także kopii pierwotnego operatu przeciwpożarowego wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w celu weryfikacji wprowadzonych w posiadanym pozwoleniu zmian.

W dniu 10.05.2021 r. do tut. Organu wpłynęło pismo Spółki informujące o konieczności przedłużenia terminu na uzupełnienie wniosku do 2 lipca 2021 r. Tut. Organ w piśmie z dnia 21.05.2021 r. wyraził zgodę na powyższe.

W dniu 31.05.2021 r. do tut. Organu wpłynął wniosek Stowarzyszenia Ekologicznego WARTO BYĆ, ul. Bogusławskiego 2C, 11-300 Biskupiec, NIP 7393899862,

REGON 367522731, o dopuszczenie go na podstawie art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 218 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska do udziału w przedmiotowym postępowaniu o zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

Zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej p.o.ś, stronami postępowania o wydanie pozwolenia są prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze. Jednakże art. 185 ust. 2a p.o.ś. przewiduje możliwość rozszerzenia kręgu stron postępowania o wydanie pozwolenia i stanowi, że w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowo zbudowanej instalacji, o wydanie pozwolenia zintegrowanego z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2 lub w postępowaniu dotyczącym jego zmiany polegającej na udzieleniu takiego odstępstwa oraz w postępowaniu o wydanie decyzji o wydaniu lub zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej ustawą o.o.ś.

Po przeanalizowaniu wniosku spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o., z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga z dnia 4.05.2020 r., o zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, udzielającej Spółce pozwolenia zintegrowanego tutaj. Organ stwierdził, że wniosek nie dotyczy wydania decyzji dotyczącej istotnej zmiany instalacji.

Zgodnie bowiem z art. 214 ust. 3 ustawy p.o.ś - zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2.

Ponadto w myśl art. 3 pkt 7 ustawy p.o.ś poprzez "istotną zmianę instalacji" rozumie się *"taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko."*

W przypadku przedmiotowego wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego nie występuje ani zmiana sposobu funkcjonowania instalacji ani jej rozbudowa, a wprowadzone zmiany nie spowodują znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, gdyż jak wynika z analizy wniosku Spółki, w przedmiotowym wniosku mamy do czynienia z drobnymi zmianami, które w żaden sposób nie mają charakteru istotnej zmiany. Z analizy przedmiotowego wniosku wynika, że Spółka nie wprowadza zmian w zakresie instalacji zlokalizowanych na terenie Zakładu oraz sposobu ich funkcjonowania. Przedmiotowy wniosek bowiem został sporządzony przez Spółkę w celu dostosowania zapisów (warunków) decyzji do istniejącego w instalacji stanu faktycznego, które po rozpoczęciu produkcji okazały się inne niż zawarte w obowiązującym pozwoleniu. Wnioskowane zmiany nie wpływają na stan techniczny aktualnie eksploatowanych instalacji. Obecnie eksploatowana instalacja jest instalacją nową i nowoczesną, w dobrym stanie technicznym, a wszelkie wymagane naprawy wykonywane są bez zbędnej zwłoki. Rodzaj prowadzonej działalności nie ulega zmianie w stosunku do obowiązującej decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. znak:

GŚ-II.6222.11.2018.KP udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych, zlokalizowanej pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 18.06.2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 tut. Organ odmówił dopuszczenia Stowarzyszenia Ekologicznego WARTO BYĆ, z siedzibą pod adresem: ul. Bogusławskiego 2C, 11-300 Biskupiec do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

W dniu 9.07.2021 r. do tut. Organu wpłynęło zażalenie Stowarzyszenia Ekologicznego WARTO BYĆ, ul. Bogusławskiego 2C, 11-300 Biskupiec na ww. postanowienie Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 18.06.2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, które wraz z aktami sprawy w dniu 12.07.2021 r. za pośrednictwem tut. Organu zostało przekazane Ministrowi Klimatu i Środowiska.

W dniu 30.07.2021 r. do tut. Organu wpłynęło pismo Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku zgłaszające jego udział w przedmiotowym postępowaniu.

W trakcie toczącego się postępowania w dniach: 30.06.2021 r. oraz 30.07.2021 r. wpłynęły pisma pełnomocnika Spółki informujące o konieczności przedłużenia terminu na uzupełnienie braków formalnych. Tut. Organ w pismach: z dnia 2.07.2021 r. oraz 2.08.2021 r. przychylił się do powyższego, oraz poinformował o tym fakcie Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku za pomocą Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP).

W ramach prowadzonego postępowania tut. Organ uznał, że konieczne jest przeprowadzenie wizji lokalnej instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec- Kolonia Druga, ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec w celu zapoznania się z przedmiotową instalacją. W związku z powyższym w dniu 4.08.2021 r. pracownicy tut. Urzędu przeprowadzili ww. wizję. Podczas wizyty w Zakładzie m. in. zapoznano się z instalacją oraz z zasadami jej funkcjonowania.

W dniu 6.08.2021 r. do tut. Organu wpłynęło częściowe uzupełnienie braków formalnych przedkładające aktualne zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację oraz oświadczenia w rozumieniu przepisów art. 42 ust. 3a, 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W dniu 25.08.2021 r. do tut. Organu wpłynęło postanowienie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23.08.2021 r., znak: DIŚ-III.411.126.2021.MT utrzymujące w mocy zaskarżone postanowienie Marszałka z dnia 18.06.2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020.

Pismem z dnia 8.09.2021 r. pełnomocnik Spółki poinformował tut. Organ o konieczności ponownego przedłużenia terminu na uzupełnienie wniosku do dnia 30.10.2021 r. Tut. Organ w piśmie z dnia 9.09.2021 r. przychylił się do powyższego oraz poinformował o tym fakcie Strony postępowania, w tym Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku za pomocą Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP).

Pełnomocnik Spółki w piśmie z dnia 20.09.2021 r. poinformował tut. Organ o zmianie adresu do korespondencji.

Następnie w dniu 30.09.2021 r. do tut. Organu wpłynęło uzupełnienie wniosku, które stanowi ujednoliconą wersję wniosku z naniesionymi zmianami. Do powyższego uzupełnienia dołączono aktualny operat przeciwpożarowy, oraz poinformowano, że postanowienie Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie uzgadniające powyższy operat zostanie przedłożone bezpośrednio po jego uzyskaniu.

Ponadto w dniu 27.10.2021 r. do tut. Organu wpłynęło pismo wnioskodawcy informujące, że z uwagi na trwającą procedurę uzgodnienia operatu przeciwpożarowego konieczne jest przedłużenie terminu uzupełnienia wniosku o wymagane postanowienie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie uzgadniające operat przeciwpożarowy do dnia 31.12.2021 r. Tut. Organ w piśmie z dnia 28.10.2021 r. wyraził zgodę na powyższe.

W dniu 3.12.2021 r. do tut. Organu wpłynął uaktualniony operat przeciwpożarowy, natomiast w dniu 17.02.2022 r. wpłynęło postanowienie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie z dnia 9 lutego 2022 r. uzgadniające ww. operat przeciwpożarowy.

Następnie po szczegółowej analizie przedłożonej przez Wnioskodawcę dokumentacji stwierdzono, że konieczne jest jej merytoryczne uzupełnienie. W związku z powyższym pismem z dnia 23.02.2022 r. wezwano Pełnomocnika Spółki do uzupełnienia wniosku i złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 30.03.2022 r., Pełnomocnik Spółki poinformował tut. Organ o konieczności przedłużenia terminu na złożenie ww. uzupełnienia do dnia 30.04.2022 r. Tut. Organ w piśmie z dnia 6.04.2022 r. przychylił się do powyższego.

W dniu 11.04.2022 r. do tut. Organu wpłynęło uzupełnienie, które po przeanalizowaniu w dalszym ciągu wymagało pewnych wyjaśnień, dlatego też pismem z dnia 27.04.2022 r. poproszono Spółkę o przedłożenie dodatkowych informacji. Odpowiedź na powyższe pismo wpłynęła w dniu 10.05.2022 r.

W toku prowadzonego postępowania działając z upoważnienia art. 41a ust. 1a i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach tut. Organ zwrócił się pismem z dnia 6.05.2022 r. do Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji oraz miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym.

Ponadto w trakcie prowadzonego postępowania tut. Organ zwrócił się pismami z dnia 16.05.2022 r. do:

- Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji oraz miejsc magazynowania odpadów w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska – zgodnie z art. 41a ust. 1 i 2 ustawy o odpadach;
- Burmistrza Biskupca z prośbą o wydanie opinii w przedmiotowej sprawie oraz o określenie czy sposób gospodarowania odpadami w ww. instalacji jest zgodny z przepisami prawa miejscowego – zgodnie z art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach.

Z uwagi na fakt, że Burmistrz Biskupca nie wydał opinii w terminie, o którym mowa w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną zgodnie z art. 41 ust. 6b ustawy o odpadach.

Następnie w dniu 9.06.2022 r., do tut. Organu wpłynęło pismo Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, w którym zwrócono się o wyjaśnienie pewnych kwestii zawartych we wniosku oraz uzupełnieniach. W związku

z powyższym tut. Organ pismem z dnia 13.06.2022 r. wezwał wnioskodawcę o ustosunkowanie się do ww. pisma WIOŚ.

W dniu 10.06.2022 r. do tut. Organu wpłynęło postanowienie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie z dnia 9.06.2022 r., znak: MZ.5513.35.6.2022 opiniujące pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej zawartych w operacie przeciwpożarowym.

Następnie pismem z dnia 10 czerwca 2022 r. (data wpływu do tut. Urzędu 13 czerwca 2022 r.) Stowarzyszenie Ekologiczne WARTO BYĆ, z siedzibą pod adresem ul. Bogusławskiego 2C, 11-300 Biskupiec, wystąpiło do tut. Organu z wnioskiem o zawieszenie na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotowego postępowania do czasu prawomocnego rozpoznania kwestii udziału w tym postępowaniu Stowarzyszenia.

Z kolei w dniu 23.06.2022 r. wpłynęło pismo Pełnomocnika Egger Biskupiec Sp. z o.o. przekazujące wyjaśnienia do ww. pisma WIOŚ z dnia 9.06.2022 r, które tut. Organ pismem z dnia 27.06.2022 r. przekazał za pośrednictwem ePUAP Warmińsko-Mazurskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Postanowieniem z dnia 12.07.2022 r. tut. Organ postanowił nie zawieszać przedmiotowego postępowania w sprawie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24.06.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, udzielającej Egger Biskupiec Sp. z o.o., pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia kwestii udziału Stowarzyszenia Ekologicznego Warto Być z siedzibą w Biskupcu w tym postępowaniu, o czym poinformował również w piśmie z dnia 12.07.2022 r. Stowarzyszenie Ekologiczne WARTO BYĆ.

W dniach 8.07.2022 r. i 15.07.2022 r. została przeprowadzona przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie, przy udziale pracowników tut. Organu kontrola przedmiotowej instalacji. Z kontroli został sporządzony protokół nr WIOŚ-OLSZT 221/2022.

W dniu 26.07.2022 r. do tut. Organu wpłynęło postanowienie Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 25.07.2022 r., znak: WIOŚ-I.703.12.17.2022.mc.kma potwierdzające spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Po analizie dokumentacji zgromadzonej w sprawie stwierdzono, że wniosek wymaga dodatkowych wyjaśnień w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, dlatego też pismem z dnia 16.08.2022 r. zwrócono się do Pełnomocnika Spółki o doprecyzowanie pewnych kwestii w tym zakresie. W dniu 23.08.2022 r. do tut. Organu wpłynęło uzupełnienie uwzględniające wszystkie zmiany dokonane w trakcie toczącego się postępowania oraz dodatkowe zmiany w zakresie wód opadowych.

W dniu 29.08.2022 r. do tut. Organu wpłynęło postanowienie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26.08.2022 r., znak: DIŚ-III.411.150.2022.MT.3 utrzymujące w mocy pkt. I zaskarżonego postanowienia z dnia 18.06.2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020.

Następnie pismem z dnia 7.09.2022 r. tut. Organ wezwał Pełnomocnika Spółki do uzupełnienia wniosku o informacje wskazane w postanowieniu Warmińsko-

Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 25.07.2022 r., znak: WIOŚ-I.703.12.17.2022.mc.kma oraz korektę zaproponowanej wysokości zabezpieczenia roszczeń. W dniu 13.09.2022 r. do tut. Organu wpłynęło stosowne uzupełnienie.

Postanowieniem z dnia 16.09.2022 r. znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 tut. Organ określił Spółce formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń oraz zobowiązał do przedłożenia oryginału gwarancji bankowej w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia.

W dniu 6.10.2022 r. do tut. Organu wpłynęło pismo Spółki przekazujące oryginał gwarancji bankowej stanowiącej ww. zabezpieczenie roszczeń.

W dniu 22.09.2022 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie uchylił zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27.03.2020 r., znak: SKO.60.79.2019 (sygn. akt II SA/OI 424/20) oraz utrzymaną nią w mocy decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP udzielającą Egger Biskupiec Sp. z o.o., Biskupiec-Kolonia Druga, ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, REGON: 361271073, NIP: 52522614980 pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenia do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na godzinę oraz urządzeń spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec.

Następnie w dniach: 26.10.2022 r. oraz 31.10.2022 r. wpłynęły do tut. Organu pisma pełnomocnika Spółki wraz z opiniami prawnymi dotyczącymi dopuszczalności prowadzenia przedmiotowego postępowania.

W dniu 21.11.2022 r. do tut. Organu wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika Spółki informujące, że wyrok wydany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie z dnia 22.09.2022 r. został uzupełniony w ten sposób, że został dodany punkt III do sentencji wyroku w brzmieniu: „decyzje uchylone w punkcie I wyroku wywołują skutki prawne do dnia uprawomocnienia się wyroku”. Wyrok uzupełniający przez WSA w Olsztynie został wydany w dniu 7.11.2022 r., sygn. akt II SA/OI 424/20. Ponadto w powyższym piśmie Spółka skorygowała zapisy w tabeli nr 2 wniosku o zmianę pozwolenia w zakresie surowców używanych w instalacji.

Następnie w dniach 15.12.2022 r. oraz 16.12.2022 r. wpłynęły kolejne pisma pełnomocnika Spółki wraz z opinią prawną dotyczącą dopuszczalności prowadzenia przedmiotowego postępowania oraz analizą zgodności wniosku z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Po przeanalizowaniu przedłożonych dokumentów i wyjaśnień tut. Organ pismem z dnia 20.01.2023 r. wezwał pełnomocnika Spółki do przesłania dodatkowych informacji.

Ponadto pismem z dnia 20.01.2023 r. wystąpiono do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z prośbą o udzielenie informacji oraz przesłanie wskazanych materiałów.

Postanowieniem z dnia 20.01.2023 r. tut. Organ włączył do akt przedmiotowego postępowania następujące dokumenty: pismo tut. Organu z dnia 30.11.2022 r., znak: OŚ-PŚ.7222.44.2022, skierowane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie oraz pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 1.12.2022 r., znak: SKO.60.48.2020.

W dniu 26.01.2023 r. do tut. Organu wpłynęło za pośrednictwem Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, w którym przekazano informację odnośnie postępowania sądowo administracyjnego ze skarg na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27.03.2020 r., Nr SKO.60.79.2020, utrzymującą w mocy w całości wydaną przez Starostę Olsztyńskiego decyzję z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP oraz wszystkie odpisy skarg kasacyjnych.

Następnie w dniu 17.02.2023 r. wpłynęło pismo pełnomocnika Spółki, w którym zwrócono się o przedłużenie terminu odpowiedzi na pismo tut. Organu z dnia 20.01.2023 r. z powodu konieczności pozyskania danych oraz informacji niezbędnych do przygotowania pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w ww. piśmie. Tut. Organ w piśmie z dnia 20.02.2023 r. przychylił się do powyższego i wyraził zgodę na przesłanie uzupełnienia we wskazanym przez pełnomocnika terminie.

W dniu 28.02.2023 r. do tut. Organu wpłynęła odpowiedź na pismo tut. Organu z dnia 20.01.2023 r., w której Wnioskodawca powołał okoliczności wskazujące, że brak wydania decyzji zmieniającej i zawieszenie niniejszego postępowania wymusi ograniczenie zakresu działalności zakładu w Biskupcu i tym samym spowoduje poważną szkodę dla interesu społecznego oraz niepowetowaną szkodę dla Spółki. Na poparcie swoich twierdzeń Spółka przedłożyła dokumenty, potwierdzające w ocenie Spółki znaczną szkodę pieniężną oraz negatywne skutki społeczne będące konsekwencją zawieszenia niniejszego postępowania. Jednocześnie Spółka wystąpiła o zastrzeżenie jako tajemnicy przedsiębiorstwa danych i informacji przekazanych przez spółkę w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, oraz w konsekwencji o wyłączenie ich z udostępniania. Oprócz ww. dokumentów Spółka dodatkowo przedłożyła wniosek o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności oraz pismo doprecyzowujące kwestie zawarte we wniosku oraz jego uzupełnieniach. W powyższym piśmie Wnioskodawca zmodyfikował wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazując, że „(...) niektóre zapisy poczynione w dotychczasowej dokumentacji są nieprecyzyjne lub mogą być niewłaściwie zinterpretowane”.

W dniu 22.03.2023 r. do tut. Organu wpłynęło pismo Spółki, w którym doprecyzowano zakres informacji stanowiących w ocenie spółki tajemnicę przedsiębiorstwa, zastrzeżonych pismem z dnia 28 lutego 2023 r.

Z uwagi na fakt, przedłożenia przez Spółkę dokumentów zawierających informacje, wobec których spółka zastrzegła, iż stanowią one jej tajemnice przedsiębiorstwa, przeanalizowano informacje przekazane przez Spółkę, pod kątem tego, które z nich spełniają przesłanki określone w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233).

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233):

„Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.”

Informacje przekazane przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w

miejsowości Biskupiec-Kolonia w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, w szczególnym zestawieniu przekazanym w odpowiedzi na wskazane pismo, z pewnością nie stanowią informacji powszechnie znanych osobom zajmującym się informacjami na temat spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga ani nie są one łatwo dostępne dla takich osób.

Ponadto w ocenie Organu, do którego zostały przekazane wspomniane informacje, spółka podjęła przy zachowaniu należytej staranności działania w celu utrzymania tych informacji w poufności, składając Marszałkowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego pismo zastrzegające je jako stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa i zawierające wniosek o ich wyłączenie z udostępnienia.

Co istotne, w świetle dostępnych Organowi interpretacji dotyczących przytoczonego wcześniej przepisu wystarczające dla oceny wartości gospodarczej w rozumieniu powołanej regulacji jest istnienie nieznacznej lub potencjalnej wartości ekonomicznej informacji, wykorzystanie której przez innego przedsiębiorcę mogłoby zaoszczędzić mu wydatków (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II GSK 842/16, LEX nr 2240834, z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II GSK 967/16, LEX nr 2291594 oraz z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt II GSK 380/17, LEX nr 2648409).

Uwzględniając powyższe stanowisko prezentowane w orzecznictwie sądowym co do podstaw zakwalifikowania określonej informacji jako objętej tajemnicą przedsiębiorstwa w ocenie Organu prowadzącego wskazane na wstępie postępowanie następujące informacje przekazane w odpowiedzi na pismo z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, spełniają przesłanki określone w przepisie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233):

- informacje o wpływie niewydania decyzji zmieniającej decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP na działalność spółki, w tym w szczególności analizy i oceny spółki co do finansowych konsekwencji dla bytu spółki wystąpienia takiej sytuacji,
- dane o kontrahentach spółki, ich wymaganiach i zależnościach biznesowych pomiędzy spółką a jej kontrahentami,
- dane o rozwiązaniach stosowanych przez spółkę w zakresie systemu produkcji i jej możliwości produkcyjnych, w tym w szczególności o rozwiązaniach stosowanych w celu obniżenia kosztów prowadzenia tej działalności,
- dane o zatrudnieniu w spółce i jej potencjale,
- dane o prognozach finansowych odnoszących się do spółki oraz o wpływie czynników rynkowych i pozarynkowych na działalność spółki,
- dane o kondycji finansowej spółki,
- dane o sposobie prowadzenia przez spółkę strategii zarządzania uwzględniającej zasady społecznej odpowiedzialności biznesu (od ang. *corporate social responsibility* – CSR), oraz o działaniach pro bono (i ich skali) prowadzonych w ramach tej strategii.

Z tych też względów Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, rozważał wydanie postanowienia w przedmiocie ograniczenia Prokuratorowi Prokuratury Regionalnej w Białymstoku - podmiotowi na prawach strony we wskazanym postępowaniu, prawa wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, w części obejmującej informacje zawarte w pismach przekazanych przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa

Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 w zakresie, w jakim stanowią one tajemnicę przedsiębiorstwa, tj. w zakresie wskazanych powyżej informacji. Wydanie takiego postanowienia w odniesieniu do informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym problemu wyłączenia z udostępnienia w postępowaniu administracyjnym informacji objętych wskazaną tajemnicą (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt II GSK 380/17, LEX nr 2648409 oraz powołane w nim orzecznictwo). Jak wynika bowiem z powołanych wcześniej orzeczeń sądowych art. 74 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) ma zastosowanie do wszystkich przypadków, w których następuje w drodze postanowienia odmowa wglądu do akt postępowania zarówno w czasie jego trwania, jak i po jego zakończeniu, a ponadto przepis ten odnosi się do wszystkich przypadków odmowy realizacji żądań strony postępowania administracyjnego przewidzianych w treści art. 73 k.p.a., a nie tylko ze względu na przepis art. 74 § 1 k.p.a, bowiem obowiązek ochrony dotyczy także innych informacji (tajemnic) chronionych przepisami innych ustaw (np. tajemnicy przedsiębiorstwa, skarbowej, statystycznej). Przepis art. 74 § 1 k.p.a. nie powinien być traktowany jako uchylający te przepisy w postępowaniu administracyjnym.

Jak wynika jednak z pisma spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga z dnia 24 marca 2023 r. (które wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w dniu 27 marca 2023 r.) w przypadku udostępnienia Prokuratorowi w ramach niniejszego postępowania informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa spółki, Prokurator będzie związany przepisami art. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233), zaś intencją spółki jest przewidziana przepisami prawa ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa spółki z jednoczesnym zachowaniem czynnego udziału Prokuratora w sprawie.

Uwzględniając powyższe stanowisko spółki oraz treść art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zgodnie z którym: *„Ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, gdy nastąpiło w celu ochrony uzasadnionego interesu chronionego prawem, w ramach korzystania ze swobody wypowiedzi lub w celu ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa dla ochrony interesu publicznego, lub gdy ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec przedstawicieli pracowników w związku z pełnieniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.”* organ prowadzący niniejsze postępowanie poinformował strony postępowania, że nie będzie ograniczał Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku w pełnym dostępie do akt sprawy o znaku: OŚ-PŚ.7222.34.2020, w tym do dokumentów zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga, ponieważ w realiach niniejszej sprawy udostępnienie Prokuratorowi tajemnic przedsiębiorstwa ww. spółki służyć będzie ochronie uzasadnionego interesu chronionego prawem (bowiem jak wskazał ustawodawca w art. 183 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym ma na celu zapewnienie, aby postępowanie i rozstrzygnięcie sprawy było zgodne z prawem). Przy czym tutaj. Organ w pełni podziela stanowisko spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga, że rozważając możliwość dalszego udostępnienia informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa ww. spółki Prokurator winien uwzględnić

unormowania wynikające z przepisów art. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233). Dlatego też, stosownie do postanowień art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, tut. Organ pismem z dnia 30.03.2023 r., poinformował Strony postępowania o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie praw i obowiązków strony oraz podmiotu na prawach strony (Prokuratora) w przedmiotowym postępowaniu.

Ponadto w toku prowadzonego postępowania, postanowieniem z dnia 4.04.2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 tut. Organ włączył do akt przedmiotowego postępowania następujące dokumenty: pismo Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 26.01.2023 r., znak: SKO.60.95.2022 wraz z odpisami skarg kasacyjnych przekazanych wraz z ww. pismem Kolegium; odpis decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującej w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP; decyzję Burmistrza Biskupca Nr 40/16 z dnia 30.12.2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, określającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu przetwórstwa drzewnego oraz postanowienie Burmistrza Biskupca z dnia 10.10.2019 r., znak: BMA.6220.7.2019 wyjaśniające wątpliwości co do treści decyzji Nr 40/16 Burmistrza Biskupca z dnia 30.12.2016 r.; odpisy postanowień Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 20 kwietnia 2021 r., III OW 13/21 oraz 6 października 2021 r., sygn. akt III OW 14/21; pismo tut. Organu z dnia 6.03.2023 r, znak: OŚ-PŚ.7222.22.2023 skierowane do spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. dotyczące pojemności zbiorników retencyjnych; pismo Egger Biskupiec Sp. z o.o. z dnia 20.03.2023 r. stanowiące odpowiedź na pismo tut. Organu z dnia 6.03.2023 r wraz z załącznikami; pismo Egger Biskupiec Sp. z o.o. z dnia 20.03.2023 r. o zastrzeżenie tych załączników jako tajemnicy przedsiębiorstwa oraz pismo Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 24.02.2023 r., znak: WIOŚ-I.703.12.9.2023.tsz.

Należy podkreślić, że w trakcie prowadzonego postępowania tut. Organ informował Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku o podejmowanych w sprawie czynnościach oraz przysyłał akta sprawy za pomocą Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP).

W toku przedmiotowego postępowania ze względu na skomplikowany charakter sprawy, tut. Organ wielokrotnie zawiadomieniami informował strony o niezatałwieniu sprawy w terminie i wyznaczał nowy termin jej zatałwienia.

Do wniosku załączono wymaganą dokumentację oraz dokumenty potwierdzające wniesienie opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Po przeanalizowaniu całego materiału zgromadzonego w przedmiotowym postępowaniu tut. Organ zważył co następuje:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie wyrokiem z dnia 22 września 2022 roku (sygn. akt: II SA/OI 424/20) uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019 oraz decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP). Następnie, wyrokiem z dnia 7 listopada 2022 r. (sygn. akt: II SA/OI 424/20) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie uzupełnił wyrok z dnia 22 września 2022 r. w zakresie rozstrzygnięcia z art. 152 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm., dalej „p.p.s.a.”)

orzekając, że m.in. decyzja Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP ma wywoływać skutki prawne do chwili uprawomocnienia się wyroku z dnia 22 września 2022 r. Wnioskodawca oraz uczestnicy postępowania – organizacje społeczne, złożyli skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. (sygn. akt: II SA/OI 424/20). Skargi te nie zostały rozpoznane na chwilę wydawania niniejszej decyzji, zatem postępowanie sądowoadministracyjne w ww. sprawie nie zostało jeszcze zakończone prawomocnym wyrokiem.

W związku z toczącym się postępowaniem sądowoadministracyjnym dotyczącym oceny zgodności z prawem decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującej w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, tut. Organ stwierdził wystąpienie zagadnienia wstępnego w przedmiotowej sprawie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że na początkowym etapie analizy dokumentacji zgromadzonej w sprawie, rozważano kwestię zawieszenia przedmiotowego postępowania. W świetle uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2017 r., o sygn. akt II GPS 1/17, wszczęcie postępowania sądowoadministracyjnego w sprawie ze skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, powoduje co do zasady konieczność zawieszenia później wszczętego postępowania administracyjnego. Jak wynika bowiem z powołanej uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego, w uzasadnieniu której w sposób kompleksowy przedstawiono wpływ uprzedniego wszczęcia postępowania sądowoadministracyjnego w przedmiocie kontroli zgodności z prawem danej decyzji na tok postępowania administracyjnego w sprawie zmiany tej decyzji, rozpatrzenie sprawy przez sąd powinno być traktowane tak jak rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w rozumieniu przepisów art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (lub art. 201 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa).

Żądanie wszczęcia postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24.06.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w dniu 6 maja 2020 r.

Z kolei w świetle uzyskanych w toku prowadzonego postępowania informacji, w dniach: 29 kwietnia 2020 r., 4 maja 2020 r., 7 maja 2020 r. i 8 maja 2020 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie zostały wniesione (przez Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych „Terra” z siedzibą w Szczecinku, Stowarzyszenie Ekologiczne „Warto Być” z siedzibą w Biskupcu, Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku oraz Stowarzyszenie „Zdrowe Powietrze” z siedzibą w Koszalinie) skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (udzielającą pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga).

W kontekście powyższych okoliczności należy zauważyć, że datą wszczęcia postępowania sądowoadministracyjnego jest dzień doręczenia skargi organowi administracji publicznej, którego działania, beczynności lub przewlekłego prowadzenia

postępowania skarga dotyczy.

W myśl zaś art. 61 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej.

Z powołanych wyżej okoliczności i przepisów prawa wynika zatem, że przedmiotowe postępowanie w sprawie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24.06.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, zostało wszczęte już po wszczęciu postępowania sądownoadministracyjnego, w sprawie ze skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, co z kolei powoduje wystąpienie w przedmiotowym postępowaniu, okoliczności, którą należy traktować jak zagadnienie wstępne w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a.

Jak wynika z uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2017 r., (sygn. akt: II GPS 1/17), w uzasadnieniu której w sposób kompleksowy przedstawiono wpływ uprzedniego wszczęcia postępowania sądownoadministracyjnego w przedmiocie kontroli zgodności z prawem danej decyzji na tok postępowania administracyjnego w sprawie zmiany tej decyzji, rozpatrzenie sprawy przez sąd powinno być traktowane tak jak rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w rozumieniu przepisów art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. (lub art. 201 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa).

W myśl art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym jeśli w postępowaniu administracyjnym istniało zagadnienie wstępne, ale nie zostało ono przez prowadzący to postępowanie organ dostrzeżone lub nawet zostało dostrzeżone, ale nie zostało właściwie ocenione na podstawie art. 100 § 2 k.p.a., to stwierdzenie tej okoliczności będzie dla sądu administracyjnego wystarczającą podstawą do uchylenia kontrolowanego aktu (decyzji, postanowienia) ze względu na jego wadliwość istniejącą w momencie wydania tegoż aktu (por. w tej kwestii np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 stycznia 2018 r. o sygn. akt I OSK 1475/17, LEX nr 2435985).

Kierując się oceną prawną wynikającą z uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2017 r., o sygn. akt II GPS 1/17, tut. Organ uznał, iż art. 97 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego miały zastosowanie w przedmiotowym postępowaniu. Jednakże nie zwalnia to Organu od przeanalizowania konieczności wydania decyzji zmieniającej przedmiotowe pozwolenie zintegrowane, ze względu na treść art. 100 § 2 i § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Mając wskazane na względzie, tut. Organ przyjął, że w sprawie występuje wspomniane zagadnienie wstępne. W takim przypadku organ co do zasady powinien zawiesić postępowanie na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., o ile nie wystąpią przesłanki z art. 100 § 2 i § 3 k.p.a.

Skoro w świetle uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2017 r., o sygn. akt II GPS 1/17, rozpatrzenie przez sąd administracyjny skargi na decyzję będącą

przedmiotem zmiany powinno być traktowane tak jak rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w rozumieniu przepisów art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu w sprawie zmiany tej decyzji, to należy uznać, że w takiej sytuacji zastosowanie mają również przepisy art. 100 § 2 i 3 k.p.a.

W myśl art. 100 § 2 k.p.a.:

„Jeżeli zawieszenie postępowania z przyczyny określonej w art. 97 § 1 pkt 4 mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważną szkodę dla interesu społecznego, organ administracji publicznej załatwi sprawę, rozstrzygając zagadnienie wstępne we własnym zakresie.”.

Natomiast jak stanowi art. 100 § 3 k.p.a.:

„Przepis § 2 stosuje się także wówczas, gdy strona mimo wezwania (§ 1) nie wystąpiła o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo gdy zawieszenie postępowania mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla strony. W tym ostatnim przypadku organ może uzależnić załatwienie sprawy od złożenia przez stronę stosownego zabezpieczenia.”.

W świetle orzecznictwa sądowego oraz komentatorów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego praktyczne znaczenie powyższych uregulowań jest następujące.

„W świetle art. 100 § 2 i 3 k.p.a. organ może nie zawieszać postępowania z przyczyny określonej w art. 97 § 1 pkt 4 jeżeli mogłoby to spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważną szkodę dla interesu społecznego, bądź wówczas gdy strona mimo wezwania, nie wystąpiła o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo gdy zawieszenie postępowania mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla strony.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lipca 2008 r., sygn. akt II OSK 867/07, LEX nr 483215).

Przy czym jak wskazał Sąd w ww. orzeczeniu:

„W art. 100 § 3 k.p.a., na który powołuje się skarżący ustawodawca wskazał m.in. na groźbę powstania niepowetowanej szkody, jako przesłankę umożliwiającą organowi załatwienie kwestii prejudycjalnej we własnym zakresie. W związku z tym, aby organ mógł sam rozstrzygnąć kwestię wstępną, nie wystarczy, że istnieje zagrożenie powstania jakiegokolwiek szkody. Musi być ona "niepowetowana". Zgodnie z definicją podaną w Słowniku Języka Polskiego (PWN 1992, wyd. VII, str. 350) "niepowetowany" to taki, którego nie da się odrobić, wynagrodzić, nieodwracalny. Dodatkowo zaznaczyć należy, że tryb rozpoznawania zagadnień wstępnych określony w art. 100 § 2 i 3 k.p.a. ma charakter nadzwyczajny i ma zastosowanie w wyjątkowo skrajnych przypadkach, wymagających niezwłocznego działania organów Państwa. Biorąc pod uwagę przytoczone okoliczności za szkodę niepowetowaną nie można uznać ewentualnej szkody, jakiej mógł doznać skarżący. Nie ulega wątpliwości, że szkoda w postaci kosztu utrzymania budynku oraz brak zysku z prowadzenia w nim działalności gospodarczej ma charakter poważnej szkody. Nie sposób jednakże przyjąć, że szkoda ta mogłaby mieć charakter szkody niepowetowanej, szczególnie, że jak wynika z akt niniejszej sprawy Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego postanowieniem z dnia 15 grudnia 2006 roku podjął zawieszony postępowanie.”.

Ponadto jak słusznie zwrócili uwagę komentatorzy k.p.a. „Przepis art. 100 § 2 upoważnia

organ administracji publicznej do legalnego naruszenia kompetencji innego organu administracji lub sądu, o ile zawieszenie postępowania z przyczyny określonej w art. 97 § 1 pkt 4 mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważną szkodę dla interesu społecznego. Przepis ten pozwala organowi na przekroczenie zasady podziału kompetencji albo nawet zasady podziału władz. Zgodnie z § 3 przepis ten stosuje się także wówczas, gdy strona mimo wezwania nie wystąpiła o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo gdy zawieszenie postępowania mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla strony.” (N. Szczęch [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz do art. 61-126. Tom II, red. M. Karpiuk, P. Krzykowski, A. Skóra, Olsztyn 2020, art. 100).

Odnosić także warto, że „Możliwość rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez organ prowadzący postępowanie ma charakter wyjątkowy. Rozstrzygnięcie to ma charakter prowizoryczny i upada w przypadku odmiennego rozstrzygnięcia danej kwestii przez właściwy organ lub sąd. Organ prowadzący postępowanie musi zatem wydać decyzję w sprawie z uwzględnieniem rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez właściwy organ lub sąd. Jeżeli natomiast w sprawie została wydana ostateczna decyzja przed rozstrzygnięciem zagadnienia wstępnego przez właściwy organ lub sąd, to istnieje podstawa do wznowienia postępowania z urzędu lub na żądanie strony (art. 145 § 1 pkt 7).” (P. M. Przybysz [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022, art. 100).

„W przepisach art. 100 § 2 i 3 uregulowano przesłanki rozstrzygnięcia kwestii wstępnej przez organ administracji we własnym zakresie. Bez względu na to, czego dotyczy zagadnienie prejudycjalne i który z organów bądź sądów byłby w tej sprawie właściwy, organowi prowadzącemu postępowanie przyznano kompetencję do jego rozstrzygnięcia w zastępstwie organu bądź sądu właściwego. Ustawodawca założył, że pewne racje przemawiają za potrzebą pilnego usunięcia przeszkody w kontynuowaniu postępowania, mimo że może to nastąpić z naruszeniem reguł właściwości organu prowadzącego postępowanie oraz poza właściwym trybem postępowania. Spełnienie przesłanek rozstrzygnięcia kwestii wstępnej we własnym zakresie rodzi obowiązek organu w tym aspekcie. Ustawodawca nie operuje bowiem w tym zakresie instytucją uznania administracyjnego, przy czym ocenę co do zaistnienia takich przesłanek pozostawiono organowi (zob. B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks..., s. 532). Przesłanki te mają charakter rozłączny i obejmują przypadki, w których zawieszenie postępowania może spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, poważną szkodę dla interesu społecznego, niepowetowaną szkodę dla strony albo gdy strona mimo wezwania nie wystąpiła o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego we właściwym postępowaniu. Stanowisko organu w kwestii samodzielnego załatwienia zagadnienia wstępnego nie jest wyrażane w specjalnej formule procesowej i nie podlega odrębnemu zaskarżeniu. Jego wyrazem jest treść wydawanej decyzji administracyjnej. A zatem rozstrzygnięcie prejudycjalne może być kwestionowane dopiero w odwołaniu od decyzji, ewentualnie w trybie wznowienia postępowania, na podstawie przepisu art. 145 § 1 pkt 7, jeżeli zagadnienie wstępne zostanie rozstrzygnięte odmiennie przez właściwy organ bądź sąd (zob. R. Kędziora, Kodeks..., s. 604).” (J. Wegner [w:] „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, red. W. Chróścielewski, Z. Kmiecik, Warszawa 2019, art. 100).

Co istotne, jak wskazują komentatorzy k.p.a.: „Trzy pierwsze przesłanki samodzielnego

rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego opierają się na prawdopodobieństwie wystąpienia określonych skutków. Nie musi być ono bezpośrednio i nagłe, ale dające się wykazać istnieniem realnego związku przyczynowo-skutkowego. Niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego należy wiązać z zagrożeniem dla tych dóbr bez względu na to, ilu jednostek dotyczy; nie musi mieć ono charakteru powszechnego. Przestankę poważnej szkody dla interesu społecznego należy wyklądać zgodnie z ugruntowanym znaczeniem pojęcia szkody wypracowanego na tle wykładni przepisów art. 361 § 1 i 2 k.c. W orzecznictwie i doktrynie przyjęto, że pojęcie to obejmuje uszczerbek w dobrach prawnych poszkodowanego o charakterze majątkowym i niemajątkowym (zob. uchwały SN: z 21.11.1967 r., III PZP 37/67, OSPiKA 1968/7, poz. 113; z 8.12.1973 r., III CZP 37/73, OSNC 1974/9, poz. 145; Z. Czachórski, *Zobowiązania*, s. 96). Niepowetowaną szkodę dla strony można rozumieć jako uszczerbek, który jest istotny, znaczący i trudny w odbudowaniu. Nie chodzi tu więc koniecznie o wartość grożącej szkody, ale o jej aspekt jakościowy, o uszkodzenie lub zniszczenie przedmiotu, który z trudem poddawałby się naprawie lub odzyskaniu. Według znaczenia słownikowego niepowetowany to taki, którego nie można powetować, odrobić, wynagrodzić (S. Skorupka, H. Auderska, Z. Łempicka, *Mały słownik...*, s. 447). Chodzi zatem o przedmiot utracony bezpowrotnie. Jeżeli zagadnienie wstępne rozstrzygane jest samodzielnie przez organ w interesie strony postępowania, z uwagi na zagrożenie powstania niepowetowanej szkody, organ może uzależnić dalszy tok postępowania od złożenia przez tę stronę stosownego zabezpieczenia. Przestanki niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego, poważnej szkody dla interesu społecznego oraz niepowetowanej szkody dla strony zostały określone w doktrynie jako stan wyższej konieczności. Treść przepisów art. 100 § 2 i 3 wskazuje na to, że do samodzielnego rozstrzygnięcia kwestii wstępnej na tej podstawie może dojść zarówno w celu zapobieżenia zawieszeniu postępowania, jak i po jego zawieszeniu – w celu podjęcia procesu. Przestanki samodzielnego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej mogą ziścić się bowiem w obu tych sytuacjach, skutkując odpowiednio: odstąpieniem od zawieszenia postępowania bądź jego podjęciem. Jedynie w przypadku pojawienia się kwestii prejudycjalnej wymagającej stosownej akcji strony postępowania najpierw dochodzi do zawieszenia postępowania na podstawie przepisu art. 100 § 1. Obowiązek załatwienia zagadnienia wstępnego we własnym zakresie powstaje dopiero na skutek niewykonania przez stronę wezwania do uruchomienia właściwego postępowania, wystosowanego najwcześniej wraz z rozstrzygnięciem o zawieszeniu postępowania.” (J. Wegner [w:] „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, red. W. Chróścielewski, Z. Kmiecik, Warszawa 2019, art. 100, komentarz dostępny w Systemie Informacji Prawnej Lex).

Analizując przepisy k.p.a. pod kątem formy, w jakiej następuje rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, warto zwrócić uwagę na następujące poglądy prezentowane w tym zakresie zarówno przez sądy administracyjne jak i przedstawiciele doktryny prawa administracyjnego:

„W ocenie Sądu prawidłowe było również rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w zaskarżonej decyzji. Sąd podziela tym samym stanowisko prezentowane w literaturze przedmiotu przez Grzegorza Łaszczycę w monografii pt. „Zawieszenie ogólnego postępowania administracyjnego”, seria: *Monografie Zakamycza, Zakamycze 2005 r.*, że użycie w § 2 art. 100 k.p.a. formuły „rozstrzygnięcie” wskazuje, iż jest to czynność organu o charakterze władczym tj. albo postanowienie albo decyzja. Przy czym należy zauważyć,

że owo "rozstrzygnięcie" zagadnienia wstępnego ma w przeważającej mierze walor merytoryczny, dotyczący istoty sprawy. Z przepisów kodeksu nie wynika jednocześnie zastrzeżenie dopuszczające wydawanie w takim przypadku postanowienia, co do istoty sprawy. Dlatego rozstrzygnięcie zagadnienia prejudycjalnego we własnym zakresie przez organ następuje w decyzji administracyjnej załatwiającej sprawę "główną". Argumentu na przyjęcie takiego stanowiska dostarcza również treść art. 100 § 2 in fine k.p.a. w którym mowa, że "organ administracji publicznej załatwi sprawę, rozstrzygając zagadnienie wstępne we własnym zakresie". Formuła ta wskazuje na jednoczesny moment "załatwienia sprawy" i "rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego we własnym zakresie" a tym samym wymaga zawarcia takich "rozstrzygnięć" w jednej decyzji administracyjnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 listopada 2007 r. sygn. VI SA/Wa 1180/07, LEX nr 438745)." (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 stycznia 2017 r., II SA/GI 1063/16, LEX nr 2220834).

Wreszcie zaznaczyć także warto, że jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie sądowym rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego stanowi w istocie ocenę organu przyjętą na potrzeby konkretnego postępowania administracyjnego, ma ono prowizoryczny charakter, a w konsekwencji organ administracji publicznej prowadząc postępowanie mające na celu rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w szczególnym trybie nie ma obowiązku prowadzenia postępowania wyjaśniającego w pełnym zakresie, wynikającym z zasad ogólnych postępowania administracyjnego.

W świetle bowiem poglądu Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonego w uzasadnieniu wyroku tego Sądu z dnia 23 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1383/10, LEX nr 746502:

„Aktualnie ta sprawa została rozstrzygnięta w nadzwyczajnym trybie rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego określonym w art. 100 § 3 k.p.a., a więc przez organ administracji publicznej, który został upoważniony do działania za organ właściwy (w tym wypadku sąd powszechny), bo strony mimo wezwania nie wystąpiły do sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego. Z tego też względu rozstrzygnięcie to ma charakter warunkowy, tzn. jest ono wiążące tylko o tyle, o ile właściwy w tej sprawie sąd nie wyda odmiennego orzeczenia (art. 145 § 1 pkt 7 k.p.a.).

Zasady ogólne postępowania administracyjnego w zakresie prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie mają pełne zastosowanie tylko w odniesieniu do tych spraw, w których organ administracyjny jest właściwy do ich załatwienia. W przypadku dopuszczalnego orzekania w cudzej sprawie na podstawie art. 100 § 3 k.p.a., celem nadrzędnym jest zakończenie postępowania w sytuacji, gdy strony odmawiają współpracy. Za takim wnioskiem przemawia uregulowanie zawarte w art. 145 § 1 pkt 7 k.p.a., gdzie rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w trybie nadzwyczajnym ustawodawca nazwał "oceną". Określenie to wskazuje jednoznacznie na prowizoryczny charakter takiego rozstrzygnięcia i jednocześnie dowodzi, że nie było zamiarem ustawodawcy, ażeby podjęte w tym trybie rozstrzygnięcie zastępowało w obrocie prawnym orzeczenie właściwego sądu.

Z ww. powodów, organ administracji publicznej prowadząc postępowanie mające na celu rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w trybie określonym w art. 100 § 3 k.p.a. nie ma obowiązku prowadzenia postępowania wyjaśniającego w pełnym zakresie, wynikającym z zasad ogólnych postępowania administracyjnego.”

Zaznaczyć także warto, że przytoczone stanowisko jest prezentowane także w najnowszym orzecznictwie sądowym (por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt II SA/Kr 1134/22, LEX nr 3498659).

Zgodnie z przytoczonymi przepisami, organowi prowadzącemu niniejsze postępowanie przysługuje kompetencja do wydania rozstrzygnięcia co do zagadnienia prejudycjalnego w zastępstwie właściwego sądu. Ustawodawca założył, że pewne racje przemawiają za potrzebą pilnego usunięcia przeszkody w kontynuowaniu postępowania.

Podkreślić przy tym należy, że zaistnienie którejkolwiek z przesłanek z art. 100 § 2 lub § 3 k.p.a. obliguje organ do rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego we własnym zakresie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 16 listopada 2022 r. II SA/Wr 535/22).

Mając zatem na uwadze obowiązek organu do zastosowania trybu przewidzianego w art. 100 § 2 i § 3 k.p.a. oraz zasadę wynikającą z art. 7 k.p.a., organ prowadzący niniejsze postępowanie podjął działania w celu ustalenia, czy w niniejszym postępowaniu występują przesłanki wynikające z art. 100 § 2 i § 3 k.p.a.

Pismem z dnia 20 stycznia 2023 r. tut. Organ poinformował wnioskodawcę o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ dla ustalenia jego praw i obowiązków. Jednocześnie, w celu wykazania okoliczności faktycznych istotnych z punktu widzenia zastosowania przepisów art. 100 § 2 i § 3 k.p.a., tut. organ:

1. wezwał wnioskodawcę do udzielenia informacji dotyczących skarg kasacyjnych złożonych od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. (sygn. II Sa/OI 424/20) oraz do przedłożenia ich odpisów,
2. zwrócił się z zapytaniem, czy według wiedzy wnioskodawcy zawieszenie postępowania mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia ludzkiego albo poważną szkodę dla interesu społecznego albo czy mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla strony,
3. wezwał wnioskodawcę do przedstawienia wszelkich wyjaśnień oraz przedłożenie wszelkich dokumentów uprawniających przesłanki z art. 100 § 2 i § 3 k.p.a., w szczególności dotyczących miejsc pracy w zakładzie wnioskodawcy oraz możliwej redukcji zatrudnienia w konsekwencji zawieszenia niniejszego postępowania.

Wnioskodawca w piśmie z dnia 27 lutego 2023 r. powołał okoliczności wskazujące, że brak wydania decyzji zmieniającej i zawieszenie niniejszego postępowania wymusi ograniczenie zakresu działalności zakładu w Biskupcu i tym samym spowoduje poważną szkodę dla interesu społecznego oraz niepowetowaną szkodę dla wnioskodawcy. W ww. piśmie Spółka przedstawiła dowody potwierdzające konieczność zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego. Zdaniem Spółki tylko dzięki wysokiemu wykorzystaniu mocy produkcyjnych spółka może zapewnić sobie konkurencyjne koszty produkcji na wyprodukowaną jednostkę, które w żadnym wypadku nie powinny być wyższe niż ceny sprzedaży akceptowane na rynku. W przypadku zmniejszenia produkcji wywołanego utratą konkurencyjności (poza zakłóceniem łańcucha dostaw) niższa produkcja powoduje dalszy wzrost kosztów jednostkowych i kolejne pogorszenie konkurencyjności spółki. W świetle informacji przedstawionych przez spółkę rentowna i ekonomicznie opłacalna jest

tylko działalność zakładu przy konkurencyjnych cenach surowców oraz przy maksymalnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych posiadanej instalacji. Jak wskazała ponadto spółka oznacza to, że wszelkie przeszkody wpływające na koszty produktu oferowanego przez spółkę, takie jak zakłócenia łańcucha dostaw czy niemożność sprowadzenia materiału recyklingowego z zagranicy zagrażają rentowności spółki i podważają ekonomiczny sens funkcjonowania zakładu. W konsekwencji zwiększenie cen surowców oraz rozwiązanie umów przez niektórych dostawców spółki może doprowadzić nawet do znacznej redukcji produkcji w zakładzie. Ponadto w świetle przedstawionych przez spółkę informacji jednym z warunków udzielonego spółce decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, pozwolenia zintegrowanego jest wykorzystanie surowca w postaci papieru impregnowanego na poziomie 5 ton rocznie, podczas gdy wartość pozwalająca na normalne funkcjonowanie procesu produkcyjnego to 500 ton/rok. Jak wskazała spółka zastosowanie się do tego warunku jest niemożliwe bez zupełnego wstrzymania procesów wykorzystujących papier impregnowany. Przekroczenie tego limitu powoduje natomiast sukcesywne stwierdzenie naruszenia udzielonego spółce pozwolenia zintegrowanego w kolejnych kontrolach przeprowadzanych przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Informacje wskazane powyżej potwierdzają przedłożone przez spółkę protokoły kontroli przeprowadzonej w spółce przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska nr WIOS-OLSZT 319/2021 i nr WIOS-OLSZT 319/2021. Z kolei konsekwencją nieprawidłowości wykazanych podczas kontroli Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska jest sprzeciw Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wobec planowanego przez spółkę przemieszczenia materiału recyklingowego w postaci odpadu o kodzie 19 12 07 z zagranicy do Polski w celu wykorzystania go w celach produkcyjnych. Jak wskazała zatem spółka istnieje więc bezpośrednia relacja pomiędzy wydaniem decyzji zmieniającej decyzję udzielającą spółce pozwolenia zintegrowanego a możliwością sprowadzenia materiału recyklingowego do Polski. Opisane powyżej okoliczności potwierdza przedstawiona przez spółkę decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 23 sierpnia 2021 r., znak: DKO-442/DE1350/179643/34/6/21/gp. Ponadto jak wyjaśniła spółka w piśmie z dnia 27 lutego 2023 r. brak możliwości sprowadzenia z zagranicy materiału recyklingowego sprawia, że spółka jest zmuszona korzystać z droższych i mniej ekologicznych surowców (tj. drewna pochodzącego z wycinki). W rezultacie takiej sytuacji spółka ponosi wyższe koszty produkcji niż gdyby spółka mogła wykorzystywać materiał recyklingowy w swojej produkcji zgodnie ze standardami wykorzystania tego surowca obowiązującymi w grupie, do której należy spółka. W ww. piśmie spółka zwróciła także uwagę na m.in. następujące doniesienia medialne:

- *„Branża meblowa nie znajduje się niestety na zielonej wyspie i, jak wiele innych sektorów, została dotknięta narastającym kryzysem. Firmy muszą się ratować redukcją kosztów, cieciami zatrudnienia, ograniczaniem wydatków inwestycyjnych.”* (artykuł pod tytułem *„Meblarska lokomotywa ostro zwalnia. Nawet potentaci mają kłopoty”* dostępny jest na stronie internetowej pod adresem: <https://www.rp.pl/biznes/art36989461-meblarska-lokomotywa-ostro-zwalnia-nawet-potentaci-maja-klopoty>),
- *„Po trzech kwartałach 2022 roku dane dostarczone przez Główny Urząd Statystyczny nie powinny już budzić żadnych wątpliwości w tej kwestii – kryzys w*

branży meblarskiej staje się faktem.(...). Według najnowszych danych GUS przeciętne zatrudnienie w branży meblarskiej w III kwartale 2022 roku wyniosło 160 tys. i jest to około 4 tys. mniej niż II kwartale 2022 roku. Dane te jednoznacznie wskazują, że aktualna sytuacja gospodarcza zaczyna zmuszać polskich producentów mebli do cięcia w zatrudnieniu.” (artykuł pod tytułem: „Kryzys w branży meblarskiej staje się faktem” dostępny jest pod adresem: <https://biznes.meble.pl/edukacja/kryzys-w-branzy-meblarskiej-staje-sie-faktem/>).

Ponadto jak wskazała spółka brak niezwłocznego wydania decyzji zmieniającej udzielone jej pozwolenie zintegrowane spowoduje realne zagrożenie w postaci redukcji zatrudnienia, zaś redukcja ta szacowana jest przez spółkę na poziomie ██████ obecnego zatrudnienia (uwzględniając obecny stan zatrudnienia w spółce potwierdzony choćby przedłożonymi przez spółkę deklaracjami ZUS DRA oznaczałoby to redukcję zatrudnienia o ponad ██████ miejsc pracy).

W kontekście powyższych twierdzeń spółki warto zwrócić uwagę nie tylko na przytoczone wcześniej informacje medialne przedstawione przez spółkę, ale również na publicznie dostępne aktualne doniesienia medialne na temat zagrożenia redukcjami zatrudnienia wśród dużych pracodawców w Polsce, w tym przykładowo zawarte w przytoczonych poniżej publikacjach:

- *„Zaczynają się zwolnienia grupowe w dużych wałbrzyskich firmach. Chodzi o producenta porcelany Krzysztof oraz producenta płytek ceramicznych Cersanit. I sprawie informuje "Gazeta Wyborcza" (artykuł pod tytułem: „Zaczynają się masowe zwolnienia w Wałbrzychu. Na liście Cersanit i producent porcelany” dostępny jest pod adresem: <https://businessinsider.com.pl/prawo/praca/zaczynaja-sie-masowe-zwolnienia-w-walbrzychu-na-liscie-cersanit-i-producent-porcelany/html7dz>),*
- *„Firma MAN zajmująca się produkcją autobusów poinformowała, że jest zmuszona zwolnić 860 osób (czyli 30 proc. pracowników) w swoim zakładzie w Starachowicach. Powodem jest spadek sprzedaży.” (artykuł pod tytułem: <https://www.tokfm.pl/Tokfm/7,103085,29173941,masowe-zwolnienia-pracownikow-w-calej-polsce-ma-byc-jeszcze.html>).*

W kontekście przytoczonych publikacji medialnych warto dla porządku zwrócić uwagę, że jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym *„faktami powszechnie znanymi (faktami notoryjnymi) są okoliczności, zdarzenia, czynności lub stany, które powinny być znane każdemu rozsądnemu i mającemu doświadczenie życiowe mieszkańcowi miejscowości, w której znajduje się siedziba organu administracji publicznej. Za powszechnie znane uważa się np. wydarzenia historyczne, polityczne, zjawiska przyrodnicze, procesy ekonomiczne lub zdarzenia normalnie i zwyczajnie zachodzące w określonym miejscu i czasie.”* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 23 czerwca 2021 r., sygn. akt I SA/OI 273/21, LEX nr 3199082).

Jak wskazano w innym orzeczeniu sądowym ograniczone możliwości finansowe budżetu Państwa, a w ślad za tym ośrodków pomocy społecznej są faktem powszechnie wiadomym, o którym szeroko informują środki masowego przekazu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2011 r., sygn. akt I OSK 917/11, LEX nr 1131518).

Biorąc pod uwagę powołane orzecznictwo istnieją podstawy do uznania, że fakt

aktualnego zagrożenia redukcjami zatrudnienia wśród dużych pracodawców w Polsce jest faktem powszechnie znanym. Natomiast jak stanowi art. 77 § 4 k.p.a. fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu.

W dalszej kolejności należy zauważyć, że jak wynika choćby ze spraw przed sądami administracyjnymi prowadzonych w związku z zadaniami Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie okres pomiędzy wydaniem wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie a wydaniem wyroku przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej od wydanego przez wojewódzki sąd administracyjny wyroku przekracza okres dwóch lat (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2019 r. o sygn. akt II OSK 155/18 wydany w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 października 2017 r. o sygn. akt II SA/OI 692/17 czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2021 r. o sygn. akt III OSK 271/21 wydany w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 czerwca 2018 r. o sygn. akt II SA/OI 308/18 – orzeczenia opublikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Co więcej, zauważyć warto, że jak wynika z orzeczeń opublikowanych w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych czas ten w ostatnich latach jest jeszcze dłuższy (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2022 r. o sygn. akt III OSK 2001/21 wydany w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 3 lipca 2019 r. o sygn. akt II SA/Kr 589/19 czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2022 r. o sygn. akt III OSK 997/21 wydany w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 10 października 2018 r. o sygn. akt II SA/OI 322/18 - orzeczenia opublikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Biorąc pod uwagę opisane powyżej względy, udokumentowany przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga związek pomiędzy brakiem wydania decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane udzielone spółce decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, a brakiem możliwości sprowadzenia z zagranicy materiału recyklingowego (którego sprowadzenie pozwoliłoby na obniżenie kosztów prowadzenia działalności przez spółkę), powszechne doniesienia o zagrożeniach redukcjami zatrudnienia wśród dużych pracodawców w Polsce oraz czas trwania rozpoznania skargi kasacyjnej przez Naczelny Sąd Administracyjny, istnieją podstawy do oceny, że zawieszenie postępowania w ww. sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądoadministracyjnego w sprawie ze skarg na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, stwarzałoby realne ryzyko redukcji zatrudnienia w zakładzie produkcyjnym spółki o około ■■■ miejsc pracy.

W kontekście powyższego zagrożenia tutaj. Organ zwraca uwagę na fakt, że jednym z celów strategicznych określonych w strategii rozwoju województwa: „Warmińsko-

Mazurskie 2030. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego” przyjętej uchwałą Nr XIV/243/20 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 18 lutego 2020 r. jest Inteligentna produktywność. W ramach tego celu strategicznego jako jeden z celów operacyjnych w powołanej strategii wskazano cel operacyjny satysfakcjonująca praca.

Jak wynika z powołanej strategii:

„cel operacyjny satysfakcjonująca praca kładzie nacisk na popyt na pracę („praca dla pracownika”). Kluczowa jest w tym przypadku taka polityka rozwoju, która będzie zwiększać możliwości pracy w zawodach o relatywnie dużym prawdopodobieństwie przetrwania w konkurencji człowieka ze sztuczną inteligencją. Oznacza to politykę przyciągania inwestorów i wspierania przedsiębiorczości (w tym społecznej), zwiększającą podaż pracy wysokopłatnej, wykorzystującej wysoką jakość kapitału ludzkiego w regionie (dotyczy to zarówno osób bezrobotnych, biernych zawodowo, poszukujących pracy, jak i pracujących, którzy chcą dostosować swoje umiejętności do wyzwań przyszłości)”.

Ponadto jak wynika z programu regionalnego „Fundusze Europejskie dla Warmii i Mazur 2021-2027” przyjętego w dniu 19 grudnia 2022 r. uchwałą nr 63/730/22/VI Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie przyjęcia programu regionalnego Fundusze Europejskie dla Warmii i Mazur 2021-2027 o treści zatwierdzonej przez Komisję Europejską jednym z priorytetów tego programu jest rynek pracy.

Jak wskazano w powołanym programie:

„W ostatnich latach wyraźnie poprawiła się sytuacja na rynku pracy Warmii i Mazur, jednak pandemia COVID-19 zaburzyła ten pozytywny trend. Sytuacja ta może mieć długotrwałe konsekwencje, a jej negatywne skutki będą odczuwalne z opóźnieniem. Dane za rok 2020⁹ potwierdzają wzrost poziomu bezrobocia w regionie. Zatem podjęcie działań kompleksowej aktywizacji zawodowej posłuży efektywnemu i skutecznemu zatrudnieniu lub utrzymaniu na rynku pracy mieszkańców regionu.”.

Ponadto jak zwrócono uwagę w powołanym programie analizując sytuację rynku pracy regionu województwa warmińsko-mazurskiego:

„Występuje zbyt mała liczba miejsc pracy wysokiej jakości, zapewniających odpowiednie wynagrodzenie, możliwości rozwoju i podwyższania kwalifikacji. Pomimo rozwoju przedsiębiorczości i aktywności stref ekonomicznych w regionie przybývá relatywnie niewiele tego typu miejsc pracy¹⁰”.

Powołany fragment świadczy o tym, że choćby w programie regionalnym „Fundusze Europejskie dla Warmii i Mazur 2021-2027” dostrzeżono problem, że kreowanie i utrzymanie możliwie jak największej ilości miejsc pracy wysokiej jakości (zapewniających odpowiednie wynagrodzenie) jest istotne z punktu widzenia interesu społecznego.

Jak wskazała spółka Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga w swoim piśmie z dnia 27 lutego 2023 r. w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020:

„Dodać należy, że Spółka jako pracodawca zapewnia wysokiej jakości standard warunków pracy i wiele dodatkowych korzyści dla pracowników, a ponadto zatrudnia wyłącznie na podstawie umów o pracę (brak zatrudnienia w oparciu o tzw. „umowy śmieciowe”).”.

Istnieją udokumentowane podstawy ku temu, by twierdzenia te ocenić jako wiarygodne.

Jak wynika bowiem z deklaracji ZUS DRA przedłożonych przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga zapewnia ona swoim pracownikom wysokie wynagrodzenia (taki wniosek można wysnuć choćby z przeciętnych danych wynikających z tych deklaracji).

W konsekwencji w ocenie tut. Organu przytoczone cele określone w strategii rozwoju województwa warmińsko-mazurskiego: „*Warmińsko-Mazurskie 2030. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego*” oraz w programie regionalnym „*Fundusze Europejskie dla Warmii i Mazur 2021-2027*” uzasadniają pogląd, że redukcja miejsc pracy wysokiej jakości we wskazanym wcześniej wymiarze stałaby w wyraźnej opozycji wobec tychże celów, wobec czego redukcja miejsc pracy na takim poziomie już sama w sobie stanowiłaby poważną szkodę dla interesu społecznego.

Warto przy tym zwrócić uwagę, że ewentualna redukcja zatrudnienia w zakładzie spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga o około [REDAKTOWANE] wiązałaby się z istotnym zmniejszeniem wpływów dokonywanych przez spółkę do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do Funduszu Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (które to wpływy w świetle przedłożonych przez spółkę w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, deklaracji ZUS DRA są aktualnie bardzo wysokie).

Przewidywane skutki w tym zakresie można zobrazować następującymi danymi.

Przyjmując ostrożne założenia, że czas od momentu wydania wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w sprawie o sygn. akt II SA/OI 424/20 (tj. od dnia 22 września 2022 r.) do momentu rozpoznania skargi kasacyjnej spółki od tego wyroku wynosiłby ok. 25 miesięcy (jest to najkrótszy okres rozpoznania skargi kasacyjnej spośród powołanych wcześniej wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego obrazujących czas postępowania przed tym Sądem), skarga kasacyjna spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga rozpoznana zostałaby ok. dnia 22 października 2024 r. i do tego czasu postępowanie, o którym mowa w niniejszej opinii, podlegałoby zawieszeniu, gdyby prowadzący je organ nie załatwił tej sprawy, rozstrzygając zagadnienie wstępne we własnym zakresie na podstawie art. 100 § 2 k.p.a.

Jeśli zatem do zawieszenia postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP doszłoby w marcu 2023 r. lub w kwietniu 2023 r., a spółka w wyniku tego zdarzenia rozpoczęłaby dokonywanie w kwietniu 2023 r. wypowiedzeń części zatrudnionym pracownikom, ich umowy o pracę uległyby rozwiązaniu w ostatnim dniu miesiąca lipca 2023 r. (co wynika z założenia, że skoro zakład spółki funkcjonuje od czerwca 2019 r., to okres wypowiedzenia zatrudnionych przez spółkę pracowników wynosi 3 miesiące i upływa w ostatnim dniu miesiąca – por. uregulowania zawarte w art. 30 § 2¹ i art. 36 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy - Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, z późn. zm.).

Przyjmując, że spółka dokonuje wypłat wynagrodzeń w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego, po miesiącu w którym zatrudniony był pracownik (por. art. 85 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy), ostatnich wypłat tym osobom spółka dokonałaby w miesiącu sierpniu 2023 r. i byłyby to ostatni miesiąc, za który wobec tych osób naliczone i odprowadzone zostałyby składki do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do Funduszu Pracy, na Fundusz Solidarnościowy oraz na Fundusz

Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Natomiast za okresy rozliczeniowe od miesiąca września 2023 r. do miesiąca listopada 2024 r. (tj. miesiąca następującego po ostatnim miesiącu zredukowanego zatrudnienia) składki nie byłyby odprowadzane do ww. Funduszy wobec osób, których dotyczyły dokonane redukcje.

Przyjmując przy tym dla uproszczenia bardzo ostrożne kwoty wynagrodzeń zatrudnionych osób, których dotyczyły redukcje, tj. na poziomie kwoty 3600 zł (por. minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące od 1 lipca 2023 r., określone w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2023 r. - Dz. U. z 2022 r. poz. 1952) oraz obowiązujące przepisy prawa określające podstawy wymiaru oraz wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, składki na ubezpieczenie zdrowotne, składki na Fundusz Pracy, na Fundusz Solidarnościowy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, stwierdzić należy, że zmniejszone wpływy z tytułu ww. składek przekraczałyby kwotę [REDAKOWANE].

Dodać warto, że ze środków tych finansowane są m.in. następujące zadania:

- 1) wypłaty świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego oraz wypadkowego (por. art. 54 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, z późn. zm.);
- 2) koszty świadczeń opieki zdrowotnej dla ubezpieczonych oraz koszty refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (por. art. 96-97 i art. 116-117 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych - Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.);
- 3) zadania w zakresie promocji zatrudnienia oraz aktywizacji zawodowej w celu pełnego i produktywnego zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich, osiągnięcia wysokiej jakości pracy, wzmocnienia integracji oraz solidarności społecznej jak również zwiększania mobilności na rynku pracy (por. art. 108 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - Dz. U. z 2022 r. poz. 690, z późn. zm.);
- 4) koszty wsparcia społecznego, zawodowego, zdrowotnego oraz finansowego osób niepełnosprawnych (por. art. 1 i art. 6-6b ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym - Dz. U. z 2020 r. poz. 1787 z późn. zm.);
- 5) wypłata niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w razie powstania niewypłacalności pracodawcy (por. art. 11-12a, art. 25 i art. 27 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy - Dz. U. z 2020 r. poz. 7).

Niewątpliwie zatem w interesie społecznym leży maksymalizacja wpływów do funduszy, z których finansowane są powyższe zadania, zaś zmniejszenie wpływów tych funduszy o kwotę przekraczającą [REDAKOWANE] należy ocenić jako poważną szkodę dla interesu społecznego.

Z tych też względów w ocenie tut. Organu w świetle informacji i dokumentów przedstawionych przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-

Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, istnieją uzasadnione podstawy ku temu, by ocenić, że zawieszenie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, udzielającej ww. spółce pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesu społecznego.

Jednakże w ocenie tut. Organu przedstawione przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga informacje nie są wystarczające do oceny, że zawieszenie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla spółki.

Jak wskazano w powołanym wcześniej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lipca 2008 r. o sygn. akt II OSK 867/07 za szkodę niepowetowaną nie można uznać ewentualnej szkody, jakiej mógł doznać skarżący, zaś brak zysku z prowadzenia działalności gospodarczej ma charakter poważnej szkody, ale nie sposób przyjąć, że szkoda ta mogłaby mieć charakter szkody niepowetowanej.

Ponadto zdaniem tut. Organu spółka nie przedłożyła w odpowiedzi na pismo Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 20 stycznia 2023 r., dokumentów uzasadniających twierdzenie, że na skutek aktualnego braku możliwości sprowadzania z zagranicy materiału recyklingowego spółka poniosła w 2021 r. szkodę w wysokości ██████████, zaś w 2022 r. ██████████, a kwota ta nadal rośnie. Spółka bowiem poza ogólnym wyjaśnieniem wyliczenia tych kwot, nie przedstawiła ani szczegółowych wyliczeń w tym zakresie, ani tym bardziej dowodów potwierdzających trafność takich wyliczeń. W związku z powyższym, w opinii tut. Organu przedstawione dowody, nie są wystarczające do oceny, że zawieszenie przedmiotowego postępowania, mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla spółki.

Przy czym, nie można w pełni wykluczyć, że zawieszenie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, rzeczywiście spowodowałoby niepowetowaną szkodę dla spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga, ale zdaniem Organu prowadzącego niniejsze postępowanie spółka tej okoliczności we wskazanym postępowaniu nie wykazała.

Zauważyć przy tym warto, że do zgodnego z prawem rozstrzygnięcia przez organ zagadnienia wstępnego w trybie określonym w art. 100 § 2 lub § 3 k.p.a nie jest niezbędnym spełnienie wszystkich przesłanek wymienionych w tych przepisach (tj. spowodowania niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego, poważnej szkody dla interesu społecznego albo spowodowania niepowetowanej szkody dla strony), a wystarczające do tego jest spełnienie już jednej z tych przesłanek.

Ponadto jak wynika z powołanego wcześniej orzecznictwa sądowego (uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1383/10) organ administracji publicznej prowadząc postępowanie mające na celu rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego nie ma obowiązku prowadzenia postępowania wyjaśniającego w pełnym zakresie, wynikającym z zasad ogólnych postępowania administracyjnego.

Ponadto w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, jak w każdym innym postępowaniu zastosowanie ma zasada szybkości i prostoty postępowania (wynikająca z art. 12 k.p.a.), w myśl której organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

Z tych też względów w ocenie tut. Organu wobec stwierdzenia, że zawieszenie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesu społecznego, nie jest koniecznym przeprowadzanie dalszych czynności wyjaśniających odnośnie kwestii, czy zawieszenie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, mogłoby spowodować również wystąpienie niepowetowanej szkody dla spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga.

Reasumując w oparciu o ustalenia faktyczne poczynione na podstawie wyjaśnień zawartych w piśmie z dnia 27 lutego 2023 r. i załączonych do tego pisma dokumentów, tut. organ uznał, że zawieszenie niniejszego postępowania stwarza dla interesu społecznego poważne niebezpieczeństwo w postaci:

- 1) utraty miejsc pracy w regionie,
- 2) znaczącego pogorszenia sytuacji ekonomicznej w regionie w szczególności w zakresie strategicznej dla regionu branży meblarskiej,
- 3) pogorszenia sytuacji ekonomicznej i gospodarczej lokalnych przedsiębiorców ściśle współpracujących z wnioskodawcą,
- 4) utraty istotnego źródła dochodów budżetowych (w szczególności dla Gminy Biskupiec), pochodzącego od wnioskodawcy, jego pracowników oraz podmiotów ściśle współpracujących z wnioskodawcą,
- 5) wyłączenia dalszych planów inwestycyjnych wnioskodawcy w regionie.

Ze względu na powyższe, uznać należy, że zawieszenie niniejszego postępowania naraża interes społeczny na poważne niebezpieczeństwo. Interes społeczny w tym wypadku wyraża się przede wszystkim w ochronie miejsc pracy oraz zapewnieniu sprzyjających warunków ekonomicznych dla społeczeństwa.

Uszczerbek dla interesu społecznego niewątpliwie najbardziej odczuwalny będzie na poziomie lokalnym, gdzie wnioskodawca odgrywa wiodącą rolę jako pracodawca. Istotną okolicznością z punktu widzenia interesu społecznego jest przede wszystkim utrata miejsc pracy w konsekwencji zawieszenia niniejszego postępowania. Wskazać należy, że stabilne zatrudnienie w oparciu o umowę o pracę stanowi szczególną wartość w czasie obecnego spowolnienia gospodarczego. Zatem zawieszenie niniejszego postępowania wpłynęłoby również negatywnie na sytuację przedsiębiorstw z branży (zarówno dostawców, jak i klientów) w całym regionie, co znajduje potwierdzenie w dokumentach załączonych do pisma z dnia 27 lutego 2023 r.

Tut. Organ dostrzega również poważne zagrożenia dla interesu społecznego związane z utrudnianiem funkcjonowania zakładu jako kluczowego z punktu widzenia branży meblarskiej w regionie. Jest okolicznością znaną tut. Organowi z urzędu, że branża meblarska stanowi jedną z najistotniejszych branż dla rozwoju ekonomicznego regionu.

Utrzymywanie zakładu o strategicznym znaczeniu dla lokalnej i regionalnej społeczności w

niepewności co do możliwości funkcjonowania w zgodzie z obowiązującym pozwoleniem zintegrowanym, zdecydowanie sprzeciwia się interesowi społecznemu i naraża społeczeństwo na konkretne szkody. Z powyższych względów uznać należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy została spełniona przesłanka, o której mowa w art. 100 § 2 k.p.a. Już samo spełnienie tej przesłanki obliguje tut. Organ do załatwienia sprawy i rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego we własnym zakresie.

Kolejnym zagadnieniem, które analizowano, w przedmiotowym postępowaniu była kwestia zgodności wniosku o zmianę przedmiotowej decyzji w odniesieniu do warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zaznaczyć należy, że w kontekście uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt II SA/OI 424/20 okoliczność ewentualnych niezgodności, z warunkami określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie jest pozbawiona prawnego znaczenia dla przyjęcia finalnej oceny, co do kierunku rozstrzygnięcia zagadnienia, które w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, należy traktować jak zagadnienie wstępne.

W przedłożonym przez Spółkę piśmie z dnia 16.12.2022 r. przedstawiono szczegółowe porównanie wnioskowanych zmian z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. (sygn. akt: II SA/OI 424/20).

Ponadto analizując wniosek nie stwierdzono niezgodności pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, w oparciu o którą wydano ww. decyzję.

Przedstawione powyżej argumenty przemawiają za przyjęciem w postępowaniu w sprawie zmiany przedmiotowej decyzji, oceny, że za wynik sprawy ze skarg wniesionych do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, należy uznać na potrzeby ww. postępowania administracyjnego pozostawanie w obrocie prawnym ww. decyzji ze skutkami umożliwiającymi zmianę decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

Powołując się na wnioski wynikające z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 19 lutego 2019 r. o sygn. akt sygn. akt II SA/Bk 314/18) wskazać warto, że eliminacja decyzji macierzystej z obrotu prawnego na skutek wyroku sądu administracyjnego skutkuje zaistnieniem podstaw do umorzenia na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. postępowania w przedmiocie zmiany tej decyzji, ze względu na brak przedmiotu postępowania w postępowaniu zmieniającym.

W realiach analizowanej sprawy wprowadzie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyniku rozpoznania skarg na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (udzielającą pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga) wyrokiem z dnia 22 września 2022 r., sygn. akt II SA/OI 424/20 uchylił ww. decyzje w całości, przy czym wyrokiem uzupełniającym z dnia 7 listopada 2022

r. (o wskazanej wyżej sygnaturze) uzupełnił wyrok tego Sądu z dnia 22 września 2022 r. w ten sposób, że dodał w nim punkt sentencji stanowiący o tym, iż decyzje uchylone wyrokiem z dnia 22 września 2022 r. wywołują skutki prawne do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych dotyczącego problematyki skutków prawnych uchylenia decyzji administracyjnej nieprawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego:

„do czasu uprawomocnienia się wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego uchylającego decyzję organu odwoławczego, decyzja ta nadal funkcjonuje w obrocie prawnym, chociaż nie wywołuje skutków prawnych na podstawie art. 152 § 1 p.p.s.a. (o ile oczywiście Sąd I instancji nie postanowi w wyroku inaczej, co w tej sprawie nie miało miejsca). Należy jednak odróżnić "wstrzymanie wykonalności" uchylonej decyzji na podstawie art. 152 § 1 p.p.s.a., a więc wynikające z przepisów ustawy wstrzymanie skutków prawnych tej decyzji, od utraty przez uchyloną decyzję bytu prawnego.

O ile wstrzymanie skutków następuje już po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, o tyle utrata bytu prawnego następuje dopiero po uprawomocnieniu się wyroku.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 773/21, LEX nr 3331294).

Analogiczny pogląd Naczelny Sąd Administracyjny wyraził także w uzasadnieniach innych orzeczeń np. w uzasadnieniu wyroków: z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt I OSK 2418/16, LEX nr 2284696 oraz z dnia z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt I OSK 1633/16, LEX nr 2167993.

Wnioski wynikające z uzasadnień powołanych orzeczeń sądowych uzasadniają w opinii tut. Organu sformułowanie stanowiska, iż decyzja Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, udzielająca pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga oraz decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymująca w całości ww. decyzję Starosty Olsztyńskiego nadal pozostają w obrocie prawnym do czasu uprawomocnienia się wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20. Co więcej, wobec wydania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie wyroku z dnia 7 listopada 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 decyzje te wywołują skutki prawne do dnia uprawomocnienia się wyroku ww. Sądu z dnia 22 września 2022 r., którym zostały uchylone.

Z powołanych wyżej względów wynika, że decyzja Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, nie została wyeliminowana z obrotu prawnego a dodatkowo na moment bieżący wywołuje skutki prawne.

W analizowanej sprawie istnieje zatem decyzja, która może podlegać zmianie w ramach postępowania w przedmiocie jej zmiany.

Zgodnie z przytoczonym wcześniej poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonym w uzasadnieniu wyroku tego Sądu z dnia 23 listopada 2010 r. o sygn. akt II OSK 1383/10 w przypadku dopuszczalnego orzekania w danej sprawie na podstawie art. 100 § 2 lub 3 k.p.a., celem nadrzędnym jest zakończenie postępowania, zaś rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w trybie nadzwyczajnym ustawodawca nazwał

"ocena", a określenie to wskazuje jednoznacznie na prowizoryczny charakter takiego rozstrzygnięcia i jednocześnie dowodzi, że nie było zamiarem ustawodawcy, ażeby podjęte w tym trybie rozstrzygnięcie zastępowało w obrocie prawnym orzeczenie właściwego sądu.

W ocenie tut. Organu już te względy dostarczają silnych argumentów, by w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, przyjąć na podstawie art. 100 § 2 k.p.a. ocenę, że za wynik sprawy ze skarg Stowarzyszenia Inicjatyw Społecznych „Terra” z siedzibą w Szczecinku, Stowarzyszenia Ekologicznego „Warto Być” z siedzibą w Biskupcu, Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku oraz Stowarzyszenia „Zdrowe Powietrze” z siedzibą w Koszalinie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (udzielającą pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga), należy uznać nieuchylenie w całości lub w części ww. decyzji ani niestwierdzenie ich nieważności w całości lub w części.

Ponadto w myśl art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2492):

„Sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej.”.

Jak stanowi art. 2 § 2 powołanej ustawy kontrola, o której mowa w § 1, sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Przy czym dla porządku zaznaczyć należy, że nie każdy przypadek sprzeczności aktu administracyjnego z prawem uzasadnia jego wyeliminowanie z obrotu prawnego.

Zgodnie bowiem z art. 145 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) – dalej zwanej jako „p.p.s.a.”:

„Sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie:

1) uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, jeżeli stwierdzi:

a) naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy,

b) naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego,

c) inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy;

2) stwierdza nieważność decyzji lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przyczyny określone w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach;

3) stwierdza wydanie decyzji lub postanowienia z naruszeniem prawa, jeżeli zachodzą przyczyny określone w Kodeksie postępowania administracyjnego lub w innych przepisach.”.

Z powołanego uregulowania wynika zatem, że podstawą wyeliminowania przez sąd

administracyjny z obrotu prawnego decyzji jest stwierdzenie przez ten sąd określonych naruszeń prawa.

Uwzględniając zatem okoliczność, że w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, w ramach rozstrzygnięcia na podstawie art. 100 § 2 k.p.a. zagadnienia traktowanego jak zagadnienie wstępne niezbędnym jest dokonanie oceny, czy za wynik skarg do sądu administracyjnego na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019 (utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP) należy uznać wyeliminowanie tych aktów z obrotu prawnego czy też nie, celowym jest na potrzeby rozstrzygnięcia tej kwestii poddanie analizie, czy przy wydaniu tych aktów doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego lub postępowania, które mogłyby uzasadniać ich uchylenie lub stwierdzenie ich nieważności.

Przy czym w dalszej kolejności zauważyć należy, że zgodnie z art. 134 § 1 p.p.s.a.:

„Sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, z zastrzeżeniem art. 57a.”

Na tle przytoczonego uregulowania z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że prawidłowe stosowanie art. 134 § 1 p.p.s.a. wymaga od sądu administracyjnego orzekającego w pierwszej instancji, aby bez względu na treść skargi (jej zarzutów i wniosków) oraz powoływaną w sprawie podstawę prawną (przez organ, lub przez stronę wnoszącą skargę), dokonał z pełną odpowiedzialnością i wnikliwością kontroli legalności zaskarżonego aktu (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 16 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2278/17, LEX nr 2727991 oraz z dnia 15 marca 2010 r., sygn. akt II OSK 499/09, LEX nr 597645).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 nie stwierdził innych naruszeń prawa w przypadku decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, ani decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, niż niezgodność z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, w oparciu o którą wydano ww. decyzje oraz wadliwe (w ocenie Sądu) zakwalifikowanie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga jako instalacji mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, podczas gdy w ocenie sądu instalacja ta od samego początku powinna zostać zakwalifikowana jako instalacja mogąca zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Dla porządku warto zaznaczyć, że w przypadku dopuszczalnego orzekania w danej sprawie na podstawie art. 100 § 2 lub 3 k.p.a. nie ma obowiązku prowadzenia postępowania wyjaśniającego w pełnym zakresie, wynikającym z zasad ogólnych postępowania administracyjnego.

Skoro zatem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyniku przeprowadzenia kontroli zgodności z prawem decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, oraz decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, nie stwierdził innych niezgodności z obowiązującymi przepisami prawa niż omówione w uzasadnieniu wyroku z dnia 22

września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20, to uwzględniając zasady dokonywania tej kontroli wynikające z art. 134 § 1 p.p.s.a. na potrzeby postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, w pełni uprawnionym jest w opinii tut. Organu przyjęcie oceny, że takie niezgodności nie występują.

Przedstawione powyżej uwagi prowadzą do wniosku, że w dalszej kolejności uzasadnionym jest rozważenie, czy przedstawione w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 oceny prawne co do wadliwości decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019 (oraz utrzymanej nią w mocy decyzji) uzasadniają przyjęcie w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, na podstawie art. 100 § 2 k.p.a. oceny, że za wynik sprawy ze skarg na te decyzje należy uznać ich wyeliminowanie z obrotu prawnego.

Z informacji przekazanych do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie zarówno przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga jak i z Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie wynika, że spółka wniosła od ww. wyroku skargę kasacyjną z dnia 2 grudnia 2022 r. (której odpis Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie przekazało do Urzędu) i według stanu na dzień sporządzenia niniejszej opinii nie cofnęła jej. Z informacji przekazanych do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie nie wynika przy tym, by spółka uchybiła terminowi do wniesienia tej skargi.

W wyniku przeanalizowania treści tej skargi tut. Organ ocenił, że skarga kasacyjna spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga odpowiada wymogom formalnym określonym w przepisach art. 174, 175 § 1, 176 oraz art. 46 i 47 p.p.s.a. Nie stwierdzono więc przeszkód prawnych ku temu, by Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznał tą skargę i ocenił zasadność sformułowanych w niej zarzutów.

Przechodząc do uwag szczegółowych odnoszących się do ocen prawnych wyrażonych w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 w pierwszej kolejności zasadnym jest rozważenie, czy uzasadnionym jest przyjęcie na potrzeby postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, poglądu przedstawionego w uzasadnieniu ww. wyroku, zgodnie z którym instalacja spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych od samego początku powinna zostać zakwalifikowana jako instalacja mogąca zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Uzasadniając powyższe stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie po pierwsze zwrócił uwagę na to, że na etapie ubiegania się przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga o zmianę pozwolenia zintegrowanego Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu postanowień w sprawach o sygnaturach akt III OW 7/21, III OW 13/21 i III OW 14/21 (orzeczenia te dostępne są w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>) ocenił, że instalację spółki należy zakwalifikować do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Przy czym jak

wynika z uzasadnień powołanych orzeczeń:

„przedsięwzięcie obejmuje instalację do produkcji płyt drewnopochodnych – płyt wiórowych, w ramach której prowadzone są cztery różne procesy przetwarzania odpadów, tj. proces R1, R3, R12 i R13. Największe masy odpadów, które mogą zostać zmagazynowane w tym samym czasie w ramach procesów R3, R12 i R13 – co pozostaje bezsporne – znacznie przekraczają wartości wskazane w § 2 ust. 1 pkt 46 i 47, co świadczy o tym, że przedmiotową instalację w ramach powyższych procesów należy zaliczyć do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto, w instalacji prowadzony jest również proces R1, który polega na termicznym przetwarzaniu odpadów. Moc przerobowa instalacji w ramach tego procesu wynosi 99,887 Mg/dobę, a więc nie przekracza wartości wskazanych w powyższych przepisach. Oznacza to, że przedsięwzięcie w ramach tego procesu należy zaliczyć do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 pkt 80 rozporządzenia).”.

Z uzasadnienia ww. orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika zatem, że u podstaw zakwalifikowania przez ten Sąd instalacji spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga legły największe masy odpadów, które mogą zostać zmagazynowane, w ramach procesów R3, R12 i R13.

Jak wynika bowiem z uzasadnienia powyższych orzeczeń w części zawierającej opis stanu faktycznego:

„moc przerobowa instalacji do przetwarzania odpadów w procesie R13 wynosi 188 650 Mg s.m./rok. Największa masa odpadów, która może zostać zmagazynowana w tym samym czasie w ramach tego procesu, wynosi 800 Mg s.m./dobę, co oznacza zdolność instalacji do przyjmowania odpadów w ilości znacznie większej niż 10 ton (Mg) na dobę. Wobec powyższego zdaniem Starosty instalacja do przetwarzania odpadów w procesie R13 kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia; 2) moc przerobowa instalacji do przetwarzania odpadów w procesie R12 wynosi 188 650 Mg s.m./rok. Największa masa odpadów, która może zostać zmagazynowana w tym samym czasie w ramach tego procesu wynosi 800 Mg s.m./dobę, co oznacza zdolność instalacji do przyjmowania odpadów w ilości znacznie większej niż 10 ton (Mg) na dobę. Wobec powyższego również instalacja do przetwarzania odpadów w procesie R12 kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia; 3) moc przerobowa instalacji do przetwarzania odpadów w procesie R3 wynosi 156 600 Mg s.m./rok. Największa masa odpadów, która może zostać zmagazynowana w tym samym czasie w ramach tego procesu wynosi 156 Mg s.m./dobę, co oznacza zdolność instalacji do przyjmowania odpadów w ilości znacznie większej niż 10 ton (Mg) na dobę, wobec czego instalacja do przetwarzania odpadów w procesie przetwarzania R3 także kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia.”.

W kontekście ocen sformułowanych w uzasadnieniu postanowień o sygn. akt III OW 7/21, III OW 13/21 i III OW 14/21 zauważyć należy, że wskazane powyżej moce przerobowe uzasadniają zakwalifikowanie instalacji spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga jako przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 2 ust. 1 pkt 47 aktualnie obowiązującego

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.), zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. następujące rodzaje przedsięwzięć:

„instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.)”.

Natomiast w dacie wydania decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, powyższe rozporządzenie jeszcze nie obowiązywało, bowiem weszło ono w życie z dniem 11 października 2019 r.

Z kolei w świetle postanowień § 4 tego rozporządzenia do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Dlatego też w ocenie tut. Organu także w postępowaniu zakończonym decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie miały zastosowania.

Natomiast w dacie wydania ww. decyzji obowiązywało, względnie miało zastosowanie, rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zaliczane były m.in. następujące rodzaje przedsięwzięć:

„składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t;”.

Zatem w świetle nieobowiązującego już rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko moce prerobowe instalacji spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga w ramach procesów R3, R12 i R13 nie uzasadniały jej zakwalifikowania jako przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

W dalszej kolejności zauważyć należy, że jak wynika z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 w ocenie Sądu:

„także z uwagi na proces R1 należało uznać na etapie wydawania pozwolenia

zintegrowanego przedsięwzięcie za odpowiadające treści § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz.U. z 2016 r. poz. 71). Spółka deklarowała, że na dobę maksymalnie będzie spalała 99,887 ton odpadów w postaci pyłu drzewnego zanieczyszczonego, czyli nieposiadającego cech biomasy. Natomiast przy ustaleniu wydajności nie mniejszej niż 100 ton przedsięwzięcie musiałoby być uznane za mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego byłby marszałek województwa (art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska). Rozważając tę kwestię należy zwrócić uwagę, że organy orzekające uznały za biomasę pył z przesiewania warstwy wierzchniej płyty tzw. DS. Uznano (za inwestorem), że będzie to pył czysty bez żadnych domieszek klejów wykorzystywanych do produkcji płyt wiórowych. Jednocześnie z akt sprawy wynika bezspornie, że inwestor wszczął procedurę z art. 11 ustawy o odpadach, aby odpad ten uznany został za produkt uboczny. Procedura taka nie jest wymagana do przedmiotów stanowiących naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji (art. 11 ust. 5 ustawy o odpadach). W przypadku pyłu powstałego przy obróbce płyt wiórowych spajanych klejem nie zachodzi taka oczywistość. Mimo wydania pozytywnej opinii w tym względzie przez WIOŚ należało oczekiwać na decyzję marszałka województwa, o której mowa w art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach. Zgodnie z tym unormowaniem, decyzja ta potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków. Tym samym do czasu rozstrzygnięcia tego zagadnienia w ustalonej procedurze nie można było traktować tego odpadu jako biomasy i pomijać przy wyliczeniu ilości spalanych odpadów na dobę. Z treści uzasadnienia decyzji organu I instancji (str. 130) wynika, że inwestor nie przedłożył decyzji o uznaniu za produkt uboczny. Także Kolegium nie żądało od inwestora wykazania, że inwestor taką decyzją dysponuje. Brak jest takiej decyzji w aktach administracyjnych sprawy. W postępowaniu sądowym (w piśmie z 30 czerwca 2020 r.) spółka powołała się na uzyskanie pozytywnej decyzji o uznaniu za produkt uboczny, ale nie podała jej daty i jej nie przedłożyła. Nie można więc zweryfikować twierdzenia spółki o uznaniu tego odpadu za produkt uboczny. Niezależnie od powyższego Sąd uważa, że należało uznać wydajność komór spalania odpadów przekraczającą 100 ton odpadów na dobę z tego także powodu, że nie ma technicznych przeszkód, oprócz zapewnień inwestora i obiecywania wzmożonej kontroli, aby w miejscu deklarowanej biomasy przewidzianej do współspalania nie mógł się znaleźć odpad zanieczyszczony impregnatami. Należy mieć tu na uwadze też moce przerobowe innych procesów występujących w instalacji i przewidywane powstawanie nadmiaru odpadów o kodzie 19 12 07, przeznaczonych do przekazywania odbiorcom zewnętrznym. Według założeń spółki zarówno biomasa, jak i odpad nieposiadający cech biomasy ma postać pyłu wsypywanego do odpowiednich silosów, połączonych podajnikami z kotłami grzewczymi. Wyliczenia spółki opierają się więc jedynie na założeniu, że do odpowiedniego silosu trafi odpowiedni pył. Taki stan rzeczy jest deklarowany, co nie oznacza, że nie mogłoby dochodzić do nieprawidłowości w tym zakresie. Art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 i 2 ustawy Prawo ochrony środowiska wprowadzają obowiązek przestrzegania zasady przezorności i zapobiegania przy podejmowaniu działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że stosowanie w praktyce zasady przezorności powinno przejawiać się w dokonaniu wszechstronnej analizy oddziaływania inwestycji na środowisko i oceny możliwości wyeliminowania zagrożenia związanego z jej realizacją (por. K. Gruszecki,

Prawo ochrony środowiska, Komentarz, Warszawa 2016, s. 79).”

Zauważyć należy, że wobec takiej oceny prawnej Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w skardze kasacyjnej spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga sformułowane zostały m.in. następujące zarzuty naruszeniu prawa materialnego oraz naruszenia przepisów postępowania:

- 1) art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 141 § 4 p.p.s.a. (poprzez wykroczenie poza obowiązki wynikające z sądowej kontroli legalności Decyzji SKO i utrzymanego nią w mocy Pozwolenia Zintegrowanego i przyjęcie, że należało uznać: *„wydajność komór spalania odpadów przekraczającą 100 ton odpadów na dobę z tego także powodu, że nie ma technicznych przeszkód, oprócz zapewnień inwestora i obiecywania wzmożonej kontroli, aby w miejscu deklarowanej biomasy przewidzianej do współspalania nie mógł się znaleźć odpad zanieczyszczony impregnatami”*, a więc domniemanie, że potencjalne naruszenie decyzji przez Spółkę świadczy o wadliwości tych decyzji, bez jednoczesnego wyjaśnienia dlaczego Sąd nie uznał pomimo twierdzeń Spółki w zakresie technicznych przeszkód do spalania więcej niż 99,887 ton odpadów na dobę, które Sąd sam przytoczył w uzasadnieniu Wyroku);
- 2) § 2 ust. 1 pkt 46 Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. [*w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*] poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że pył z przesiewania warstwy wierzchniej płyty, tzw. DS. stanowi odpad niebędący biomasą wliczający się do wydajności instalacji w zakresie procesu R1, a do czasu uznania tego pyłu za produkt uboczny nie można było traktować go jako biomasy, co w konsekwencji doprowadziło Sąd do błędnego, tj. nieuzasadnionego zastosowania § 2 ust. 1 pkt 46 Rozporządzenia z dnia listopada 2010 r.

Uzasadniając zarzut przytoczony powyżej w pkt 1 spółka wskazała m.in., że:

„Jednocześnie Sąd nie wskazał, dlaczego nie uznał twierdzeń Spółki o braku technicznych możliwości do spalania więcej niż 99,887 ton odpadów na dobę, które Sąd sam przytoczył w uzasadnieniu Wyroku⁸.

(...).

W niniejszej sprawie nie podlega wątpliwości, iż Sąd naruszył art. 3 § 1 p.p.s.a. poprzez orzeczenie poza zakres przyznanej mu kontroli, orzekając nie o treści Decyzji SKO lub Pozwolenia Zintegrowanego, lecz o sposobie ich potencjalnego lub/i rzeczywistego wykonywania, zakładając jednocześnie, że Spółka tych decyzji przestrzegać nie będzie.

(...)

W związku z powyższym, gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia to Sąd uznałby, że Pozwolenie Zintegrowane i utrzymująca je w mocy Decyzja SKO nie zezwalają na wykroczenie poza ustalone tam limity, a w konsekwencji – oddaliłby Skargi, stosownie do art. 151 p.p.s.a.”.

Natomiast na poparcie trafności zarzutu przytoczonego powyżej w pkt 2 spółka przedstawiła w swojej skardze kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 następujące argumenty:

„Zgodnie z literalnym brzmieniem § 2 ust. 1 pkt 46 Rozporządzenia z 9 listopada 2010 r. biomasę należy rozumieć zgodnie z § 2 pkt 1 lit. e) Rozporządzenia emisyjnego, co wskazuje na to, iż uznanie przedmiotowego pyłu za produkt uboczny było irrelevantne dla określenia wydajności, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 46 Rozporządzenia z 9 listopada 2010 r.

Nie jest więc tak, że już ze względu na sam proces R1 na etapie wydawania Pozwolenia Zintegrowanego należało uznać przedsięwzięcie jako zawsze znacząco oddziałujące na środowisko z uwagi na to, że do czasu uznania pyłu z przesiewania warstwy wierzchniej płyty tzw., DS za produkt uboczny nie można było traktować tego odpadu jako biomasy i pomijać przy wyliczaniu ilości spalanych odpadów na dobę.

Wynika to z tego, że pył ten stanowi biomasę w rozumieniu § 2 pkt 1 lit. e) Rozporządzenia emisyjnego. Nie jest również tak, że Starosta zobowiązany był do nietraktowania tego pyłu jako biomasy do czasu wydania decyzji o uznaniu go za produkt uboczny. To z kolei wynika z tego, że Starosta był uprawniony stosowania § 2 pkt 1 lit. e) Rozporządzenia emisyjnego i na gruncie tego przepisu uznać ten pył za biomasę, a procedura produktu ubocznego nie służy do ustalania czy dany produkt lub substancja jest biomasą i nie wyłącza uprawnienia Starosty do czynienia samodzielnych ustaleń na gruncie Rozporządzenia emisyjnego. Błędnie zatem uznał WSA w Olsztynie, że „W ocenie składu orzekającego, także z uwagi na proces R1 należało uznać na etapie wydawania pozwolenia zintegrowanego przedsięwzięcie za odpowiadające treści § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r.”.

Po pierwsze, z Pozwolenia Zintegrowanego wprost wynika, że pył spełnia wymogi, dla biomasy w rozumieniu § 2 pkt 1 lit. e) Rozporządzenia emisyjnego.

Po drugie, Starosta uprawniony był do samodzielnego ustalenia, że pył ten stanowi biomasę stosując § 2 pkt 1 lit. e) Rozporządzenia emisyjnego w zw. z §2 ust. 1 pkt 46 Rozporządzenia z 9 listopada 2010 r., który to przepis nakazywał niewliczanie odpadów będących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 lit e) Rozporządzenia emisyjnego do ilości odpadów przetwarzanych termicznie w instalacji.

Po trzecie, procedura produktu ubocznego nie służy ustalaniu, czy dany produkt lub substancja jest biomasą, zatem jak słusznie wskazał Starosta w Pozwoleniu Zintegrowanym²³ postępowanie w sprawie produktu ubocznego nie miało związku z procedurą wydawania Pozwolenia Zintegrowanego i prawidłowo nie wymagał przedłożenia od Spółki decyzji uznającej ten pył za produkt uboczny.

Gdyby Sąd dokonał prawidłowej wykładni przepisów wówczas uznałby, że pył z przesiewania materiału z warstwy wierzchniej DS stanowi biomasę w rozumieniu Rozporządzenia emisyjnego oraz że kwestia uznania tego pyłu za produkt uboczny pozostaje bez wpływu na możliwość wydania Pozwolenia Zintegrowanego, a w rezultacie nie uznałby, że pył ten należy doliczyć do ilości spalanych odpadów na dobę i oddaliłby wniesione skargi stosownie do art. 151 p.p.s.a.”.

W ocenie tut. Organu przytoczonym wcześniej zarzutom wobec wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 sformułowanym w skardze kasacyjnej spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga nie można odmówić słuszności.

Analizując zasadność przytoczonych wcześniej zarzutów skierowanych wobec wyroku

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie o sygn. akt II SA/OI 424/20 oraz ich uzasadnienie na wstępie przytoczyć warto brzmienie § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zaliczane były m.in. następujące rodzaje przedsięwzięć:

„instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;”

W dacie wydania decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP oraz decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, obowiązywało rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1806).

Zgodnie z § 2 pkt 1 powołanego rozporządzenia ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) biomase - rozumie się przez to produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii, oraz następujące rodzaje odpadów:

a) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa,

b) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,

c) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,

d) odpady korka,

e) odpady drewna, z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

W świetle przepisów powołanego rozporządzenia do zakwalifikowania określonych odpadów jako biomasy nie jest niezbędnym potwierdzenie spełnienia warunków określonych w ww. definicji w drodze określonej decyzji (w odróżnieniu od uznania określonej substancji za produkt uboczny – por. uregulowanie zawarte w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach - Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.).

Jak wynika przy tym z uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lutego 2018 r. o sygn. akt II OSK 2270/17, LEX nr 2470674:

„Przytoczone definicje biomasy odpowiadają z kolei pojęciu odpadu, określonego w art.

163 ust. 1 pkt 6 u.o.o., do którego termicznego przekształcenia nie stosuje się przepisów art. 155-162 u.o.o., regulujących kwestie termicznego przekształcania odpadów w spalarniach odpadów lub we współspalarniach odpadów.

W warunkach niniejszej sprawy sporne jest rozumienie użytego we wskazanych przepisach terminu "odpady drewna"/"odpady drewniane". W ocenie skarżącego, znaczenie tego terminu zawęzić należy do odpadów z "czystego" drewna, co uniemożliwiłoby zakwalifikowanie do tej kategorii pyłu z płyt drewnopochodnych.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego rozumienie wskazanych terminów nie może być oderwane od dalszej części przepisów, w których zostały użyte, a które konstruując pewne wyłączenia z tej kategorii odpadów wskazują na odpady drewna zanieczyszczone impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie. Zauważyć należy, że zanieczyszczeń tego rodzaju nie posiada co do zasady "czyste" drewno. Mając zatem na uwadze brzmienie wskazanego wyłączenia przyjąć należy, że "odpady drewna"/"odpady drewniane", o których mowa w tych przepisach, to także odpady zawierające pewne zanieczyszczenia pochodzenia nienaturalnego, czyli nie tylko odpady stricte z drewna, ale i odpady drewniane rozumiane szerzej jako odpady pochodzące z procesów przetwarzania drewna, pod warunkiem, że nie są zanieczyszczone impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie.

Słuszne jest tym samym stanowisko Sądu I instancji, że o zakwalifikowaniu określonej substancji do biomasy lub do odpadu, określonego w art. 163 ust. 1 pkt 6 u.o.o., decyduje pochodzenie danej substancji oraz brak w jej składzie wskazanych wyżej, a nie jakichkolwiek zanieczyszczeń. W konsekwencji prawidłowe jest również uznanie, że w rozumieniu wskazanych przepisów substancją taką może być także substancja drewniana, lecz nie koniecznie stricte drewniana, o ile spełnia wskazane warunki co do rodzaju zawartych w niej zanieczyszczeń.”.

Z uzasadnienia powołanego wyroku wynika zatem, że przy spełnieniu określonych warunków nie ma przeszkód do tego, by za biomasę uznać pył z płyt drewnopochodnych. Nie jest ponadto w ocenie tut. Organu niezbędne do tego potwierdzenie zakwalifikowania tej substancji jako produkt uboczny w drodze decyzji właściwego organu. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1806) wdraża w zakresie swojej regulacji m.in. dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17 i Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25) – por. przypis nr 2 do powołanego rozporządzenia.

W myśl art. 3 pkt 31 ww. dyrektywy na użytek tej dyrektywy stosuje się m.in. następujące definicje:

„31) "biomasa" oznacza którąkolwiek z następujących pozycji:

a) produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii;

b) następujące odpady:

(i) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa;

(ii) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli wytworzone ciepło jest odzyskiwane;

(iii) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej pulpy celulozowej i z produkcji papieru z pulpy, jeżeli odpady te są współspalane w miejscu produkcji, a wytworzone ciepło jest odzyskiwane;

(iv) odpady korka;

(v) odpady drewniane, z wyjątkiem odpadów drewnianych mogących zawierać chlorowcopochodne związków organicznych lub metale ciężkie wprowadzone w wyniku zastosowania środków do konserwacji lub powlekania drewna i które obejmują w szczególności takie odpady drewniane pochodzące z prac budowlanych lub rozbiórkowych;”.

W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych zastosowano określone odstępstwa w odniesieniu do obiektów przetwarzających jedynie m.in. odpady wskazane w art. 3 pkt 31 lit. b tej dyrektywy.

Przy czym dyrektywa 2010/75/UE nie przewiduje obowiązku potwierdzenia określonych właściwości odpadów wymienionych w art. 3 pkt 31 lit. b pkt v tej dyrektywy (odpadów drewnianych o określonych cechach) w drodze decyzji właściwych organów, by korzystać z odstępstw przewidzianych w przepisach dyrektywy dla tej kategorii odpadów.

Organy administracji publicznej mają obowiązek stosowania prounijnej wykładni prawa krajowego (por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 16 sierpnia 2010 r., sygn. akt II SA/Bk 76/10, LEX nr 602350).

Zatem w sytuacji, gdy przepisy prawa krajowego nie wymagają wprost do zakwalifikowania określonej substancji jako biomasy decyzji właściwego organu potwierdzającej, że substancja ta spełnia wszystkie wymogi przewidziane do zakwalifikowania jej jako biomasa, to wymaganie takiej decyzji stanowiłoby w istocie zaprzeczenie obowiązkowi stosowania prounijnej wykładni prawa.

W dalszej kolejności zauważyć warto, że na s. 95 pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, zawarto definicję biomasy oraz DS.

Pojęcia te zdefiniowano w następujący sposób:

- „**Biomasa** – materiał o statusie surowca, produktu ubocznego lub odpadów uznanych za biomasę w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2018 r., poz. 680).”,
- „**DS** – warstwa wierzchnia produkowanych płyt – materiał pochodzący z biomasy”.

Skoro zatem w świetle definicji zawartych w pozwoleniu zintegrowanym udzielonym decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP,

warstwa DS została zdefiniowana jako materiał pochodzący z biomasy, to brak jest podstaw ku temu, by odmówić pyłowi z przesiewania warstwy wierzchniej płyty określanej jako DS statusu biomasy.

Zasadnie przy tym zdaniem tut. Organu spółka Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga podniosła we wniesionej przez spółkę skardze kasacyjnej, że zapisy zawarte w tabelach na s. m.in. 27, 61, 64 i 66 pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją o znaku: GŚ-II.6222.11.2018.KP wyraźnie wskazują, że pyły nie mogą zawierać zanieczyszczeń uniemożliwiających ich zakwalifikowanie jako biomasy, wskazując, iż są to: „czyste pyły drewniane z materiału DS.” oraz „Odpad w postaci pyłu drzewnego, spełniającego wymogi dla biomasy z przesiewania warstwy wierzchniej DS tzw. czystej”.

I choć w ocenie tut. Organu do zakwalifikowania tego pyłu jako biomasy nie jest niezbędne uzyskanie przez prowadzącego instalację, w której pył ten jest spalany, decyzji o uznaniu go za produkt uboczny, to zauważyć warto, że decyzją Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 maja 2019 r., znak: OŚ-GO.7243.1.14.2018, substancja ta została uznana za produkt uboczny. Jak wynika z sentencji tej decyzji: „Drobny pył drzewny objęty niniejszą decyzją wytwarzany jest w trakcie przygotowania surowca do formowania warstwy zewnętrznej płyt drewnopochodnych. Surowiec ten stanowią cząstki drzewne pozyskane w wyniku obróbki mechanicznej czystego, niczym nie zanieczyszczonego drewna, które następnie poddawane są suszeniu oraz przesiewaniu.”.

Stanowi to dodatkowy argument za oceną, że brak było podstaw ku temu, by w dacie wydania decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, odmówić pyłowi z przesiewania warstwy wierzchniej płyty określanej jako DS statusu biomasy. Jak wynika bowiem z uzasadnienia powołanego wcześniej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lutego 2018 r. o sygn. akt II OSK 2270/17 uznanie pyłu powstającego w procesie produkcji płyt drewnopochodnych za produkt uboczny stanowi dodatkowy argument za uznaniem takiego pyłu jako biomasy (podkreślić przy tym należy, że z uzasadnienia powołanego wyroku nie wynika, że warunkiem koniecznym do uznania pyłu powstającego w procesie produkcji płyt drewnopochodnych za biomasę jest uznanie go za produkt uboczny w procedurze określonej w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

Jak wynika przy tym z uzasadnienia postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2021 r. o sygn. akt III OW 7/21 (LEX nr 3219321), którym Naczelny Sąd Administracyjny wskazał organ właściwy do rozpoznania sprawy z wniosku spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec – Kolonia Druga o zmianę nieistotną pozwolenia zintegrowanego udzielonego ww. spółce przez Starostę Olsztyńskiego decyzją z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP:

„Ponadto, w instalacji prowadzony jest również proces R1, który polega na termicznym przetwarzaniu odpadów. Moc przerobowa instalacji w ramach tego procesu wynosi 99,887 Mg/dobę, a więc nie przekracza wartości wskazanych w powyższych przepisach. Oznacza to, że przedsięwzięcie w ramach tego procesu należy zaliczyć do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 pkt 80 rozporządzenia).”.

Również w uzasadnieniach postanowień Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 20

kwietnia 2021 r., III OW 13/21, LEX nr 3320562 oraz z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt III OW 14/21, LEX nr 3340405 (którymi Sąd orzekał o wskazaniu organu właściwego do załatwienia wniosków spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec – Kolonia Druga: o zmianę zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych oraz wniosku w sprawie zatwierdzenia metodyki monitorowania) Sąd ten wyraził następujący pogląd:

„Ponadto, w instalacji prowadzony jest również proces R1, który polega na termicznym przetwarzaniu odpadów. Moc przerobowa instalacji w ramach tego procesu wynosi 99,887 Mg/dobę, a więc nie przekracza wartości wskazanych w powyższych przepisach. Oznacza to, że przedsięwzięcie to tylko w ramach jednego procesu (R1) może być zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia).”

Dla porządku zauważyć należy, że powyższe poglądy wyrażone zostały w odmiennym stanie prawnym niż obowiązujący w dacie wydania decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, bowiem w dacie ich wydania obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), natomiast w dacie wydania decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Rozporządzenie to miało również zastosowanie w postępowaniu zakończonym decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019.

Zgodnie bowiem z § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

„instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;”

Natomiast w świetle przepisu będącego odpowiednikiem powyższego uregulowania w dacie wydania postanowień Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 20 kwietnia 2021 r., III OW 13/21, LEX nr 3320562 oraz z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt III OW 14/21 – tj. w myśl § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

„instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów wymieniony w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), mające wydajność nie mniejszą niż 100 t dziennie,

z wyłączeniem instalacji do odzysku odpadów będących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów;”.

Dla porządku zauważyć można, że w sprawach rozpoznawanych pod sygnaturami akt III OW 13/21 i III OW 14/21 Naczelny Sąd Administracyjny w ramach akt sprawy dysponował treścią pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, a zatem miał możliwość dokładnego przeanalizowania procesów przetwarzania odpadów dokonywanych w instalacji spółki.

Dlatego też w ocenie tut. Organu stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w uzasadnieniu powołanych orzeczeń, zgodnie z którym instalacja spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec – Kolonia Druga w ramach procesu termicznego przetwarzania odpadów powinna być zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, należy uznać za miarodajne także na gruncie sprawy zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, udzielającej spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych.

Przeciwko takiej ocenie zdaniem tut. Organu nie jest wystarczająco silnym argument wskazany w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r., sygn. akt II SA/OI 424/20, zgodnie z którym: *„Według założeń spółki zarówno biomasa, jak i odpad nieposiadający cech biomasy ma postać pyłu wsypywanego do odpowiednich silosów, połączonych podajnikami z kotłami grzewczymi. Wyliczenia spółki opierają się więc jedynie na założeniu, że do odpowiedniego silosu trafi odpowiedni pył. Taki stan rzeczy jest deklarowany, co nie oznacza, że nie mogłoby dochodzić do nieprawidłowości w tym zakresie.”.*

Jak zasadnie wskazał bowiem Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 lipca 2022 r., sygn. akt III OSK 997/21, LEX nr 3389606 (dotyczącym skargi na decyzję odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji nr 40/16 z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, Burmistrza Biskupca ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu przetwórstwa drzewnego, w oparciu o którą wydane zostało pozwolenie zintegrowane udzielone decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP):

„Ponadto, to inwestor określa zakres planowanego przez siebie przedsięwzięcia i to na inwestorze ciąży obowiązek przestrzegania warunków wydanej w związku z tym decyzji.”.

Jak wynika natomiast z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 spółka w toku sprawy zakończonej tym wyrokiem przedstawiła następujące wyjaśnienia:

„instalacja spółki jest tak skonstruowana, że wydajność w zakresie spalania odpadów jest poniżej 100 ton dziennie. To, że oprócz 99,887 ton odpadów dobowo w instalacji może być spalana jeszcze biomasa, nie oznacza, że dobowo możliwe jest spalanie większej ilości odpadów poprzez zastąpienie biomasy odpadami. Podniesiono, że gromadzenie poszczególnych rodzajów pyłów będzie odbywało się selektywnie, a ich ilość będzie na bieżąco monitorowana m. in. za pomocą wag dozujących. Pyły z silosu nr 167 i nr 168

będą ważone podczas transportowania do systemu dysz wtryskowych wagą umieszczoną przed HGG, ale za silosami. Odpad w postaci pyłu z silosu 169 będzie także ważony podczas transportu do HGG. Wykorzystanie większej ilości, niż wskazana decyzją, będzie ograniczona wydajnością dysz i podajnikiem śrubowym. Przede wszystkim oba strumienie odpadów będą dozowane do paleniska w inny sposób - odpad stanowiący biomasę będzie dozowany przez palnik wielopaliwowy, zaś odpad niebędący biomasą poprzez system dysz wtryskowych. Nie można więc mówić o homogenizacji obu strumieni odpadów.”.

Ponadto także w uzasadnieniu powołanego już wcześniej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lutego 2018 r. o sygn. akt II OSK 2270/17 wskazano, że:

„najważniejszą kwestią w aktualnej sytuacji, gdy inwestycja została wdrożona, jest odpowiednia kontrola odnośnie przestrzegania wymogów zawartych w skarżonej decyzji.”.

Podsumowując tą część rozważań uzasadnionym jest wyrażenie stanowiska, że przeciwko kwalifikacji określonego przedsięwzięcia jako przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w oparciu o założenia wskazane we wniosku inwestora nie jest wystarczającą potencjalną możliwością niespektowania tych założeń, bowiem jak słusznie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w cytowanym powyżej wyroku, to na inwestorze ciąży obowiązek przestrzegania warunków wydanej w związku z tym wnioskiem decyzji.

Ze wszystkich omówionych powyżej względów przytoczone wcześniej zarzuty spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga sformułowane w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 tut. Organ ocenia jako usprawiedliwione.

W konsekwencji tut. Organ ocenia jako realne ich uwzględnienie przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyniku rozpoznania tej skargi kasacyjnej. Z tych też względów tut. Organ wykluczył przyjęcie na potrzeby postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, poglądu przedstawionego w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20, zgodnie z którym instalacja spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych od samego początku powinna zostać zakwalifikowana jako instalacja mogąca zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Przechodząc do dalszych uwag odnośnie ocen prawnych sformułowanych w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 zauważyć należy, że jak wynika z tego orzeczenia oraz jego uzasadnienia, u podstaw uchylenia przez Sąd decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującej w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, legły stwierdzone przez Sąd niezgodności ww. decyzji z decyzją nr 40/16 Burmistrza Biskupca z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, ustalającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu przetwórstwa drzewnego, w oparciu o którą wydane zostało spółce pozwolenie zintegrowane.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 86 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. Jak przyjmuje się w orzecznictwie sądowym *„decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter sui generis ”rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i nadal pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dalszego procesu inwestycyjnego określone są w art. 86, zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. Określone w decyzji ”środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane, bowiem w całości wiążą organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji. (v. wyroki NSA: z dnia 16 września 2008 r., II OSK 821/08, LEX nr 489527; z dnia 10 czerwca 2014 r., II OSK 1578/13, LEX nr 1665659).”* (uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 marca 2017 r., sygn. akt II OSK 1725/15, LEX nr 2293570).

Badanie zgodności decyzji koniecznych dla realizacji danej inwestycji z wymogami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jest podstawowym obowiązkiem organów administracji wydających takie decyzje (por. uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2278/17, LEX nr 2727991). Przy czym jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym *„celem postępowania środowiskowego jest ustalenie, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku, nie zagraża środowisku, oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska. Wyniki powyższych ustaleń odzwierciedlone są w decyzji środowiskowej, która kształtuje prawa i obowiązki adresatów i stanowi bazę dla ukształtowania obowiązków inwestora w kolejnych decyzjach inwestycyjnych(...). Należało zatem ocenić elementy istotne składające się na opis inwestycji przedstawiony w decyzji środowiskowej i związane z tym zalecenia organu wydającego decyzję środowiskową, które są wiążące dla organu wydającego pozwolenie na budowę. Ustalenia te nie mogą polegać na mechanicznym porównaniu zakresu decyzji i obecnego zamiaru inwestora, skoro wiadomym jest, że ich zakres jest różny. Powinny odnosić się do stwierdzonych potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz ochrony przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji.”* (uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1614/17, LEX nr 2560394).

Ponadto jak wynika z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia: 23 czerwca 2022 r. o sygn. akt II SA/Po 162/22, LEX nr 3364808:

„Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże zatem organ wydający decyzję o warunkach zabudowy. Tego rodzaju związanie oznacza, że organ ustalający warunki zabudowy winien dokonać analizy, czy inwestycja o określonych we wniosku parametrach spełnia atrybuty narzucone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Zakres przedsięwzięcia wskazanego we wniosku o ustalenie warunków zabudowy powinien pokrywać się, lub zawierać w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach (to ostatnie zachodzi w razie realizacji inwestycji etapami, względnie w

mniejszej skali niż pierwotnie określona na potrzeby środowiskowych uwarunkowań). Skoro przyjmuje się, że w toku późniejszych postępowań dotyczących takich etapów procesu budowlanego, jak ustalenie warunków zabudowy, czy udzielenie pozwolenia na budowę, weryfikacja, kwestionowanie lub modyfikowanie wcześniej określonych uwarunkowań w zakresie ochrony środowiska nie jest co do zasady możliwe. Wymaga to jednak uprzedniego stwierdzenia tożsamości – we wskazanym wyżej rozumieniu – pomiędzy przedsięwzięciem, dla którego określono środowiskowe uwarunkowania i przedsięwzięcia, którego dotyczy kolejny etap procesu budowlanego.

(...)

Wobec powyższego, posłużenie się w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach szerszymi, pojemniejszymi pojęciami, obejmującymi różne etapy czy aspekty realizacji przedsięwzięcia jest dopuszczalne. Niemniej jednak na dalszych etapach procesu inwestycyjnego powinno nastąpić niezbędne sprecyzowanie przedsięwzięcia, pozwalającego na odpowiednie zakwalifikowanie na płaszczyźnie przepisów planistycznych czy prawa budowlanego.”

Dla porządku zauważyć także warto, że jak wynika z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego jeśli wydany akt administracyjny jest tylko częściowo wadliwy, a istnieje możliwość wyodrębnienia wadliwej części takiego aktu, to sąd administracyjny winien uchylić zaskarżoną decyzję jedynie w części (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt I FSK 1326/13, LEX nr 1569198).

Jeśli zatem sąd administracyjny w ramach kontroli legalności decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, oraz decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, stwierdziłby jedynie częściową sprzeczność tych decyzji z decyzją nr 40/16 Burmistrza Biskupca z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, ustalającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu przetwórstwa drzewnego, w oparciu o którą wydane zostały ww. decyzje, a istniałaby możliwość wyodrębnienia wadliwej części tych decyzji, to zdaniem tut. Organu nie powinny być one uchylone w całości lecz jedynie w części.

Zauważyć należy, że w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 nie zawarto rozważań odnośnie kwestii, czy możliwym jest funkcjonowanie w obrocie prawnym decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, oraz decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP po wyodrębnieniu części tych decyzji, które Sąd ocenił jako niezgodne z uprzednią decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Powyższe uwagi na gruncie postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, są o tyle istotne, że przyjęcie w tym postępowaniu oceny co do wystąpienia podstaw do uchylenia tej decyzji w części a nie w całości, nie wykluczałoby całkowicie możliwości zmiany tej decyzji (nadal bowiem istniałby przedmiot postępowania w postaci decyzji macierzystej podlegającej zmianie).

Przenosząc powyższe uwagi natury ogólnej na grunt ocen prawnych sformułowanych w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22

września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 co do wystąpienia niezgodności pomiędzy pozwoleniem zintegrowanym udzielonym na mocy decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, (utrzymanej w całości decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019) uzasadnionym jest sformułowanie następujących uwag.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 wyrażono pogląd, iż:

„W sprawie niesporne jest natomiast, że zaskarżone pozwolenie zintegrowane zezwala na spalanie znacznej ilości odpadów w postaci pyłu drzewnego pochodzącego ze szlifowania produkowanych płyt zawierających kleje i drewna użytkowego pokrytego powłokami ochronnymi, impregnatami, co jest sprzeczne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.”.

W skardze kasacyjnej od powyższego orzeczenia spółka Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

„art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t. j. Dz.U. z 2021 r., poz. 137 ze zm.) („p.u.s.a.”) w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a.

poprzez błędne odczytanie treści Pozwolenia Zintegrowanego i przyjęcie, że w przeciwieństwie do decyzji Burmistrza Biskupca nr 40/16 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016 („Decyzja Środowiskowa”) „zaskarżone pozwolenie zintegrowane zezwala na spalanie znacznej ilości odpadów w postaci pyłu drzewnego pochodzącego ze szlifowania produkowanych płyt zawierających kleje i drewna użytkowego pokrytego powłokami ochronnymi, impregnatami, co jest sprzeczne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”,

podczas gdy:

zgodnie z treścią Pozwolenia Zintegrowanego nie przewidziano takich odpadów do przetwarzania, a dodatkowo wprost zakazano ich przyjmowania do przetwarzania, co prowadzi do wniosku, że Starosta wydał Pozwolenie Zintegrowane nie przekraczając ram Decyzji Środowiskowej, a SKO nie naruszyło, ani przepisów prawa materialnego, w tym w szczególności art. 86 u.o.ś. (zdefiniowane dalej) i § 2 ust. 1 pkt 46 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 71 ze zm.) („Rozporządzenie z 9 listopada 2010 r.”), ani też prawa procesowego, potwierdzając za Starostą zgodność pomiędzy Decyzją Środowiskową a Pozwoleniem Zintegrowanym;”.

Analizując treść obowiązującego pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, pod kątem zarzutu dotyczącego spalania odpadów w postaci pyłu drzewnego pochodzącego ze szlifowania płyt zawierających kleje lub drewna użytkowego pokrytego powłokami ochronnymi, impregnatami, tut. Organ stwierdził oraz podzielił zdanie spółki, że pozwolenie takich zapisów nie zawiera, także i ten zarzut spółki należałoby ocenić jako usprawiedliwiony i podlegający uwzględnieniu w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej spółki. W treści pozwolenia zintegrowanego wyraźnie zabroniono przyjmowania do procesu przetwarzania odpadów drewna użytkowego zanieczyszczonego impregnatami

lub powłokami ochronnymi, mogącymi powodować, że odpady będą posiadały właściwości niebezpieczne. W pozwoleniu zakazuje się przetwarzania odpadów niebezpiecznych i innych niż wskazane w decyzji.

Ponadto w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 sformułowano także następującą ocenę co do niezgodności decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, utrzymanej w całości decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, z decyzją Burmistrza Biskupca nr 40/16 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016:

„Decyzja środowiskowa nie wymienia technologii selektywnej redukcji niekatalitycznej tlenków azotu (SNCR), z którą wiąże się powstanie amoniaku, co także przemawia za uznaniem omawianej niezgodności. Gdyby decyzja środowiskowa zezwalała na termiczne przekształcanie odpadów drewna zanieczyszczonych impregnatami lub powłokami ochronnymi, mogącymi zawierać związki chlorowcoorganiczne, to brak zwracania uwagi na tę technologię na etapie wydawania decyzji środowiskowej nie stanowiłoby sprzeczności. Jednak wobec uznania, że decyzja środowiskowa nie zezwala na spalanie takich odpadów, to brak uwzględnienia tej technologii na etapie ubiegania się o wydanie decyzji środowiskowej jest dodatkowym argumentem przeciwko uznaniu tożsamości przedsięwzięcia zaakceptowanego wydanym pozwoleniem zintegrowanym.”.

W powyższym zakresie spółka sformułowała wobec wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 zarówno zarzuty naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy jak i zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj.:

- 1) *„art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 ustawy p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a. poprzez wadliwe przyjęcie, że wskazanie w Pozwoleniu Zintegrowanym technologii selektywnej redukcji tlenków azotu (SNCR), z którą wiąże się emisja amoniaku, świadczy o przekształcaniu „odpadów drewna zanieczyszczonych impregnatami lub powłokami ochronnymi”, a w konsekwencji, przemawia za uznaniem omawianej niezgodności” pomiędzy Decyzją Środowiskową a Pozwoleniem Zintegrowanym (utrzymanym w mocy Decyzją SKO),*

podczas gdy:

z treści Pozwolenia Zintegrowanego wprost wynika że:

- *odpady zanieczyszczone impregnatami lub powłokami ochronnymi nie są przewidziane do przetwarzania, zaś*
- *śladowa emisja amoniaku związana jest z obowiązkiem zastosowania techniki redukującej emisję NO*, np. SNCR, która została przewidziana w Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2119 z dnia z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (BAT 18)^{3 4};*

gdyby Sąd dokonał oceny legalności Pozwolenia Zintegrowanego i Decyzji SKO, a nie badał kwestie techniczne (nie mając przy tym wiadomości specjalnych), wówczas nie

dokonałby błędnego wnioskowania, a w rezultacie uznałby, że wskazane decyzje odpowiadają przepisom prawa, co skutkowałoby oddaleniem Skarg, stosownie do art. 151 p.p.s.a.”;

2) „art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.) („u.o.ś.”) w zw. z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit a) - f) u.o.ś. w zw. z art. 86 pkt 2 u.o.ś. w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 i pkt 21 u.o.ś. oraz art. 86 pkt 1 u.o.ś. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że w Decyzji Środowiskowej należało obligatoryjnie wprost wskazać technikę redukującą emisję NOx, np. SNCR, ponieważ Pozwolenie Zintegrowane powinno być tożsame z Decyzją Środowiskową,

podczas gdy:

- art. 82 ust. 1 pkt 1 lit a) - f) u.o.ś, nie stawia wymogu określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosowanych technologii, zwłaszcza że decyzja ta ma charakter ramowy i określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia a nie wskazuje technologii i procesów, właściwych dla instalacji, które są konkretyzowane na dalszym etapie, tj. np. w pozwoleniu zintegrowanym;
- Decyzja Środowiskowa jako decyzja ramowa zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt i lit, b) u.o.ś. określiła istotne warunki korzystania ze środowiska poprzez wskazanie, że „zostaną wdrożone najnowsze i sprawdzone rozwiązania z dziedziny termicznego przetwarzania paliw alternatywnych, odzysku energii i oczyszczania spalin, odzysku odpadów [...], co wprost referuje do BAT 18, którego zastosowanie zostało doprecyzowane w Pozwoleniu Zintegrowanym;
- Decyzja Środowiskowa nie musiała uwzględniać w swojej treści techniki SNCR, aby mogła być ona ujęta w Pozwoleniu Zintegrowanym (takie bowiem kwestie uwzględnia się w tzw. pozwoleniach operacyjnych), a nadto z punktu widzenia ochrony środowiska mogłoby być niekorzystne w sytuacji, gdyby pojawiła się inna, bardziej zaawansowana technologia;

gdyby Sąd dokonał właściwej wykładni zarzucanych przepisów, wówczas nie stwierdziłby braku „tożsamości przedsięwzięcia zaakceptowanego w wydanym pozwoleniu zintegrowanym”, a w rezultacie oddaliłby Skargi;”.

Odnosząc się do powyższych zarzutów uzasadnionym jest przedstawienie następujących uwag.

Istotnie w „Charakterystyce planowanego przedsięwzięcia” w załączniku nr 1 do decyzji Burmistrza Biskupca nr 40/16 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, na s. 6 zawarto zapis zgodnie z którym:

„W planowanym przedsięwzięciu zostaną wdrożone najnowsze i sprawdzone rozwiązania z dziedziny termicznego przetwarzania paliw alternatywnych, odzysku energii i oczyszczania spalin, odzysku odpadów, wody oraz produkcji materiałów drewnianych, a także zagospodarowania pozostałości poprocesowych.”.

Jak wynika z przytoczonego wcześniej orzecznictwa sądowego dotyczącego problematyki decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posłużenie się w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach szerszymi, pojemniejszymi pojęciami, obejmującymi różne etapy czy

aspekty realizacji przedsięwzięcia jest dopuszczalne, przy czym na dalszych etapach procesu inwestycyjnego powinno nastąpić niezbędne sprecyzowanie przedsięwzięcia, pozwalającego na odpowiednie zakwalifikowanie na płaszczyźnie przepisów prawa (por. powołany wcześniej wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 23 czerwca 2022 r. o sygn. akt II SA/Po 162/22).

Istotnie w załączniku do Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2015/2119 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 306, str. 31), zatytułowanym „Konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych” zawarto następujące wytyczne: *„W celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza z suszarni bezpośrednio ogrzewanych lub ich ograniczania, w ramach BAT należy stosować technikę a) lub technikę a) w połączeniu z techniką b).”* (BAT 18.)

Przy czym jako technikę b wskazano następującą metodę:

„Selektywna redukcja niekatalityczna (SNCR) przez iniekcję i reakcję z mocznikiem lub ciekłym amoniakiem”.

Zauważyć należy, że jak wskazało Samorządowe Kolegium Odwoławcze w uzasadnieniu decyzji z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019 (s. 26 decyzji):

„Zauważyć bowiem należy, iż brak uwzględnienia emisji amoniaku w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynikał z faktu, iż na tym etapie postępowania Spółka nie przewidywała konieczności zastosowania technologii niekatalitycznej tlenków azotu (SNCR) w generatorze gorącego gazu (HGG). Technologia ta natomiast powoduje obniżenie emisji tlenków azotu, jednakże jej zastosowanie może powodować emisję do środowiska nieznacznej ilości amoniaku. Co więcej technologia ta nie jest technologią nową i skutki jej oddziaływania na środowisko są doskonale znane. Zaznaczyć należy również, iż zastosowanie technologii SNCR powodującej znaczne ograniczenie emisji do atmosfery tlenków azotu przy niewielkiej emisji amoniaku jest w istocie rozwiązaniem korzystniejszym dla środowiska.”.

W świetle orzecznictwa sądowego (np. uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1614/17, LEX nr 2560394) weryfikacja zgodności decyzji dotyczącej realizacji danej inwestycji oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych dla tej inwestycji nie może polegać na mechanicznym porównaniu zakresu decyzji i obecnego zamiaru inwestora, a powinna ona odnosić się do stwierdzonych potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz ochrony przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji.

Analizując kwestię zastosowania w instalacji techniki selektywnej redukcji niekatalitycznej (SNCR) tutaj. Organ popiera i zgadza się z ww. oceną Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. W związku z powyższym, w ocenie tutaj. Organu również zarzuty poniesione w skardze kasacyjnej spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga także i w tym zakresie należy ocenić jako uzasadnione na potrzeby postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 w ocenie Sądu:

„W pozwoleniu zintegrowanym niezgodnie z decyzją środowiskową doszło do zwiększenia mocy kotła w budynku socjalnym z 1,1 MW do 1,27 MW oraz mocy palników gazowych na linii uszlachetniania papieru z 7,7 MW do 8,6 MW.”

Odnotać należy, że z taką oceną spółka Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga nie zgodziła się formułując w skardze kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 następujące zarzuty naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy oraz zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj.:

1) „art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 ustawy p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 141 § 4 p.p.s.a.

poprzez błędne przyjęcie i sprzeczne z treścią Pozwolenia Zintegrowanego, że w wyniku zwiększenia mocy kotła grzewczego w budynku socjalnym z 1,1 MW na 1,27 MW doszło w Pozwoleniu Zintegrowanym do większej emisji spalin do powietrza, a w konsekwencji do większego oddziaływania na środowisko, niż przewidziano w Decyzji Środowiskowej, bez jednoczesnego wyjaśnienia tego stanowiska w uzasadnieniu Wyroku WSA,

podczas gdy:

łącznie moc kotłów grzewczych przewidzianych w Decyzji Środowiskowej wynosi 11,1 MW⁵ zaś w Pozwoleniu Zintegrowanym 11,07 MW⁶, a zatem moc przyjęta w Pozwoleniu Zintegrowanym jest mniejsza niż w Decyzji Środowiskowej, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że skoro nie zwiększa się emisja spalin, to także nie zwiększy się oddziaływanie na środowisko,

gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia, to Sąd uznałby, że Pozwolenie Zintegrowane przewiduje mniejszą łączną moc kotłów grzewczych ciepłej wody niż Decyzja Środowiskowa i prawidłowo uzasadniłby swoje stanowisko, a w konsekwencji - oddaliłby Skargi, stosownie do art. 151 p.p.s.a.;”;

2) „art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 ustawy p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 141 § 4 p.p.s.a.”

poprzez błędne przyjęcie i sprzeczne z treścią pozwolenia zintegrowanego, że w wyniku zwiększenia mocy palników gazowych na linii uszlachetniania papieru z 7,7 MW na 8,6 MW doszło w Pozwoleniu Zintegrowanym do większej emisji spalin do powietrza a w konsekwencji do większego oddziaływania na środowisko, niż przewidziano w Decyzji Środowiskowej, bez jednoczesnego wyjaśnienia tego stanowiska w uzasadnieniu Wyroku WSA,

podczas gdy:

z Pozwolenia Zintegrowanego wynika, że nie zwiększy się emisja spalin do powietrza wskutek zainstalowania w Instalacji palników o nieco większej mocy nominalnej niż zostało to wskazane w Decyzji Środowiskowej, ponieważ Starosta określił limit emisji tych spalin poprzez ustalenie natężenia przepływu gazów z procesu suszenia papieru, a więc moc tych palników nie ma wpływu na wielkość emisji z instalacji;

gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia, to Sąd doszedłby do wniosku, że nie doszło do zwiększenia oddziaływania inwestycji na środowisko, a w konsekwencji - oddaliłby Skargi, stosownie do art. 151 p.p.s.a.;”;

3) „art. 71 ust. 1 u.o.ś. w zw. z art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a)- f) u.o.ś. w zw. z art. 86 pkt 2 u.o.ś. w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 21 u.o.ś. oraz art. 86 pkt 1 u.o.ś.

poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że Pozwolenie Zintegrowane powinno w całości odzwierciedlać Decyzję Środowiskową, tj. określać tożsamą moc kotła w budynku socjalnym (1,1 MW a nie 1,27 MW) oraz moc palników gazowych na linii uszlachetnia papieru (7,7 MW a nie 8,6 MW),

podczas gdy:

zgodnie z prawidłową wykładnią SKO, różnice te są pomijalne, ponieważ w kontekście skali przedsięwzięcia, w tym całkowitej nominalnej mocy zakładu nie skutkują one zwiększeniem oddziaływania na środowisko powodującym konieczność zmiany istotnych warunków korzystania ze środowiska określonych w Decyzji Środowiskowej, co prowadzi do wniosku, że zainstalowanie palników gazowych oraz kotła grzewczego o wyższej mocy, mieści się w ramach Decyzji Środowiskowej;

gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia to Sąd przyjąłby, że instalacja objęta Pozwoleniem Zintegrowanym wpisuje się w ramy przedsięwzięcia określonego w Decyzji Środowiskowej, a w konsekwencji - oddalił Skargi;”.

Odnosząc się do powyższych zarzutów uzasadnionym jest zdaniem tut. Organu zwrócenie uwagi na ocenę zwiększenia mocy kotła w budynku socjalnym z 1,1 MW do 1,27 MW oraz mocy palników gazowych na linii uszlachetniania papieru z 7,7 MW do 8,6 MW z punktu widzenia oddziaływania tej zmiany na środowisko przedstawioną w uzasadnieniu decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, na s. 28-29.

Jak wynika z oceny dokonanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie:

„uznać należy, że organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął, iż wskazane wyżej różnice mocy kotła grzewczego w budynku socjalnym oraz palników gazowych linii uszlachetniania, papieru wynoszące łącznie 1,07 MW, mając na uwadze skalę instalacji, są bardzo niewielkie, a w konsekwencji pomijalne. Wskazać bowiem należy, iż na terenie instalacji objętej wnioskiem o udzielenie pozwolenia zintegrowanego moc cieplna wchodzących w jej skład urządzeń wynosi łącznie znacznie ponad 100 MW. Co więcej, jak prawidłowo ustalił organ pierwszej instancji, zmiana wartości nominalnej mocy kotła grzewczego w budynku socjalnym oraz palników gazowych linii uszlachetniania papieru nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń tlenków azotu, dwutlenku siarki oraz pyłów poza terenem zakładu, do którego Egger Biskupiec Sp. z o.o. posiada tytuł prawny. Tym samym zmiana ta nie będzie wiązać się z negatywnym oddziaływaniem prowadzonej przez Spółkę instalacji na środowisko.”.

Analizując kwestię przewidywanej skali oddziaływania na środowisko, w wyniku zmiany mocy kotła grzewczego w budynku socjalnym oraz palników gazowych linii uszlachetniania w stosunku do mocy określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tut. Organ popiera i zgadza się z ww. oceną Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie oraz z przytoczonymi powyżej zarzutami spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga wobec wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20, które tut. Organ ocenił jako trafne.

Przy czym biorąc pod uwagę, że Naczelny Sąd Administracyjny będzie rozpoznawał skargę kasacyjną spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, a nie będzie korzystał z opinii biegłych (o ile takiej opinii nie przedłoży którakolwiek ze stron postępowania sądowoadministracyjnego w tej sprawie), a zatem nie można wykluczyć, że sąd drugiej instancji będzie bazował na przedstawionej przez SKO w Olsztynie ocenie wpływu oddziaływania na środowisko co do skali oddziaływania na środowisko w wyniku zwiększenia mocy kotła grzewczego w budynku socjalnym oraz palników gazowych linii uszlachetniania, **również prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów przez Naczelny Sąd Administracyjny tut. Organ ocenia jako realne.**

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 Sąd wyraził także ocenę, że o niezgodności decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019 oraz decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, z decyzją nr 40/16 z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, Burmistrza Biskupca świadczy uwzględnienie w pozwoleniu zintegrowanym udzielonym decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, czterech stanowisk spawalniczych nieprzewidywanych na etapie ubiegania się o wydanie decyzji środowiskowej.

Wobec takiej oceny prawnej spółka sformułowała następujące zarzuty:

„naruszenia „art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a.

poprzez błędne przyjęcie, że instalacja do spawania (cztery stanowiska spawalnicze) nie została przewidziana na etapie ubiegania się o wydanie Decyzji Środowiskowej, a w rezultacie przedmiotowa instalacja nie mogła być ujęta w Pozwoleniu Zintegrowanym, podczas gdy:

pomimo braku wymogu prawnego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla stanowisk spawalniczych, Decyzja Środowiskowa określiła ich istnienie jako instalacji utrzymaniowej w zakładzie, nie służącej produkcji, a stanowiącej zaplecze techniczne typowe dla zakładów produkcyjnych, przewidując przy tym oddziaływanie na środowisko w postaci wytwarzania odpadów z tych stanowisk spawalniczych,

gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia, to Sąd uznałby, że Pozwolenie Zintegrowane jest spójne z Decyzją Środowiskową, a w konsekwencji oddaliłby Skargi, stosownie do art. 151 p.p.s.a.,”.

Spółka powołała się przy tym na okoliczność, że na stronie 2 charakterystyki przedsięwzięcia stanowiącego załącznik nr 1 do Decyzji Środowiskowej wskazano, iż „Zakład będzie wyposażony w niezbędne urządzenia techniczne dla prowadzenia ww. procesu, zaplecze kontrolno-pomiarowe oraz administracyjno-socjalne”, zaś na stronie 2 ww. Załącznika nr 1 wymieniony jest budynek techniczny (oznaczony nr 004) w którym znajdują się stanowiska spawalnicze. Ponadto odpady z eksploatacji stanowisk spawalniczych zostały uwzględnione w Decyzji środowiskowej, gdyż na stronie 6 ww. Załącznika nr 1 została wskazana Grupa 12 (odpad z obróbki powierzchni metali), co potwierdza, że takie stanowiska spawalnicze były uwzględnione przez Spółkę i następnie przez organ wydający Decyzję Środowiskową (spółka odwołała się przy tym do

zapisów na s. 132 Pozwolenia Zintegrowanego).

Zauważyć należy, że twierdzenia te są zbieżne z oceną wyrażoną na s. 24-25 decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019.

Spółka w skardze kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 sformułowała także zarzut naruszenia art. 203 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2021 poz., 1973 ze zm.) („p.o.ś.”) poprzez jego niezastosowanie, które doprowadziło do uznania, wbrew ustaleniom poczynionym przez organy, że instalacja spawania stanowiąca instalację pomocniczą położoną na terenie zakładu, wymaga pozwolenia zintegrowanego, a tym samym powinna zostać objęta Decyzją Środowiskową zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 u.o.ś.

Spółka wskazała także w skardze kasacyjnej, że instalacja do spawania, która nie wymaga uzyskania ani decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ani pozwolenia zintegrowanego, została objęta Pozwoleniem Zintegrowanym na podstawie art. 203 ust. 3 p.o.ś., co jednak nie oznacza, że instalacja powinna być również obligatoryjnie uwzględniona w Decyzji Środowiskowej. Zdaniem Spółki gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia, to Sąd zastosowałby wskazany przepis, a w rezultacie przyjął, że instalacja spawania mogła być objęta Pozwoleniem Zintegrowanym, nie wymagając przy tym jej wcześniejszego ujęcia w Decyzji Środowiskowej, co skutkowałoby oddaleniem Skarg.

W myśl art. 203 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.) na wniosek prowadzącego instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1 (tj. wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego), pozwoleniem zintegrowanym można objąć instalacje niewymagające pozwolenia zintegrowanego położone na terenie tego samego zakładu, co instalacja wymagająca takiego pozwolenia, ustalając dla nich warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Biorąc zatem pod uwagę brzmienie przytoczonego przepisu jak i ww. ocenę Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, wyrażoną w uzasadnieniu tej decyzji (na s. 24-25 decyzji) także zarzuty spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga, które zostały sformułowane wobec wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20, należy zdaniem tut. Organu ocenić jako usprawiedliwione.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20:

„Nie można również zgodzić się z organami orzekającymi, że decyzja środowiskowa zezwala na proces postformingu, rozumianego powszechnie jako proces gięcia laminatu. Pojęcie "postforming" nie może być uznane za tożsame z użytym w decyzji środowiskowej zwrotem "dalsze uszlachetnianie". W decyzji (pkt I.1 osnovy) jest tylko mowa o przygotowaniu papieru, powlekanii i docinaniu. Skoro w decyzji środowiskowej nie wyjaśniono co należy rozumieć przez dalsze uszlachetnianie, nie sposób twierdzić, że

zwrot ten obejmuje też postforming.”.

Wobec takiej oceny spółka podniosła w skardze kasacyjnej zarzut naruszenia art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p,p,s.a. poprzez błędne przyjęcie, że Decyzja Środowiskowa nie zezwala na proces postformingu, (nie posiadający definicji legalnej), posługując się jedynie inną terminologią niż zastosowana w Pozwoleniu Zintegrowanym (tj. pojęciem dalszego uszlachetniania).

W kontekście przytoczonego powyżej zarzutu wskazać warto na uwagi Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie odnoszące się do tej kwestii na s. 23 decyzji z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, w świetle których:

„w toku postępowania prowadzonego przed organem pierwszej instancji Egger Biskupiec Sp. z o.o. złożyła w dniu 11 października 2018 r. skonsolidowaną (zawierającą wszelkie dokonane do tego czasu modyfikacje i uzupełnienia) wersję wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji produkcji płyt drewnopochodnych w zakładzie zlokalizowanym w Biskupcu. Z treści tego dokumentu wynika natomiast, iż używane przez Spółkę pojęcia „dalsze uszlachetnianie” oraz „postforming” opisują ten sam proces i mogą być używane zamiennie (s. 38 wersji skonsolidowanej wniosku). Zaznaczyć więc wypada, że także organ pierwszej instancji w toku prowadzonego postępowania przyjął, że pojęcia „dalsze uszlachetnianie” oraz „postforming” są pojęciami tożsamymi i opisującymi ten sam proces związany z produkcją płyt drewnopochodnych (s. 2 decyzji będącej przedmiotem odwołania).

Analizując zasadność powyższego zarzutu spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga istotnie nie stwierdzono, by pojęcie postformingu zostało zdefiniowane w przepisach prawa.

Ponadto należy podkreślić, że weryfikacja zgodności decyzji określającej warunki korzystania ze środowiska z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie może polegać na mechanicznym porównaniu zakresu decyzji.

Dlatego też w kontekście przytoczonych ustaleń Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie tut. Organ ocenił ww. zarzuty również jako usprawiedliwione i dające realną szansę na ich uwzględnienie przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 Sąd wyraził także ocenę, iż:

„Rację należy przyznać organizacjom ekologicznym także co do ustalenia dotyczącego odprowadzania nadmiaru wód opadowych ze zbiorników retencyjnych.

Z wyjaśnień Kolegium wynika, że w tym zakresie decyzja środowiskowa jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który nakazał odprowadzać nadmiar wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej, a nie do jeziora. Sprzeczność ta wymagała podjęcia działań prowadzących do usunięcia wadliwego ustalenia decyzji środowiskowej (por. wyrok NSA z 20 kwietnia 2017 r, sygn. akt II OSK 1687/16, publ. CBOSA). Nie można było zignorować, że decyzja środowiskowa narusza prawo miejscowe. Ponadto organy orzekające nie były uprawnione do kwestionowania

ustalonego w decyzji środowiskowej rozwiązania, ponieważ - jak już wskazano - decyzja środowiskowa ma charakter wiążący.”

Spółka wobec przytoczonej oceny sformułowała zarzut naruszenia orzeczeniem Sądu art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p,p,s,a. w zw. z art.141 § 4 p.p.s.a. w zw. z § 12 pkt 13 MPZP poprzez błędne przyjęcie, że występuje sprzeczność pomiędzy Decyzją Środowiskową a Pozwoleniem Zintegrowanym w zakresie odprowadzania nadmiaru wód opadowych i roztopowych ze zbiorników retencyjnych, podczas gdy nie występuje wskazana rozbieżność, skoro Decyzja Środowiskowa przewiduje odprowadzanie wód opadowych do jeziora Kraksy Małe, a Pozwolenie Zintegrowane doprecyzowuje tę kwestię stanowiąc o odprowadzaniu wód opadowych do jeziora Kraksy Małe za pośrednictwem miejskiej kanalizacji deszczowej, co jest zgodne MPZP oraz jest korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska i nie zwiększa oddziaływania na środowisko w porównaniu do ram określonych w Decyzji Środowiskowej, zaś gdyby nie doszło do wskazanego naruszenia, to Sąd uznałby, że Pozwolenie Zintegrowane jest spójne z Decyzją Środowiskową, biorąc również pod uwagę przepisy MPZP jako aktu prawa miejscowego, a w konsekwencji oddaliłby Skargi, stosownie do art. 151 p.p.s.a.

Oceniając zasadność tego zarzutu na wstępie warto zauważyć, że istotnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w obrębie nr 1 miasta Biskupiec oraz w obrębie Biskupiec Kolonia uchwalony uchwałą Nr XXV/161/16 Rady Miejskiej w Biskupcu z dnia 16 sierpnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy przemysłowej w obrębie nr 1 miasta Biskupiec oraz w obrębie Biskupiec Kolonia (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2016 r. poz. 3588) w § 12 pkt 13 stanowi o odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do projektowanej sieci kanalizacji deszczowej po uprzednim oczyszczeniu w stopniu przewidzianym w przepisach prawa, do projektowanego zbiornika retencyjnego.

Zauważyć należy, że powyższy akt jest aktem prawa miejscowego (a zatem przepisem powszechnie obowiązującego prawa), a zatem zdaniem tut. Organu jego treść nie musi być przedmiotem przeprowadzenia dowodu w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie z zapisami zawartymi na s. 6 w „*Charakterystyce planowanego przedsięwzięcia*” w załączniku nr 1 do decyzji Burmistrza Biskupca nr 40/16 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016:

„Produkowane ścieki sanitarno-bytowe oddawane będą do miejskiej sieci kanalizacyjnej wraz ze ściekami procesowymi, które będą podczyszczone w separatorach, jeśli ich jakość przekroczy parametry ścieków określone przez odbiorcę. Ścieki deszczowe powstające z części dachów, objazdów i miejsc składowania drewna (zakwalifikowane jako mogące zawierać zanieczyszczenia, w tym zawiesinę) będą odprowadzane do zbiornika retencyjnego Kategorii II. Oba zbiorniki zostaną zlokalizowane w zachodniej części przedmiotowego terenu. Wody opadowe wykorzystywane będą w procesie produkcyjnym oraz stanowić będą rezerwę na wypadek pożaru. W przypadku ulewnych deszczy, nadmiar deszczówki odprowadzany będzie po podczyszczeniu w separatorach koalescencyjnych do jeziora Kraksy Małe.”

Jak wynika z uzasadnienia decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (s. 113 decyzji):

„Ponadto, określając parametry instalacji, w decyzji określono sposób postępowania z wodami opadowymi z terenu zakładu, z uwagi na wykorzystywanie tych wód w instalacji do celów produkcyjnych. Wody te będą po oczyszczeniu gromadzone w zbiornikach retencyjnych, do wykorzystania w instalacji, a nadmiar wód opadowych odprowadzany będzie ze zbiorników retencyjnych do miejskiej kanalizacji deszczowej, a ostatecznie do Jeziora Kraksy Małe.”.

Jak wynika przy tym z uzasadnienia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, (s. 32 tej decyzji) *„Nie może budzić bowiem najmniejszej wątpliwości, iż z punktu widzenia ochrony środowiska znacznie korzystniejszym rozwiązaniem jest przewidziane w będącej przedmiotem odwołania decyzji organu pierwszej instancji odprowadzanie nadmiaru wód opadowych do miejskiej kanalizacji deszczowej, aniżeli odprowadzanie ich wprost do wód jeziora. Tym samym okoliczność określenia w decyzji w przedmiocie udzielenia pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji korzystniejszych rozwiązań w zakresie ochrony środowiska niż przewidziany w decyzji środowiskowej nie może prowadzić do uchylecia pozwolenia zintegrowanego.”.*

Powołując się na poglądy orzecznictwa sądowego (np. na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1614/17) **oceniając zgodność decyzji określającej warunki korzystania ze środowiska z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach należy odnosić się do stwierdzonych potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz ochrony przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji.**

Skoro zatem w pozwoleniu zintegrowanym udzielonym decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, przewidziano rozwiązania korzystniejsze dla środowiska w zakresie odprowadzania wód opadowych niż w decyzji Burmistrza Biskupca nr 40/16 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016, to zdaniem tut. Organu brak literalnej spójności ww. decyzji nie może być oceniony jako niezgodność pozwolenia zintegrowanego z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach w stopniu, który uzasadnia uchylene udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Poza tym warto zauważyć, że wody opadowe i roztopowe trafiają finalnie do jeziora Kraksy Małe za pośrednictwem wspomnianej kanalizacji. Nie można więc twierdzić, że istnieje sprzeczność pomiędzy zapisami decyzji skoro finalny sposób zagospodarowania wód jest tożsamy.

Z tych też względów w ocenie tut. Organu istnieją podstawy do oceny podniesionego przez spółkę Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga zarzutu naruszenia wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) p.p.s.a. w zw. z art. 135 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 i § 2 p.u.s.a. w zw. z art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 141 § 4 p.p.s.a. jako usprawiedliwiony.

W ocenie tut. Organu wskazane decyzje nie są dotknięte istotnymi wadami prawnymi, uzasadniającymi ich uchylene. W toku przedmiotowego postępowania organ przeanalizował treść decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r. (znak: SKO.60.79.2019) i utrzymanej nią w mocy decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. (znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP), uznając, że są one zgodne z prawem. Z uzasadnienia tych decyzji wynika, że wszechstronnie

rozpoznano wszelkie okoliczności faktyczne i prawne, niezbędne do wydania decyzji, jaką jest pozwolenie zintegrowane, w szczególności jej zgodność z decyzją nr 40/16 Burmistrza Biskupca z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: BMA.6220.17.25.2016. Zdaniem tut. Organu wspomniana decyzja Burmistrza Biskupca ma charakter ramowy, a wydane pozwolenie zintegrowane mieści się w tych ramach.

Omówione powyżej względy dostarczają silnych argumentów, w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, żeby przyjąć na podstawie art. 100 § 2 k.p.a. ocenę, że za wynik sprawy ze skarg Stowarzyszenia Inicjatyw Społecznych „Terra” z siedzibą w Szczecinku, Stowarzyszenia Ekologicznego „Warto Być” z siedzibą w Biskupcu, Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Białymstoku oraz Stowarzyszenia „Zdrowe Powietrze” z siedzibą w Koszalinie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymującą w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP (udzielającą pozwolenia zintegrowanego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga), należy uznać nieuchylenie w całości lub w części ww. decyzji ani niestwierdzenie ich nieważności w całości lub w części.

Podsumowując, tut. Organ ustalił, że w niniejszej sprawie występują przesłanki samodzielnego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego wskazane w art. 100 § 2 i § 3 k.p.a., to jest zagrożenie poważną szkodą dla interesu społecznego, gdyby doszło do zawieszenia niniejszego postępowania.

Z powyższych względów, tut. Organ samodzielnie rozstrzygnął zagadnienie prejudycjalne, na potrzeby niniejszego postępowania uznając, że decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 marca 2020 r., znak: SKO.60.79.2019, utrzymująca w mocy w całości decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. (znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP) jest zgodna z prawem, co wyklucza przyjęcie w niniejszym postępowaniu oceny, że została wyeliminowana ze skutkiem prawnym z obrotu prawnego.

W trakcie prowadzonego postępowania do tut. Organu wpłynęły za pośrednictwem poczty elektronicznej pisma osób niebędących stroną postępowania o wyjaśnienie w prowadzonym postępowaniu kwestii niezgodności pojemności zbiorników retencyjnych określonych w treści pozwolenia zintegrowanego ze stanem rzeczywistym oraz informacjami zawartymi w pozwoleniu budowlanym. Przedstawione w pismach informacje dotyczące pojemności zbiorników retencyjnych zostały przeanalizowane i rozpatrzone pod kątem potrzeby ich wykorzystania w ramach prowadzonego postępowania. Odnosząc się do powyższego problemu tut. Organ poniżej przedstawia następujące wnioski w tym zakresie.

Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym:

„Realizacji wyrażonej w przepisie art. 7 k.p.a. zasady prawdy obiektywnej służy przepis art. 77 § 1 k.p.a., który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Obowiązek ten jest niezależny od tego, czy niezbędny materiał dowodowy potwierdza stanowisko strony, czy też je podważa. Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega zaś na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów, z

uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Obowiązek wyczerpującego zebrania przez organ materiału dowodowego nie oznacza jednak nieograniczonego obowiązku poszukiwania przez organ materiałów dowodowych i prowadzenia postępowania w nieskończoność. Zakres postępowania wyjaśniającego jest zdeterminowany przepisami prawa materialnego. To bowiem przepisy prawa materialnego określają przedmiot sprawy, a tym samym zakres postępowania i okoliczności mające znaczenie z punktu widzenia rozpoznania danej sprawy.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 stycznia 2023 r., sygn. akt III OSK 6459/21, LEX nr 3505201).

Zgodnie z art. 192 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.) – dalej powoływanej w treści opinii również jako „**p.o.ś.**” – „Przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków.”

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego prezentowanym w odniesieniu do powyższego uregulowania:

„Przesłanki odmowy wydania pozwolenia zintegrowanego określa art. 186 p.o.ś. Przepis ten stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego, co oznacza, że nie można zmienić dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego, jeżeli zaistniały przesłanki negatywne, które uniemożliwiałyby jego wydanie.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt II OSK 2020/18, LEX nr 2735669).

W myśl art. 186 ust. 1 p.o.ś. organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli:

- 1) nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 141 ust. 2, art. 143 i art. 204 ust. 1, a w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 4, oraz pozwolenia zintegrowanego - także jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie dopuszczalnych standardów emisyjnych;
- 3) eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska;
- 4) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119a ust. 9;
- 5) wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją o cofnięciu lub ograniczeniu pozwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 194 ust. 1 i art. 195 ust. 1 pkt 1, a nie minęły jeszcze 2 lata od dnia, gdy decyzja w przedmiocie cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia stała się ostateczna;
- 6) eksploatacja instalacji położonej w granicach strefy przemysłowej powodowałaby naruszenie ustaleń zawartych w uchwale o jej utworzeniu;
- 7) instalacja komunalna nie spełnia wymagań ochrony środowiska lub wymagań określonych dla takiej instalacji;
- 8) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną

albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku;

- 9) wobec prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358, z 2021 r. poz. 1177 oraz z 2022 r. poz. 1488 i 1726);
- 10) prowadzący instalację będący osobą fizyczną albo wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej prowadzącego instalację będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny na tle przytoczonego powyżej uregulowania:

„Należy zauważyć, że sposób redakcji art. 186 p.o.ś. wskazuje, iż decyzja odmowna w zakresie pozwolenia na wytwarzanie odpadów nie ma charakteru uznaniowego, co oznacza, że organ nie posiada w tym zakresie luzu decyzyjnego co do treści rozstrzygnięcia. Nadto katalog przesłanek decyzji odmownej ma charakter zamknięty, a więc wymienione w tym artykule okoliczności powinny wyczerpać przypadki wydania decyzji negatywnej. Przy czym wykładnia powołanego przepisu powinna być ścisła, a możliwość odmowy przez organ wydania pozwolenia oparta na przesłankach wprost z niego wynikających. Zasadnie zatem Sąd I instancji wskazał, że normy prawne muszą określać kompetencje, zadania i tryb postępowania organów administracji publicznej, wyznaczając tym samym granice ich aktywności. Organy te mogą działać tylko w tych granicach w jakich prawo je do tego upoważnia. W świetle postanowień Konstytucji RP organy administracji publicznej nie są w żaden sposób upoważnione do samoistnego tworzenia dla siebie nowych kompetencji, które nie znajdują oparcia w aktach prawa powszechnie obowiązującego. Stąd wykładnię przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 6 k.p.a., dokonaną przez Sąd pierwszej instancji należało uznać za prawidłową.

W konsekwencji przyjęć należy, że prowadzenia postępowania naprawczego w stosunku do jednego z budynków wchodzącego w skład instalacji, której dotyczy wnioski o wydanie pozwolenia na korzystanie ze środowiska, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania takiego pozwolenia, bowiem okoliczność ta nie mieści się w przesłankach wymienionych w art. 186 p.o.ś. Natomiast teza organów administracji, jakoby już sam fakt prowadzenia postępowania naprawczego w stosunku do jednego z obiektów budowlanych wchodzących w skład instalacji, skutkuje odmową wydania pozwolenia, jest wykładnią rozszerzającą, czyli jest wykładnią niedopuszczalną. Należy również zauważyć, że z art. 184 p.o.ś. nie wynika wymóg legitymowania się przez wnioskodawcę pozwoleniem na budowę obiektów, których dotyczy wnioski o wydanie pozwolenie na wytwarzanie odpadów, stąd organ administracji wydający w tym zakresie pozwolenie nie bada legalności obiektów stanowiących instalację, bo nie należy to do jego kompetencji (por. wyrok NSA z dnia 26 listopada 2008 r. sygn. akt II OSK 1475/07n oraz wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2007 r. sygn. akt II OSK 1675/06 dostępne na: www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Nie można również zgodzić się z argumentacją organów, że taka wykładnia prowadzi do

legalizacji samowoli budowlanej, w sytuacji gdy w tym zakresie toczy się odrębne postępowanie przed właściwym organem nadzoru budowlanego. Ponadto decyzja o pozwoleniu na wytwarzanie odpadów, o którą ubiega się spółka, precyzyjnie określa zakres uprawnień właściciela instalacji i w żaden sposób nie odnosi się do legalności należących do niego obiektów budowlanych.

Odmowa wydania pozwolenia na korzystanie ze środowiska na warunkach zaproponowanych we wniosku powinna mieć zatem charakter wyjątkowy i być stosowana tylko wówczas, gdy ujawnione zostaną okoliczności wymienione w art. 186 p.o.ś. wskazujące na to, że zaproponowany sposób korzystania ze środowiska będzie na nie negatywnie oddziaływał w sposób, który z punktu widzenia interesu publicznego nie może zostać zaaprobowany.”

Przenosząc powyższe uwagi na grunt analizowanej sprawy w kontekście sygnalizowanych wątpliwości dotyczących zbiorników retencyjnych zwrócić warto uwagę na to, że zgodnie z przesłankami określonymi w art. 186 ust. 1 p.o.ś. organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, m.in. jeżeli:

- nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 204 ust. 1 p.o.ś.
- eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie dopuszczalnych standardów emisyjnych;
- eksploatacja instalacji powodowałaby przekroczenie standardów jakości środowiska;
- wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119a ust. 9 p.o.ś. (tj. wojewódzkim, powiatowym lub gminnym programem ochrony środowiska, programem ochrony powietrza, mającym na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu lub pułapem stężenia ekspozycji lub programem ochrony środowiska przed hałasem).

Z kolei w myśl art. 204 ust. 1 p.o.ś. (do którego odwołuje przepis art. 186 ust. 1 pkt 1 p.o.ś.):

„Instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych.”

W świetle przytoczonych powyżej uregulowań oraz orzeczeń sądowych kwestia zgodności ze stanem rzeczywistym pojemności zbiorników retencyjnych uwzględnionych w treści pozwolenia zintegrowanego udzielonego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga powinna zatem podlegać badaniu o tyle, o ile ma to znaczenie dla oceny wystąpienia w rozstrzyganej sprawie przesłanek określonych w art. 186 ust. 1 p.o.ś., w tym w szczególności oceny, czy instalacja ww. spółki spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik lub czy niespełnianie przez zbiorniki retencyjne określonych parametrów może powodować przekroczenia przez instalację spółki granicznych wielkości emisyjnych.

Należy zaznaczyć, że w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2015/2019 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, zbiorniki retencyjne zostały opisane jako jedna

z technik przy emisjach do wody. Nie ma natomiast w ww. konkluzjach BAT określonych parametrów dla tego typu zbiorników. Ponadto przeanalizowano również dokument referencyjny BREF sporządzonego dla branży zajmującej się produkcją płyt drewnopochodnych. W „Dokumencie referencyjnym BAT dla produkcji płyt drewnopochodnych” na str. 205-207 w pkt 4.3.2.2 „Osadzanie w zbiornikach retencyjnych i osadnikach” opisano zbiorniki retencyjne w następujący sposób:

„Zbiornik retencyjny lub osadnik zatrzymuje grubsze cząstki w drodze sedymentacji biernej.

Opis techniczny

Odprowadzone wody powierzchniowe ze składnicy drewna przepływają przez zbiornik retencyjny, by umożliwić osadzenie się frakcji grubej drewna, kamieni, piasku i żwiru. Odprowadzona i skanalizowana woda powierzchniowa przed wejściem do zbiornika retencyjnego oczyszczana jest wstępnie na sicie lub ekranie, tak aby usunąć większe kamienie i drewno.

Zbiornik retencyjny posiada nieprzepuszczalne dno, co pozwala uniknąć przesiąkania wody z dużą zawartością TSS do gleby. Nieprzepuszczalna warstwa dna może składać się z bariery w postaci sztucznej lub naturalnej gliny o niskiej przepuszczalności, czy też z wytrzymałej membrany z tworzywa sztucznego. Wymiary zbiornika retencyjnego muszą umożliwiać kontrolowanie wycieków przy najwyższym przepływie do wód odbierających lub do oczyszczalni ścieków, a także zapewniać czas rezydencji w zbiorniku wystarczający do osadzenia się większych frakcji. Można zastosować szereg zbiorników retencyjnych, co gwarantuje lepszą kontrolę wycieków przy ilościach szczytowych oraz wspomaga osadzanie się zawieszonych cząstek. Osadzony materiał należy regularnie usuwać zgodnie z nominalnym czasem rezydencji dla zbiornika retencyjnego.

Mimo, że w zbiorniku retencyjnym może zachodzić aktywność biologiczna, brak jest danych na poparcie tezy, że same zbiorniki retencyjne wykazują określoną skuteczność w rozpadzie materiału organicznego w wodzie lub w osadzonym materiale.

Osiągnięte korzyści dla środowiska

Zbiornik retencyjny umożliwia zatrzymanie cząstek stałych oraz resztek drewna z wód powierzchniowych ze składnic drewna i zapobiega obciążeniu wód odbierających lub oczyszczalni ścieków dzięki kontroli wycieków przy stanie szczytowym.

Osadniki zapewniają wstępne oczyszczanie dzięki osadzaniu się sedymentacyjnych cząstek stałych, resztek drewna i żwiru.

Separatory wody i oleju oddzielają olej od ścieków, redukując zrzut oleju i węglowodorów do wód odbierających.

Efektywność środowiskowa i dane operacyjne

Stężenie wycieku nie zmienia się w stopniu znacznym z upływem czasu w przypadku, gdy zbiornik retencyjny posiada odpowiednią pojemność, która pozwala ustabilizować szczytowe dopływy z silnego lub niespodziewanego deszczu po okresach pozbawionych opadów. Poziom emisji dokładnie określa wydajność zbiornika retencyjnego. Monitorowanie prowadzi się najczęściej z użyciem poboru próbek punktowych, co odnosi się do niestalego przepływu i faktu, że stężenie nie ulega znacznym zmianom ani wahaniom w czasie.

(...)

Techniczne aspekty ważne z punktu widzenia stosowania

Zbiorniki retencyjne zwykle są stosowane do zatrzymywania i oddzielania cząstek stałych z odprowadzonych wód powierzchniowych. Zbiornik retencyjny uważa się za prosty, lecz skuteczny sposób usuwania cząstek stałych.

Zbiorniki nie są przeznaczone do oczyszczania bardziej złożonych strumieni ścieków, wymagających bardziej wyszukanych metod niż samo osadzanie.

(...)

Podstawa wdrożenia

Najważniejszą podstawą wdrożenia jest możliwość oczyszczania wody o dużej zawartości TSS w sposób kontrolowany, by ograniczyć obciążenie odbierających wód powierzchniowych oraz zewnętrznych oczyszczalni ścieków.

Zbiorniki retencyjne są niezbędne przy zapotrzebowaniu na duże ilości łatwo dostępnej wody przeciwpożarowej.”

Z przytoczonych powyżej dokumentów wynika, że zbiornik retencyjny jest jedną z dostępnych technik stosowanych przy emisji do wody w instalacjach do produkcji płyt drewnopochodnych. Parametry, które wskazano w ww. dokumencie referencyjnym BREF odnoszą się parametrów takich jak dno (*zbiornik retencyjny posiada nieprzepuszczalne dno*) oraz wymiaru zbiornika retencyjnego (*wymiary zbiornika retencyjnego muszą umożliwiać kontrolowanie wycieków przy najwyższym przepływie do wód odbierających lub do oczyszczalni ścieków, a także zapewniać czas rezydencji w zbiorniku wystarczający do osadzenia się większych frakcji*).

W związku z powyższym w ocenie tut. Organu przedmiotowa instalacja do produkcji płyt – wyposażona w zbiorniki retencyjne jako jedną z technik emisji do wody spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik. A parametry zbiorników retencyjnych w żaden sposób nie spowodują przekroczenie przez instalację spółki granicznych wielkości emisyjnych.

Ponadto w celu weryfikacji kwestii rozbieżności pojemności zbiorników retencyjnych zlokalizowanych na terenie zakładu Egger Biskupiec Sp. z o.o., pomiędzy informacjami zawartymi w pozwoleniu budowlanym a pozwoleniem zintegrowanym pismem z dnia 6.03.2023 r., znak: OŚ-PŚ.7222.22.2023 wystąpiono do spółki Egger Biskupiec Sp. z o.o. o zajęcie stanowiska i wyjaśnienie powyższej kwestii. Odpowiedź na powyższe pismo wpłynęła do tut. Organu w dniu 21.03.2023 r. Spółka przedstawiła stosowne dokumenty oraz wyjaśnienia i podtrzymała stanowisko, że rzeczywista pojemność zbiorników retencyjnych: kategorii I wynosi 8900 m³, a kategorii II 9270 m³, co jest zgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu zintegrowanym jak i z warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę. Zgodność pojemności zbiorników potwierdził również Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w piśmie z dnia 24.02.2023 r., znak: WIOŚ-I.703.12.9.2023.tsz. Wymienione powyżej pisma postanowieniem z dnia 4.04.2023 r. zostały włączone do przedmiotowego postępowania.

Ponadto tut. Organ stoi na stanowisku, że nie ma potrzeby badania w postępowaniu w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak:

GŚ-II.6222.11.2018.KP okoliczności, czy rzeczywista wielkość zbiorników retencyjnych lub ich pojemność jest zgodna z parametrami tych obiektów budowlanych określonymi w pozwoleniu na budowę udzielonym na ich wykonanie, ponieważ zgodność obiektów stanowiących instalację z przepisami prawa budowlanego nie należy do kompetencji organu udzielającego pozwolenia na korzystanie ze środowiska lub właściwego do zmiany warunków tego pozwolenia.

Ze względu na kierowane do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie uwagi wskazujące na możliwość występowania niezgodności danych uwzględnionych w treści pozwolenia zintegrowanego udzielonego spółce Egger Biskupiec Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Biskupiec-Kolonia Druga decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, z „*Projektem założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Biskupiec na lata 2022-2025 z perspektywą do 2037 roku*” wskazać warto, że nawet ewentualne sprzeczności udzielonego pozwolenia zintegrowanego lub wnioskowanych zmian w tym pozwoleniu ze wskazanym dokumentem nie stanowią w świetle przepisów art. 186 ust. 1 p.o.ś. podstawy do odmowy wnioskowanych zmian (por. w tym zakresie w szczególności art. 186 ust. 1 pkt 4 p.o.ś.). Skoro zatem ewentualne niezgodności ww. pozwolenia zintegrowanego z „*Projektem założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Biskupiec na lata 2022-2025 z perspektywą do 2037 roku*” nie są okolicznością mającą znaczenie z punktu widzenia rozpoznania sprawy zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP to nie było potrzebnym prowadzenie postępowania wyjaśniającego w tymże zakresie we wskazanym postępowaniu.

W kontekście uwag sformułowanych powyżej warto dla porządku zwrócić uwagę, że jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 września 2019 r. o sygn. akt II OSK 551/19, LEX nr 2733957:

„brak jest podstaw prawnych w przepisach p.o.ś. i u.o. do uznania, że przeszkodą do zmiany pozwolenia zintegrowanego w zakresie zwiększenia przepustowości instalacji jest górna granica, ustalona przez sejmik województwa w wojewódzkim planie gospodarki odpadami”.

Tym bardziej zatem należy uznać, że przeszkodą do zmiany pozwolenia zintegrowanego nie mogą być prognozy zużycia energii zawarte w „*Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Biskupiec na lata 2022-2025 z perspektywą do 2037 roku*”.

Podsumowując powyższe uwagi stwierdzić zatem należy, że niezbędne postępowanie wyjaśniające w ramach postępowania w przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP, powinno odnosić się i umożliwić ocenę, czy w postępowaniu tym wystąpiła którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 186 ust. 1 p.o.ś.

Analizując w toku niniejszego postępowania te kwestie Organ uznał w rozpatrywanej sprawie, że nie występują w niej przesłanki wymienione w art. 186 ust. 1 p.o.ś., w tym w szczególności o wystąpieniu takich przesłanek nie mogą świadczyć sygnalizowane wątpliwości dotyczące pojemności zbiorników retencyjnych czy prognoz zużycia energii.

W odniesieniu się do wniosku o nadanie decyzji kończącej postępowanie w

przedmiocie zmiany decyzji Starosty Olsztyńskiego z dnia 24 czerwca 2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.K rygoru natychmiastowej wykonalności tut. Organ uznał, za uzasadnione odniesienie się do powyższego wniosku w drodze odrębnego od decyzji postanowienia, o którym mowa w art. 108 § 2 k.p.a.

Do wniosku załączono wymaganą dokumentację oraz dokumenty potwierdzające wniesienie opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Z przedmiotowym wnioskiem wystąpiono w celu dostosowania zapisów (warunków) przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego do istniejącego w instalacji stanu faktycznego, które po rozpoczęciu produkcji okazały się inne niż zawarte w obowiązującym pozwoleniu oraz które budziły wątpliwości interpretacyjne organów kontrolujących. Zmiany te wynikają z niedoszacowanych założeń i prognoz dotyczących produkcji na etapie projektowania a także ze zdobytego doświadczenia w trakcie prowadzenia przedmiotowej instalacji.

W przedmiotowej decyzji zgodnie z wnioskiem strony dokonano następujących zmian:

- W rozdziale I decyzji w pkt 3 wprowadzono zmianę zapisu dotyczącego maksymalnej zdolności przetwarzania odpadów w instalacji do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne z określonej w pozwoleniu maksymalnej zdolności przetwarzania wynoszącej 4,16 tony odpadów na godzinę, 99,887 ton odpadów na dobę, na wynoszącą 4,1601 Mg odpadów na godzinę, 99,8424 Mg odpadów na dobę. Wnioskodawca wyjaśnił, że maksymalna zdolność przetwarzania odpadów była określona w decyzji w różnym zaokrągleniu do dwóch lub czterech miejsc po przecinku. W celu ujednoczenia określono wartość do czterech miejsc po przecinku. Ponieważ maksymalna zdolność przetwarzania odpadów w generatorze HGG wynosi 4,1601 Mg/h to na dobę wychodzi 99,840 Mg (4,1601Mg odpadów x 24h = 99,8424 Mg) a nie 99,887 Mg odpadów na dobę. W celu większej przejrzystości i czytelności przedmiotowego pozwolenia tut. Organ dokonał zmiany całej treści rozdziału I, wyłuszczyając w pozwoleniu te kwestie, które zostały zmienione.
- W rozdziale II dokonano następujących zmian w decyzji:
 - usunięto roczną wielkość produkcji płyt podanej w tonach ATRO na rok pozostawiając wyłącznie maksymalną zdolność produkcyjną surowych płyt wiórowych w jednostkach miarowych powszechnie używanych m³ na dobę oraz m³ na rok;
 - usunięto informację dotyczącą czasu pracy instalacji w dni/rok pozostawiając informację w oparciu o godzinowy czas pracy (3 zmiany robocze, 24 h/dobę, 7 dni/tydzień, 8500 h/rok). Wnioskodawca wyjaśnił, że instalacja nie zawsze pracuje pełne 24h/dobę i w takiej sytuacji ciężko jest określić czy taki czas należy traktować jako pełny dzień czy jako część doby. Dlatego też rozliczenie czasu pracy w h/rok jest precyzyjne i nie stwarza wątpliwości co do rzeczywistego czasu pracy instalacji. Dobowy czas pracy instalacji (354 dni/rok) został ustalony w oparciu o godzinowy czas pracy (8500h/24h =354 dni/rok). Usunięcie z pozwolenia czasu pracy w dniach na rok ma służyć także uproszczeniu sprawozdawczości;
 - wprowadzono następujące zmiany w tabeli nr 1, która po modyfikacji będzie

stanowiła „Wykaz obiektów i urządzeń wchodzących w skład instalacji IPPC”. W powyższej tabeli usunięto wydajność poszczególnych maszyn i urządzeń zlokalizowanych w obiektach, z uwagi na fakt, iż cała instalacja IPPC ma określoną maksymalną zdolność produkcyjną, która nie może być przekroczona. W związku z powyższym rodzaj i nazwa wykorzystywanych urządzeń i ich wydajność nie stanowią wartości definiujących zdolność przerobową instalacji IPPC. W tabeli zostawiono m.in. takie informacje jak: objętość zbiorników retencyjnych, pojemność obiektów magazynowych, objętość poszczególnych silosów magazynowych oraz moce źródeł energetycznych i agregatów prądotwórczych. Z ww. tabeli usunięto informacje na temat placów magazynowych drewna (dotychczasowy wiersz nr 30). W trakcie prowadzonego postępowania w tabeli nr 1 w Lp. 19 zmieniono nazewnictwo: „Drewno naturalne i materiały uznane za biomasę” na „Surowce drzewne i drewnopochodne inne niż odpady” oraz „Odpady drewna i materiałów drewnopochodnych nieuznane za biomasę” na „Odpady drzewne i drewnopochodne”;

- wprowadzono zmianę przypisów pod tabelą nr 1. Przypis nr 1 o treści: „objętość gazów odlotowych w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) oraz w stanie suchym dla referencyjnej zawartości tlenu 18%” odnosi się do objętości gazów pochodzących z WESP1. Zgodnie z Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) 2015/2019 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, referencyjny poziom tlenu dla źródła emisji „Bezpośrednio ogrzewane suszarnie wiórów dla płyt wiórowych lub bezpośrednio ogrzewane suszarnie wiórów dla płyt OSB same lub w połączeniu z prasą,„ wynosi 18% objętości tlenu. Przypis nr 2 o treści „objętość gazów odlotowych w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) oraz w stanie suchym” odnosi się do objętości gazów pochodzących z WESP2, dla których ustawodawca nie określił referencyjnej zawartości tlenu;
- utworzono oddzielną tabelę 1a dotyczącą wykazu obiektów stanowiących infrastrukturę towarzyszącą;
- w punkcie dotyczącym charakterystyki procesów technologicznych wprowadzono zmianę w zakresie magazynowania surowców (pkt 1.4., lit. b). Zmieniła się powierzchnia placów magazynowanych surowca z 8,787 ha na 12 ha oraz doprecyzowano zapisy dotyczące placów magazynowania surowców. Zmiana powierzchni podyktowana jest koniecznością zmagazynowania większej ilości zapasów surowca niż zakładano na etapie projektowania instalacji. Place magazynowe surowców są wyznaczone na terenie całego zakładu (w odpowiednio do tego celu przystosowanych miejscach) zgodnie z przepisami bhp, ppoż oraz obowiązującymi przepisami prawa, w tym ww. konkluzjami BAT w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych. W zależności od lokalizacji i rodzaju składowanego materiału, niektóre z nich są utwardzone a inne nie wymagają utwardzenia;
- w tabeli nr 2 dotyczącej rodzaju i ilości wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw w wierszu Lp. 2.1 usunięto nazwy handlowe używanych surowców oraz zastąpiono określenie żywice na kleje żywiczne. Wnioskodawca

tłumaczy, że w dotychczasowych zapisach pozwolenia podane były bardzo szczegółowo nazwy handlowe klejów wymienionych w tabeli w Lp. 2.1. -MUF 1232, MUF 1181, UMF 1501, UF 1002, UF 1003, UF1103. Ciągi cyfrowe podane przy nazwie są oznakowaniem konkretnych produktów handlowych. Kleje MUF są klejami melaminowo-mocznikowo-formaldehydowymi, kleje UMF są klejami mocznikowo-melaminowo-formaldehydowymi, zaś kleje UF są klejami mocznikowo-formaldehydowymi. Wszystkie stosowane kleje MUF, UMF, i UF są klejami o niskiej zawartości wolnego formaldehydu $\leq 0,2\%$;

- w tabeli nr 2 w wierszu Lp. 5.2 zwiększono ilość zużywanego papieru impregnowanego do procesu dalszego uszlachetniania (postformingu) z 5 Mg/rok na 500 Mg/rok. Wnioskodawca wyjaśnił, że zmiana ta jest konieczna do prawidłowego funkcjonowania zakładu, ponieważ w pierwotnym wniosku, na podstawie którego udzielono Spółce pozwolenia zintegrowanego błędnie wskazano ilość tego surowca. Prawidłowa ilość papieru, przy maksymalnej produkcji na poziomie 6 000 000 m² powinna zostać określona na poziomie 500 Mg/rok, a nie 5 Mg/rok;
- w tabeli nr 2 w Lp 1.1 oraz 1.2 zaktualizowano nazewnictwo oraz podział surowców drzewnych wykorzystywanych w Zakładzie. Zmieniono nazewnictwo: „Drewno użytkowe - odpady drewna i materiałów drewnopochodnych nieuznanych za biomasę” na „Odpady drzewne i drewnopochodne” oraz „Drewno naturalne i materiały uznane za biomasę” na „Surowce drzewne i drewnopochodne inne niż odpady”;
- w tabeli nr 2 zaktualizowano wielkość surowców i energii wykorzystywanych w Zakładzie oraz jednostkę w jakiej podawane są surowce. Wnioskodawca wyjaśnił, że główną przyczyną zmiany ilości surowców i materiałów jest zmiana jednostki, w której wyrażona jest masa. W pierwotnym pozwoleniu zintegrowanym zużycie np. klejów, utwardzaczy i dodatków wyrażone były w suchej masie (s.m.). Ponieważ surowce te są uwodnione, masa rzeczywista będzie dużo wyższa od wartości określonej w suchej masie. Dlatego też Spółka zaktualizowała wielkość tych surowców podając ich wartość rzeczywistą. Ponadto wnioskodawca wyjaśnił, że zmiana ilości surowców i materiałów wykorzystywanych w zakładzie wynika z niedoszacowanych założeń i prognoz dotyczących produkcji, ponieważ wniosek o udzielenie pozwolenia zintegrowanego przygotowywany był na etapie projektowania instalacji. Ilości surowców i materiałów niezbędnych do uzyskania zakładanego poziomu produkcji były ustalane na podstawie prognoz. Po rozpoczęciu produkcji okazało się, że prognozy były zaniżone i do osiągnięcia maksymalnego poziomu produkcji niezbędna jest większa ilość surowców i materiałów. Jednostka Mg ATRO/rok pozostaje tylko przy surowcach drewna uznawanych za biomasę, natomiast w pozostałych przypadkach jednostka jest podawana w rzeczywistym parametrze (Mg, m³) nie w suchej masie;
- w tabeli nr 2 usunięto kolumnę „Magazynowanie/ilość” dotyczącą miejsca magazynowania substancji oraz pojemności magazynowych, z uwagi, iż rodzaj pojemników magazynowych oraz wielkość jest zmienna w zależności od zapotrzebowania w Zakładzie, a sama tabela odnosi się do rodzaju i ilości wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw, więc zasadne jest

zostawienie w tej tabeli dwóch kolumn dotyczących rodzaju surowca i materiału oraz ich zużycia;

- w tabeli nr 4 dotyczącej rodzaju i ilości paliw wykorzystywanych w instalacji zmieniono w kolumnie trzeciej nazwę „Wartość opałowa” na „Szacunkowa wartość opałowa”, oraz w kolumnie piątej nazwę „Zużycie maksymalne/wilgotność paliwa” na „Zużycie maksymalne/ szacunkowa wilgotność paliwa” ponieważ wartość opałowa i wilgotność paliwa nie są wartościami stałymi. Wnioskodawca wyjaśnił, że wartość opałowa biomasy i pyłów z materiałów drewnopochodnych jak ich wilgotność zależy od wielu czynników takich jak rodzaj drewna, pory wycinki, długości i sposobu sezonowania u dostawcy, czasu składowania w zakładzie oraz w tym czasie panujących warunków atmosferycznych, długości suszenia w suszarniach, temperatury w suszarniach, czasu gromadzenia pyłów w silosach oraz w tym czasie panujących warunków atmosferycznych. Wartość opałowa i wilgotność będą zatem zmienne, ponieważ są to surowce naturalne i nie są paliwem znormalizowanym. Podobnie jak pyły z materiałów drewnopochodnych, również gaz ziemny charakteryzuje się zmienną wartością opałową, ponieważ nie jest paliwem znormalizowanym, co oznacza, że podlega naturalnym wahaniom składu. Paliwo to jest nabywane na rynku zaś Spółka nie ma wpływu na jego wartość opałową.

Ponadto w tabeli nr 4 dodano nową kolumnę „Zużycie roczne⁶⁾”, która odnosi się do paliwa uwzględniającego ich wilgotność. Ponadto w tabeli zmieniono w wierszach lp.2 i lp.3 nazwy rodzajów paliwa w postaci odpadów pyłów drewnopochodnych wytwarzanych w procesie produkcji płyt oraz biomasy w postaci pyłu z przesiewania materiału DS w obiekcie 110. Z uwagi na fakt, iż spalane odpady drewnopochodne stanowią jeden kod odpadu i nie różnią się w znaczący sposób przyjęto ich łączną ilość określając je jako pyły z materiałów drewnopochodnych wytwarzanych w instalacji (pyły ze szlifowania gotowych płyt wiórowych w obiekcie 112, pyły z przesiewania materiału MS w obiekcie 110 oraz pyły z przesiewania i odpylania drewna użytkowego w obiekcie 102);

- w rozdziale II w pkt 3 zmieniono tak jak w rozdziale I, w pkt 3 decyzji zapis dotyczący maksymalnej zdolności przetwarzania odpadów w instalacji do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne z określonej w pozwoleniu maksymalnej zdolności przetwarzania wynoszącej 4,16 tony odpadów na godzinę, 99,887 ton odpadów na dobę, na wynoszącą 4,1601 Mg odpadów na godzinę, 99,8424 Mg odpadów na dobę;
- dodano pkt 5 „Wody opadowe i roztopowe na terenie zakładu”, który zastąpił w dotychczasowym pozwoleniu punkt II.1.1.3. „Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenu zakładu”. W punkcie tym usystematyzowano i doprecyzowano kwestie związane z odprowadzaniem wód opadowych i roztopowych do dwóch zbiorników retencyjnych, obejmujących wody kategorii I i kategorii II. Sposób gromadzenia, oczyszczania czy odprowadzania wód opadowych pozostaje bez zmian. Woda przed odprowadzeniem do zbiornika będzie oczyszczana z zawiesiny na sitach obrotowych, a następnie przepompowywana do zbiornika. Woda ze zbiorników retencyjnych wykorzystywana będzie na potrzeby zakładu a przed wykorzystaniem będzie poddawana mikrofiltracji. Niewykorzystane wody opadowe i roztopowe kategorii I i II

będą odprowadzane do miejskiej kanalizacji deszczowej na warunkach określonych przez gestora sieci deszczowej;

W celu większej przejrzystości i czytelności przedmiotowego pozwolenia tut. Organ dokonał zmiany całej treści rozdziału II, nadając nową numerację.

- W rozdziale III, w punkcie 3 dokonano następujących zmian w decyzji:
 - przeniesiono wszystkie zapisy dotyczące: warunków wytwarzania i sposobów postępowania z odpadami oraz warunków prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów. W rozdziale tym, będą więc zawarte wszystkie zagadnienia z zakresu gospodarki oraz gospodarowania odpadami, które skonsolidują w pozwoleniu wszystkie zagadnienia z tego zakresu. Zmiana ta spowoduje usunięcie z pozwolenia tych rozdziałów (rozdział VII, XXI i XXII zmienianej decyzji), w których zawarte były warunki przeniesione do tego rozdziału;

W punkcie 3 określającym warunki wytwarzania i sposoby postępowania z odpadami wprowadzono następujące zmiany:

- w tabeli nr 13 zwiększono roczne ilości następujących rodzajów odpadów o kodach: 03 01 05, 08 04 10, 15 01 01, 15 01 03, 15 01 04, 15 02 03, 16 01 17, 16 02 14, 16 02 16, 16 06 05, 17 04 01, 17 04 02, 17 04 11, 19 12 12, 08 01 11*, 12 01 12*, 12 01 14*, 13 01 05*, 13 01 10*, 13 01 13*, 13 02 05*, 13 02 08*, 13 03 07*, 15 01 10*, 15 02 02*, 16 01 07*, 16 01 21*, 16 02 13*, 16 03 05*, 16 05 04*, 16 05 06*, 16 05 07*, 16 05 08*, 16 06 01*. Wnioskodawca wyjaśnił, że zmiana ilości odpadów wytwarzanych w zakładzie wynika z niedoszacowanych założeń i prognoz. Po rozpoczęciu produkcji rzeczywista ilość wytwarzanych poszczególnych rodzajów odpadów okazała się wyższa niż zakładano na etapie prognozowania. W przypadku kodu 03 01 05 wzrost ilości wytwarzanych odpadów jest spowodowany zmianą jednostki, w której jest wyrażona, jak również wynika ze zmiany klasyfikacji odpadów o kodzie 19 12 07 powstających dotychczas w procesie R12. W dotychczasowym pozwoleniu zintegrowanym wytworzenie odpadu o kodzie 03 01 05 wyrażone było w suchej masie (s.m.), która jest wartością niższą niż rzeczywista masa tego odpadu (masa rzeczywista odpadu z uwzględnieniem zawartości wody). Natomiast zmiana klasyfikacji wynika z faktu, iż odpady klasyfikowane w obowiązującym pozwoleniu jako 19 12 07 powstają w trakcie rozdrabniania w procesie R12, który jest dedykowany procesowi wymiany odpadów (jedynym celem tego procesu jest zmiana stanu odpadów). Po usunięciu procesu R12 i zastąpieniu go procesem R3 te same odpady powinny być klasyfikowane jako 03 01 05, ponieważ powstają w wyniku jednoczesnego przetwarzania odpadów i surowca. Wnioskodawca zaznaczył, że produkcja w zakładzie odbywa się w jednej instalacji, której celem jest wyprodukowanie płyt, a przetwarzanie odpadów zachodzi jednocześnie z wykorzystaniem surowca. Odpady powstające w takim procesie w części powstają z odpadów, a w części z surowca, przy czym nie można rozdzielić masy powstałej z odpadów od tej z surowca. Pyły, które powstają w instalacji do produkcji płyty, zakwalifikowane dotychczas jako odpad o kodzie 19 12 07 zawierają zarówno pozostałości z przetwarzania odpadów jak i pozostałości z przetwarzania surowca. Dlatego też, zdaniem Spółki właściwy jest dla nich kod z grupy 03 01, a nie 19 12;
- w tabeli nr 13 dodano nowe rodzaje odpadów o kodach: 16 03 04, 19 12 07, 03 01

04*, 12 01 09*, 15 01 11*. Wnioskodawca wyjaśnił, że dodanie do pozwolenia nowych rodzajów odpadów wynika z analizy pracy i doświadczenia nabytego w trakcie prowadzenia produkcji płyty. Spółka na etapie prognozowania nie była w stanie przewidzieć wszystkich rodzajów odpadów powstających w zakładzie;

- w tabeli nr 13 zmodyfikowano pewne rodzaje odpadów i doprecyzowano skład chemiczny i właściwości części odpadów wytworzonych w instalacji. Wnioskodawca wyjaśnił, że na początkowym etapie produkcji (obiekt 102) tj. w trakcie rozdrobnienia materiału wsadowego odpadowe drewno użytkowe jest poddawane sprawdzeniu przy użyciu separatorów na obecność materiałów balastowych m.in. metali, tworzyw sztucznych, aluminium, szkła, odpadów mineralnych, dużych materiałów tarasujących linię. Odpady powstające z separacji stanowią mieszaninę ww. materiałów i zaklasyfikowano je do kodu 19 12 12. Jedynie zanieczyszczone drewno (np. pomalowane, polakierowane itp.) nie nadające się do włączenia do procesu produkcyjnego zostało zaklasyfikowane do kodu 19 12 07 - Drewno inne niż wymienione w 19 12 06;
- w tabeli nr 13 wykreślono kolumnę wskazującą szczegółowo na źródło powstania. Zdaniem wnioskodawcy źródłem powstawania odpadów jest cała instalacja IPPC, a ilości powstających odpadów powinny być monitorowane w oparciu o instalację, a nie o konkretne urządzenia wchodzące w skład instalacji;
- zmianie uległy miejsca i sposoby magazynowania odpadów wytworzonych w trakcie funkcjonowania przedmiotowej instalacji oraz doprecyzowano sposób postępowania z odpadami. Powyższą zmianę wprowadzono w tabeli nr 14, w której połączono informacje zawarte w dotychczasowych tabelach 14 i 15 i przedstawiono informacje o miejscu i sposobie oraz rodzaju magazynowanych odpadów wraz z opisem sposobu dalszego gospodarowania odpadami. Zmiana ta jest związana m.in. ze wzrostem ilości odpadów i koniecznością ich zmagazynowania w określonych miejscach. Spółka ze względów logistycznych zawniosowała o usunięcie pojemności kontenerów i pojemników w jakich są magazynowane odpady tłumacząc, że pojemności kontenerów/pojemników zmieniają się w zależności od potrzeb. W przypadku zmiany ilości wytwarzanego odpadu ustawiane są mniejsze lub większe pojemniki, a odbiorcy odpadów przywożą na wymianę kontenery o różnej objętości. Umieszczenie informacji o pojemności kontenerów/pojemników w sposobie magazynowania odpadów utrudnia ich elastyczną rotację lub może spowodować konieczność wprowadzenia zmian w posiadanym pozwoleniu zintegrowanym, dlatego też niezbędne jest wykreślenie pojemności kontenerów, a pozostawienie jedynie sposobu magazynowania odpadów. Ponadto ze względów logistycznych kontenery/pojemniki do magazynowania danego kodu odpadu będą ustawione w miejscu magazynowania odpadów w momencie wytworzenia danego rodzaju odpadu z uwagi na to, że część z określonych do wytworzenia w instalacji odpadów powstaje sporadycznie lub niecyklicznie, a puste kontenery/pojemniki na odpady, które aktualnie nie są wytwarzane, zajmują miejsce i utrudniają obsługę logistyczną miejsc magazynowania odpadów. Ponadto zgodnie z wnioskiem Spółki w tabeli doprecyzowano sposób dalszego postępowania z odpadami. W dotychczasowym pozwoleniu zapis zawężył możliwości gospodarowania odpadami bez uzasadnionego powodu i powodował wątpliwości interpretacyjne. Zgodnie z art. 27 ustawy o odpadach, wytwórca odpadów może zlecić wykonanie obowiązku

gospodarowania odpadami podmiotom, które posiadają wymagane prawem zezwolenia. W związku z tym, doprecyzowano w tabeli nr 14 w sposobie dalszego gospodarowania odpadami, prawa jakie daje ustawa o odpadach, w tym możliwości przekazania ich firmom posiadającym uprawnienia do ich odbioru;

W nowym punkcie 4 (zastępującym dotychczasowy rozdział VII, XXI i XXII) określającym warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów wprowadzono następujące zmiany:

- zrezygnowano z metod odzysku: **R12** - Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 i **R13** - Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12, co spowodowało usunięcie z pozwolenia punktów: VII.1, VII.2. Wnioskodawca zarówno we wniosku oraz uzupełnieniach przedstawił szereg argumentów uzasadniających i potwierdzających konieczność usunięcia z dotychczasowego pozwolenia procesu R12 i R13. Spółka w uzupełnieniach do wniosku przedstawiła również problematykę prowadzenia ewidencji, sprawozdawczości oraz audytu recyklera w dotychczasowym ujęciu procesów przetwarzania (podzielenie produkcji na kilka procesów odzysku: R13, R12, R3 i R1). Wszystkie te problemy skłoniły Spółkę do poszukiwania rozwiązań upraszczających ewidencję odpadów i do zmiany pozwolenia. Należy podkreślić, że wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego był sporządzony na etapie gdy zakład jeszcze nie funkcjonował i bazował w głównej mierze na założeniach. Jednakże prowadzenie instalacji i codzienna praktyka pokazuje słabe strony stosowanych systemów ewidencjonowania i praktycznego zastosowania funkcjonującego prawa. Wnioskodawca wyjaśnił, że produkcja płyt prowadzona w Zakładzie odbywa się w jednym ciągu technologicznym, w instalacji funkcjonującej jako zespół stacjonarnych urządzeń technologicznych i pracujących w celu wyprodukowania płyty. Jest to proces wieloetapowy, a żadnego z urządzeń (wchodzących w skład instalacji) nie można traktować jako samodzielnego urządzenia. Następujące po sobie etapy obróbki odpadów są konieczne do wyprodukowania płyty. Oznacza to, że w trakcie produkcji wykorzystywane są odpady, które od momentu przyjęcia do Zakładu, do chwili wyprodukowania płyty są poddawane jednemu procesowi, którego celem jest produkcja gotowego elementu. W trakcie procesu produkcji, odpady stanowią niezbędny surowiec do produkcji, który po zmieszaniu z surowcami w postaci biomasy tworzy produkt finalny. Produkcja płyty jest więc zintegrowanym procesem, w którym proces produkcyjny prowadzi do recyklingu materiałów drewnopodobnych. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 23 ustawy o odpadach jako recykling rozumie się odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Zgodnie z definicją obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk. Prowadzony w Spółce Egger proces produkcyjny pozwala na ponowne przetworzenie odpadów w taki sposób, że stają się materiałem, który stanowi finalny produkt nie wymagający dalszego przetwarzania, wykorzystywany w pierwotnym celu (przetworzone płyty drewnopochodne) lub innych celach (m.in. odpady opakowań drewnianych). Dla procesu recyklingu ustawa o odpadach dedykuje proces R3 – recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane, jako rozpuszczalniki (w tym

kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania). Ponadto w trakcie produkcji płyty, podobnie jak w każdym innym procesie produkcyjnym, powstają produkty (w tym przypadku płyty) niespełniające norm jakości. Takie wybrakowane płyty zawracane są do procesu produkcyjnego, co jest pożądanym procesem, ponieważ prowadzi do minimalizacji wytwarzanych odpadów (podobny proces zachodzi w recyklerach służących do produkcji butelek plastikowych). Takie postępowanie z wadliwymi produktami to recykling wewnętrzny. Recykling wewnętrzny w rozumieniu przepisów wspólnotowych to odzysk wytworzonych odpadów, które są zawracane do tego samego procesu technologicznego - przyjmuje się wtedy, że odpady w ogóle nie zostały wytworzone. Płyty niespełniające norm jakościowych są ponownie poddawane rozdrabnianiu razem z odpadami przyjętymi do procesu (ich skład i właściwości fizyczne są podobne do przyjmowanych odpadów). Ponieważ zawracany do ponownej produkcji strumień wadliwej płyty nie stanowi odpadu, a technologia produkcyjna zmusza do wymieszania go z odpadami na etapie rozdrabniania, nie można zakwalifikować tego etapu produkcji jako procesu R12, ponieważ nie jest to wymiana odpadów, odpady w trakcie procesu zostają zmieszane z surowcem nie będącym odpadem. Powstające w tym procesie odpady stanowią pozostałość zarówno przetwarzanego surowca jak i odpadów podanych do procesu. Nie można w żaden sposób wydzielić ilości odpadów jaka powstawałaby w procesie R12 - wymiany odpadów, a jaka w procesie przetwarzania wewnętrznego strumienia płyty, który w żadnym wypadku nie jest procesem wymiany odpadów. Powyżej opisane sytuacje, które zostały zidentyfikowane w trakcie pracy instalacji powodują konieczność zmian dotyczących procesów odzysku tj. usunięcie procesów R13 oraz R12 i pozostawienie procesu R3 jako recyklingu odpadów w odniesieniu do całego procesu produkcji płyty oraz procesu R1 jako odzysku energii. Prowadzony w Zakładzie proces produkcji płyty odbywa się w jednej instalacji i jest podzielony na etapy - jak w każdym większym lub bardziej skomplikowanym procesie produkcyjnym. Fakt podzielenia produkcji na etapy nie świadczy jednak o konieczności podzielenia jej na różne procesy odzysku. Zdaniem Spółki etapy głównego procesu produkcyjnego nie różnią się między sobą sposobem prowadzenia odzysku. Każdy etap produkcji związany jest z mieszaniem odpadów z surowcem aż do momentu powstania gotowej płyty. Etap rozdrabniania (odpadów łącznie z surowcem), w kontekście procesów odzysku jest taki sam jak etap suszenia (mieszania odpadów łącznie z surowcem) czy etap formowania kobierca (mieszanie odpadów z surowcem w postaci klejów, utwardzaczy i dodatków). Następujące po sobie etapy produkcyjne nie różnią się między sobą w znaczny sposób w kontekście przetwarzania – w każdym z nich dochodzi do mieszania odpadów z surowcami i na tym polega odzyskiwanie odpadów. Z masy przyjętych odpadów, po dodaniu surowców tworzony jest nowy produkt. Objęcie produkcji jednym procesem pozwoli na kompleksowe ujęcie procesu odzysku oraz rzeczywiste zobrazowanie i porównanie masy odpadów przyjętych do odzysku do ilości odzyskanej – czyli takiej części odpadów, która została wbudowana w nową płytę. Ponadto ujęcie produkcji jako jednego procesu odzysku pozwoli na przejrzyste prowadzenie bazy BDO oraz sprawozdawczości. Spółka wielokrotnie podnosiła, że zmiana pozwolenia w tym zakresie poprawi i uprości pracę Spółki, dzięki czemu sprawozdawczość będzie czytelniejsza, a pracownicy ją prowadzący będą mniej narażeni na popełnianie zwykłych ludzkich błędów wynikających z nadmiaru nikomu niepotrzebnej biurokracji. Dlatego też po zmianie pozwolenia w tym zakresie na terenie Zakładu prowadzony

będzie odzysk odpadów tylko w dwóch procesach: R3 - Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) i R1 - Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii;

- zwiększenie ilości odpadów przyjmowanych do przetworzenia oraz rezygnacja z podawania masy odpadów w przeliczeniu na suchą masę. Zwiększenie ilości odpadów jest związane z korektą masy odpadów wyrażonej dotychczas w s.m na masę rzeczywistą, uwzględniającą wilgotność na poziomie 40% (zawartość wody). Wnioskodawca wyjaśnił, że instalacja do przetwarzania odpadów w procesie R3 posiada zdolność do przetwarzania na poziomie 188 650 Mg Atr/rok (suchej masy). Ostatecznie przy zakładanym poziomie wilgotności wnioskodawca masę rzeczywistą odpadów możliwych do przetworzenia w instalacji określił w ilości 314 417 Mg/rok;
- rozszerzenie rodzajów odpadów przyjmowanych do przetworzenia w procesie R3 o kody: ex19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, zawierające w swoim składzie odpady drewnopochodne, ex20 03 07 - Odpady wielkogabarytowe zawierające w swoim składzie odpady drewnopochodne, przy czym rozszerzenie odpadów przewidywanych do przetworzenia nie spowoduje zwiększenia ilości odpadów poddawanych przetworzeniu (łącna ilość odpadów poddawanych przetworzeniu nie przekroczy 314 417,00 Mg/rok). Wprowadzenie zmiany w tym zakresie umożliwi Spółce poszerzenie asortymentu przyjmowanych odpadów. Dodatkowe rodzaje odpadów o kodach 19 12 12 i 20 03 07 będą odpadami drewna i odpadami drewnopochodnymi. Należy podkreślić, że do procesu przetwarzania R3 oprócz ww. odpadów, będą wchodziły wszystkie rodzaje odpadów, które dotychczas były przyjmowane do procesu R12. W ramach procesu R3 odpady drewna spełniającego wymogi dla biomasy oraz odpady drewna użytkowego po wyseparowaniu odpadów balastowych oraz rozdrobnieniu są wbudowywane w produkt, czyli w płytę wiórową. Odpady wraz z surowcem kierowane są do warstwy środkowej płyty, określonej przez wnioskodawcę jako MS, natomiast surowiec drzewny jest kierowany do warstwy wierzchniej płyty, określonej jako DS. Odpady przewidziane do przetworzenia będą pochodziły od zewnętrznych dostawców. Jedynie odpady o kodzie 15 01 03 będą mogły pochodzić od zewnętrznych dostawców jak również z terenu Zakładu. Odpady nie będą odbierane od osób fizycznych. Odpady przyjmowane do odzysku mogą stanowić płyty drewnopochodne, palety, skrzynki, wiatrołomy drzew, lite drewno rozbiórkowe, odpady drzewne i drewnopochodne pochodzące z różnych branż (odpady z przetworzenia odpadów – wydzielony element drzewny) oraz odpady z gospodarstw domowych (kłody drzew wyciętych z posesji, odpady stanowiące elementy drzewne powstające w wyniku funkcjonowania gospodarstw domowych). Odpady przewidziane do przetworzenia dostarczane będą do Zakładu jako wstępnie oczyszczone i rozdrobnione (w kawałkach). Odpady przyjmowane będą w punkcie przyjęcia surowca, gdzie poddawane są ocenie w celu sprawdzenia zgodności z kartą przekazania odpadu. Ponadto w przypadkach jakichkolwiek wątpliwości co do jakości odpadów, pobierane będą próbki materiału w celu przeprowadzenia analiz i potwierdzenia zgodności surowca z wymaganiami jakościowymi Zakładu;
- wprowadzono zmianę w zakresie rodzajów i ilości odpadów powstających w procesie przetwarzania R3. W ramach przetwarzania odpadów w obiekcie 102 powstawać będą

następujące kody odpadów: 03 01 05 - Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04, 19 12 07 - Drewno inne niż wymienione w 19 12 06, 19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów. Powyższa zmiana wynika m.in. z usunięcia z pozwolenia procesu R12 i zastąpienia jednym procesem R3. Zmiana ilości odpadów powstających w wyniku przetwarzania w procesie R3 wynika ze zmiany jednostki, z suchej masy na rzeczywistą, zmiany klasyfikacji odpadów powstających dotychczasowo w procesie R12 oraz niedoszacowanych założeń i prognoz. Spółka wyjaśniła, że zmiana klasyfikacji odpadów o kodzie 19 12 07 powstających dotychczas w procesie R12 na kod 03 01 05, powstający w procesie R3 wynika z tego, że odpady 19 12 07 powstawały w trakcie rozdrabniania w procesie R12, który jest dedykowany procesowi wymiany odpadów. Po usunięciu procesu R12 i zastąpieniu go procesem R3 te same odpady powinny być klasyfikowane jako 03 01 05 ponieważ powstają w wyniku jednoczesnego przetwarzania odpadów i surowców. Powstające w procesie przetwarzania odpady o kodzie 03 01 05, w ilości rzeczywistej 110 500 Mg/rok obejmują łącznie wszystkie odpady pyłów drewnopochodnych pochodzących z produkcji, pochodzą zarówno z procesu szlifowania gotowych płyt, jak i z procesów poprzedzających formowanie płyty takich jak m.in. rozdrabnianie, przesiewanie i sortowanie odpadów i surowców drzewnych i drewnopochodnych. Powstające w procesie przetwarzania R3 odpady o kodzie 19 12 07 będą stanowiły odpady wysortowane z przyjętych odpadów drewna użytkowego (np. odpady zawierające drewno a nienadające się do przetworzenia). Odpady o kodzie 19 12 12 stanowią odpady zawierające w swym składzie stal, żelazo, elementy drewniane, tworzywa sztuczne, kamienie, piasek, frakcje mineralne, których nie dało się rozdzielić w procesie separacji na linii technologicznej;

- dodano możliwość wykorzystania bunkra trocin jako magazynu odpadów. Dotychczas odpady przeznaczone do przetworzenia magazynowane były w budynku 101 w sposób selektywny, w boksach przeznaczonych na każdy rodzaj odpadów przeznaczonych do przetworzenia. Jednakże zdaniem Spółki taki sposób magazynowania odpadów jest uciążliwy dla instalacji i niepotrzebny. Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o odpadach – magazynowanie odpadów powinno odbywać się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1742). Zgodnie z wytycznymi w zakresie sposobu magazynowania odpadów określonymi w § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia magazynowanie odpadów prowadzi się w sposób selektywny, w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania, obejmujący jedynie odpady charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takimi samymi cechami, uwzględniający właściwości odpadów, stan skupienia i zagrożenia, jakie może powodować ich magazynowanie, w tym ryzyko pożaru lub niekontrolowanego wycieku substancji szkodliwych dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Prowadzący instalację, przedstawił wyjaśnienia dotyczące zmiany sposobu magazynowania przyjętych do przetworzenia odpadów. W związku z tym, że

przyjmowane do przetwarzania odpady stanowią strumienie o takich samych właściwościach fizycznych i bardzo podobnym składzie chemicznym Spółka wystąpiła o usunięcie obowiązku selektywnego magazynowania strumieni odpadów o takich samych właściwościach i charakteryzujących się takimi samymi cechami, co tyczy się wszystkich odpadów magazynowanych w budynku 101. Zdaniem Spółki przyjmowane do przetwarzania odpady stanowią strumienie o takich samych właściwościach fizycznych i bardzo podobnym składzie chemicznym, dlatego też zasadne jest zdaniem Spółki dopuszczenie możliwości magazynowania odpadów w trzech wariantach:

- obiekt 101 będzie w całości wykorzystywany do magazynowania odpadów w postaci drewna użytkowego,
- obiekt 101 użytkowany jak dotychczas: przedzielony przegrodą na dwie strefy magazynowe, z których jedna służy do magazynowania odpadów a druga do magazynowania biomasy,
- obiekt 101 w całości przeznaczony do magazynowania biomasy.

Przy czym w żadnej z trzech wymienionych wyżej sytuacji nie przewiduje się mieszania odpadów drewna użytkowego z biomasą. Magazynowanie odpadów w sposób zaproponowany przez Spółkę jest procesem bardzo pożądanym do dalszych etapów produkcji. Zmieszanie odpadów na wstępnym etapie magazynowania zmniejsza nakłady energii na ujednoczenie struktury materiału do produkcji płyty, a jakość tak przygotowanego materiału jest znacząco lepsza;

- w punkcie 4.2. dotyczącym warunków prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów zmiana uległa zdolność przerobowa instalacji z określonej w pozwoleniu maksymalnej zdolności przetwarzania 99,887 Mg/dobę na wynoszącą 4,1601 Mg odpadów na godzinę, 99,8424 Mg odpadów na dobę. Usunięto również zapis dotyczący ilości przetwarzania odpadów w suchej masie, pozostawiając wyłącznie rzeczywistą masę odpadów w jednostkach masowych powszechnie używanych - Mg/rok;
- w punkcie dotyczącym warunków prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów w tabeli 15C wykreślono z poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie R1 pyłów pochodzących z przesiewania materiału do warstwy wierzchniej płyty DS. Powyższa zmiana wynika z tego, że Spółka uzyskała decyzję Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego znak: OŚ-GO.7243.1.14.2018 z dnia 30 maja 2019 r., w której uznano za produkt uboczny przedmiot lub substancję w postaci: drobnego pyłu drzewnego pochodzącego z przygotowania surowca warstwy zewnętrznej płyt drewnopochodnych, stanowiącego pozostałość czystego (surowego) drewna (tj. niezanieczyszczonego substancjami, które mogą zmienić jego klasyfikację) produkowanego w przedmiotowym Zakładzie, jako integralna część procesu produkcji płyt drewnopochodnych, w łącznej ilości 9000 Mg/rok. Powstający na terenie Zakładu drobny pył drzewny, stanowiący pozostałość czystego (surowego) drewna, w ilości do 9000 Mg/rok, wykorzystany zostanie w celach technologicznych zakładu tj. jako paliwo do wygenerowania odpowiedniej ilości gorących gazów suszarniczych w komorze spalania (40 MW) lub/i w generatorze gorącego gazu. Produkt uboczny nie będzie magazynowany łącznie z odpadami, a także w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów.

Wysortowany drobny pył drzewny będzie gromadzony odrębnie, w silosie oznaczonym jako nr 169;

- zmodyfikowano sposób magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania. Zmiana ta wynika z rezygnacji z metod przetwarzania odpadów R12 i R13 i pozostawienie metod odzysku R1 i R3 oraz uznania drobnego pyłu drzewnego pochodzącego z przygotowania surowca warstwy zewnętrznej płyt drewnopochodnych, stanowiącego pozostałość czystego (surowego) drewna za produkt uboczny. Spółka zawnioskowała o wykreślenie silosów 153, 155 i 169 jako miejsc magazynowania odpadów z uwagi, iż silosy 155 i 153 są silosami operacyjnymi, a w silosie 169 magazynowane są pyły z przesiewania warstwy wierzchniej płyty DS, czyli czystego drewna, będącego produktem ubocznym a nie odpadem, przez co silosy te nie stanowią miejsca magazynowania odpadów. Odpady przewidziane do przetworzenia w procesie R1 stanowią pyły pochodzące z instalacji do produkcji płyt (pył z procesu szlifowania płyty, pył z przesiewania warstwy środkowej MS oraz pył z przesiewania i odpylania drewna użytkowego w obiekcie 102). Przed poddaniem ich procesowi odzysku magazynowane są w silosach 167 i 168. W procesie R1 powstają odpady popiołów oraz odpady z oczyszczania gazów odlotowych (szlamy), są to odpady inne niż niebezpieczne i są magazynowane w kontenerach oraz pojemnikach, a następnie przekazywane odbiorcom posiadającym wymagane decyzje w zakresie gospodarowania odpadami.

W wyniku wprowadzonych zmian w zakresie przetwarzania odpadów zaktualizowano maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalne łączne masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku w danym miejscu magazynowania, największe masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w wyznaczonych miejscach magazynowania odpadów oraz całkowite pojemności (wyrażone w Mg) wyznaczonych miejsc magazynowania odpadów. Magazynowanie odpadów na terenie Zakładu będzie prowadzone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11.09.2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1742). Zaktualizowano warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego i postanowień Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie. Ponadto zmianie uległa wysokość zabezpieczenia roszczeń z 569 450 zł na 1 823 200,00 zł oraz forma zabezpieczenia roszczeń z depozytu na gwarancję bankową.

W dotychczasowym pozwoleniu zapisy dotyczące zabezpieczenia roszczeń znajdowały się w rozdziale XXI, a warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego w rozdziale XXII. W celu większej przejrzystości w zapisach pozwolenia dotyczących gospodarki odpadami przeniesiono zapisy dotyczące zabezpieczenia roszczeń do rozdziału III pkt 4.7., a warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego do rozdziału III, pkt 4.6.

Zgodnie z art. 187 ust. 4a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w przedmiotowym pozwoleniu zintegrowanym ustanowiono zabezpieczenie roszczeń zgodnie z art. 48a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W myśl art. 48a ust. 1 ustawy o odpadach posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem

zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego:

- 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2,
- 2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5
 - w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów.

Zgodnie z art. 48a ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wysokość zabezpieczenia roszczeń oblicza się jako iloczyn największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania oraz stawki zabezpieczenia roszczeń. Minister Środowiska w oparciu o upoważnienie ustawowe zawarte w art. 48a ust. 22 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wydał rozporządzenie z dnia 7 lutego 2019 r. w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń (Dz. U. z 2019 r., poz. 256). Zgodnie z art. 48a ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zabezpieczenie roszczeń może mieć formę depozytu, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej. Spółka ostatecznie zaproponowała zabezpieczenie roszczeń w formie gwarancji bankowej w wysokości 1 823 200,00 zł (słownie: jeden milion osiemset dwadzieścia trzy tysiące dwieście złotych 00/100).

Zgodnie z art. 48a ust. 7 ustawy o odpadach, właściwy organ określa formę i wysokość zabezpieczenia w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. W związku z powyższym tut. Organ w postanowieniu z dnia 7.10.2022 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020 określił formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń na pokrycie kosztów wykonania zastępczego obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, powstałych w ramach prowadzonej działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów w instalacji do produkcji płyt drewnopochodnych - płyt wiórowych, o maksymalnej zdolności produkcyjnej 3100 m³ na dobę, która obejmuje urządzenie do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o maksymalnej zdolności przetwarzania 4,16 tony odpadów na godzinę, urządzenia spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 167,143 MW oraz instalację do spawania, zlokalizowanej na terenie zakładu pod adresem: Biskupiec-Kolonia Druga ul. Św. Józefa 1, 11-300 Biskupiec, w formie gwarancji bankowej i w wysokości 1 823 200,00 zł. Spółka ustanowiła określone zabezpieczenie roszczeń i dostarczyła oryginał gwarancji bankowej w wymaganym terminie.

W zakresie gospodarki wodno-ściekowej Spółka wprowadziła w pozwoleniu następujące zmiany:

- w rozdziale VI pozwolenia zaktualizowano informacje o ilości wykorzystywanej wody w instalacji na poszczególne cele. Usunięto informacje o zapotrzebowaniu na wodę na

poszczególne cele, w tym usunięto całkowicie zapotrzebowania na wodę na cele p.poż. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, przepisów ustawy nie stosuje się w razie prowadzenia działań ratowniczych. Natomiast zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) dopuszcza się korzystanie z każdej wody w rozmiarze i w czasie wynikających z konieczności zwalczania m.in. poważnych awarii czy pożarów. W związku z powyższym oraz mając na względzie fakt, że nie można precyzyjnie określić wielkości zapotrzebowania na wodę na cele p.poż Spółka zawnioskowała o usunięcie tego zapisu z pozwolenia zintegrowanego. Źródłem zasilania zakładu w wodę na potrzeby przemysłowe są przede wszystkim wody opadowe i roztopowe pochodzące ze zbiorników retencyjnych zlokalizowanych na terenie zakładu, a także woda z sieci wodociągowej gminy Biskupiec jako źródło uzupełniające. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody na potrzeby instalacji pozostaje na tym samym poziomie co określono w dotychczasowym pozwoleniu tj. 158 000 m³/rok.

W zakresie monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiarów i ewidencjonowania wielkości emisji wprowadzono następujące zmiany:

- w rozdziale VIII, w pkt VIII.1.2. wprowadzono zmianę w zakresie sposobu prowadzenia ewidencji i sporządzania rocznego zestawienia danych w zakresie wielkości produkcji surowych płyt wiórowych oraz czasu pracy instalacji. Powyższa zmiana wynika ze zmian wprowadzonych w rozdziale II pozwolenia, gdzie usunięto roczną wielkość produkcji płyt podaną w tonach ATRO na rok pozostawiając wyłącznie maksymalną zdolność produkcyjną surowych płyt wiórowych w jednostkach miarowych powszechnie używanych m³ na dobę oraz m³ na rok oraz usunięto informację dotyczącą czasu pracy instalacji w dni/rok pozostawiając informację w oparciu o godzinowy czas pracy;
- w rozdziale VIII, w pkt VIII.2. wprowadzono zmianę w zakresie monitoringu ilości zużywanej wody w instalacji. Powyższa zmiana ma ułatwić monitoring zużycia wody dla poszczególnych celów. Spółka wyjaśniła, że dotychczasowe prowadzenie monitoringu było bardzo uciążliwe dla zakładu i nie miało uzasadnienia w wartościach dopuszczalnych dla poszczególnych źródeł co powodowało utrudnienia w kontroli zużycia wody. W związku z powyższym zobowiązano prowadzącego instalację do prowadzenia monitoringu ilości zużywanej wody poprzez rejestrację z tą samą częstotliwością co pierwotnie, tj. raz w miesiącu, ostatniego dnia roboczego miesiąca, na podstawie odczytu stanu liczników: w czterech punktach monitoringu wody deszczowej na cele produkcyjne oraz licznika głównego zużycia wody z sieci wodociągowej, miesięczne i roczne zużycie wody;
- w rozdziale VIII, w pkt VIII.3. wprowadzono zmiany w punkcie dotyczącym monitoringu ilości, stanu i składu ścieków odprowadzanych do miejskiej kanalizacji w zakresie zmiany punktu poboru próbek do badań ścieków przemysłowych z punktu P1 na punkt L1, przy czym stan i skład ścieków przemysłowych pozostaje bez zmian w stosunku do zakresu określonego w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym. Zgodnie z pkt VIII.3. obowiązującej decyzji prowadzący instalację jest zobowiązany do monitoringu ilości i jakości ścieków przemysłowych

odprowadzanych do miejskiej kanalizacji. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. 2016 r., poz. 1757), pobór próbek ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego oraz pomiary stężeń tych substancji powinny być wykonywane w miejscu reprezentatywnym dla odprowadzanych ścieków. Zgodnie z warunkami określonymi w § 11 ust. 1. ww. rozporządzenia przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne prowadząc kontrolę ścieków przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych, ustala miejsce, sposób i częstotliwość poboru kontrolnych próbek.

Spółka wyjaśniła, że stan i skład ścieków przemysłowych ma znaczenie w miejscu ich wprowadzania do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych, dlatego też zasadna jest zmiana punktu monitorowania ścieków przemysłowych powstających w zakładzie na punkt L1. Punktem wprowadzenia ścieków przemysłowych z instalacji IPPC do miejskiego systemu kanalizacyjnego jest studzienka L1 znajdująca się na działce 118/14 obręb 1 miasto Biskupiec, a nie studzienka P1. Potwierdzeniem są również dotychczasowe kontrole ścieków przemysłowych odprowadzanych do kanalizacji wykonywanych przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Biskupcu w studziencie rewizyjnej L1 jako miejsca reprezentatywnego dla odprowadzanych ścieków. Potwierdza to również decyzja Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 29.12.2022 r. udzielająca Egger Biskupiec Sp. z o.o. pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego pochodzących z przedmiotowego zakładu, w której jako miejsce reprezentatywne do pobierania próbek wskazano studzienkę L1 zlokalizowaną na działce 118/14, obręb 0001 Miasto Biskupiec;

- w rozdziale VIII, w pkt VIII.4. wprowadzono zmiany w punkcie dotyczącym monitoringu jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych ze zbiorników retencyjnych do miejskiej kanalizacji deszczowej. W pozwoleniu zintegrowanym obowiązek monitorowania wód opadowych i roztopowych został nałożony na prowadzącego instalację z uwagi na fakt odprowadzania tych wód za pośrednictwem kanalizacji deszczowej do Jeziora Kraksy Małe, jak również możliwości potencjalnego ich zanieczyszczenia na terenie zakładu. Początkowo Spółka zawniosowała o usunięcie z pozwolenia zintegrowanego zapisu dotyczącego monitorowania jakości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych ze zbiorników retencyjnych do miejskiej kanalizacji deszczowej wskazując, że zapis ten nie ma uzasadnienia prawnego. Zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu zintegrowanym: „prowadzący instalację planuje monitorowanie jakości wód opadowych odprowadzanych ze zbiorników retencyjnych do miejskiej kanalizacji deszczowej w zakresie: zawiesina ogólna, substancje ropopochodne, ChZT, BZT₅. Próbkę wody opadowej będą pobierane w okresach trwania opadów ze studzienki kanalizacyjnej przed zrzutem do kanalizacji zewnętrznej przez akredytowane laboratorium i poddawane analizom laboratoryjnym w akredytowanym laboratorium”.

Należy podkreślić, że wprowadzanie wód opadowych lub roztopowych przez Zakład do miejskiej kanalizacji deszczowej nie wymaga pozwolenia wodnoprawnego. Odprowadzanie tych wód ze zbiorników retencyjnych do kanalizacji deszczowej odbywa się na warunkach określonych z właścicielem zewnętrznej sieci deszczowej. Ponadto nie ma przepisów prawnych nakładających obowiązek prowadzenia monitoringu jakości wód opadowych i roztopowych w zakresie ChZT i BZT₅. W pozwoleniu zintegrowanym ani w żadnych innych przepisach nie ma również określonych dopuszczalnych wartości ChZT i BZT₅ w wodach opadowych, do których należałoby odnieść badane parametry. W przypadku zawiesiny ogólnej oraz substancji ropopochodnych dopuszczalne stężenia dla węglowodorów i dla zawiesiny można odnieść do wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, wody opadowe i roztopowe ujęte w systemy kanalizacyjne pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej, tj. z terenów przemysłowych, wprowadzane do wód lub ziemi nie powinny zawierać więcej niż 100 mg/dm³ zawiesin ogólnych oraz 15 mg/dm³ węglowodorów ropopochodnych. W uzupełnieniu z dnia 9.05.2022 r. Wnioskodawca przedłożył sprawozdania z badań wód opadowych i roztopowych z terenu Zakładu, które potwierdziły dużo niższe wartości od wartości dopuszczalnych określonych w ww. rozporządzeniu. Zdaniem tut. Organu, obowiązek monitoringu jakości wód opadowych i roztopowych nałożony na prowadzącego instalację jest formą zabezpieczenia zakładu i dowodem potwierdzającym fakt odprowadzania „czystych wód” opadowych bez zanieczyszczeń. Jednakże biorąc pod uwagę analizowane przepisy krajowe oraz unijne tut. Organ nie widzi potrzeby prowadzenia monitoringu dla takich parametrów, dla których nie ma dopuszczalnych wartości odniesienia tj. ChZT, BZT₅, natomiast prowadzenie monitoringu powinno być realizowane w przypadku zawiesiny ogólnej oraz substancji ropopochodnych, gdzie dopuszczalne stężenia można odnieść do wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. Ponadto w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2015/2119 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE określono obowiązki dotyczące monitorowania zawiesiny w odpływie powierzchniowym jak również BAT AELs dla tego zanieczyszczenia w wodach odpływowych. W ww. decyzji poruszono kwestie tzw. spływu powierzchniowego, który zgodnie z definicją zawartą w konkluzjach BAT stanowi wody opadowe, roztopowe i z odwodnień, zebrane z placów magazynowych drewna na wolnym powietrzu, w tym z obszarów procesowych na wolnym powietrzu. Obowiązek monitorowania emisji do wody ze spływów powierzchniowych opisuje BAT 14. W ramach BAT 14 należy monitorować emisje do wody ze spływów powierzchniowych w zakresie zawiesiny ogólnej – TSS

zgodnie z normami EN ze wskazaną częstotliwością monitorowania co najmniej co trzy miesiące. Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla zawiesiny ogólnej (TSS) w odniesieniu do bezpośredniego zrzutu wody ze spływów powierzchniowych do odbiornika wodnego zostały określone w tabeli 8 przy BAT 25. Powyższy obowiązek ma zastosowanie jedynie w przypadku zrzutu bezpośredniego wody opadowej i roztopowej do odbiornika wodnego. W obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym monitoring w oparciu o konkluzje BAT nie ma zastosowania w przedmiotowej instalacji ponieważ sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenu Zakładu nie stanowi zrzutu bezpośredniego. Jednakże zgodnie z art. 211 ust. 5a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska w pozwoleniu zintegrowanym można określić - dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego - zakres i sposób monitorowania wielkości emisji w zakresie wykraczającym poza wymagania dotyczące monitorowania określone w konkluzjach BAT, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska. Biorąc pod uwagę wyżej cytowane przepisy krajowe oraz unijne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, w tym kwestię odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz możliwość nałożenia dodatkowego obowiązku monitorowania, tut. Organ widzi potrzebę monitorowania wód opadowych i roztopowych w zakresie tych parametrów, których dopuszczalne stężenia można odnieść do wartości granicznych określonych w ww. przepisach prawa tj. dla zawiesiny ogólnej oraz węglowodorów ropopochodnych zgodnie z normami EN ze wskazaną częstotliwością monitorowania co najmniej co trzy miesiące. Ostatecznie Spółka zaproponowała prowadzenie monitoringu wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do miejskiej kanalizacji deszczowej w zakresie zawiesiny ogólnej oraz węglowodorów ropopochodnych zgodnie z normami EN z częstotliwością co najmniej co trzy miesiące. Pobór prób do badań będzie miał miejsce w studzience kanalizacji deszczowej (dz. nr 67/2 obręb 0001) zlokalizowanej na kolektorze odprowadzającym wody opadowe lub roztopowe do miejskiej kanalizacji deszczowej. Wody opadowe i roztopowe odprowadzane z terenu Zakładu, przed wprowadzeniem do odbiornika będą oczyszczane w taki sposób, aby w odpływie: zawartość zawiesin ogólnych nie była większa niż 100 mg/l, zawartość węglowodorów ropopochodnych nie była większa niż 15 mg/l;

- W rozdziale XVIII decyzji dodano informację o postępowaniu z wodami opadowymi lub roztopowymi w przypadku wystąpienia awarii, a także ulewnych lub długotrwałych opadów atmosferycznych. W przypadku awarii i podejrzenia zanieczyszczenia wód opadowych lub roztopowych oraz w przypadku zagrożenia przelania się wód opadowych lub roztopowych ze zbiorników retencyjnych, wody te zagospodarować jako ścieki z odprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej. Dopuszcza się możliwość wykorzystania zanieczyszczonych wód w procesie produkcyjnym, o ile nie zakłóci to normalnej pracy zakładu i nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska naturalnego.

Należy podkreślić, że zmiana pozwolenia zintegrowanego w ww. zakresie nie stanowi istotnej zmiany instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska. Ponadto analizując wnioskowane zmiany nie stwierdzono

przesłanek do odmowy wnioskowanych zmian pozwolenia, o których mowa w art. 186 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska.

Jak wskazał Minister Klimatu i Środowiska w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 sierpnia 2022 r., znak: DIŚ-III.411.150.2022.MT.3 (którym Minister utrzymał w mocy pkt I postanowienia z dnia 18 czerwca 2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego odmawiającego dopuszczenia do udziału w ww. postępowaniu Stowarzyszenia Ekologicznego WARTO BYĆ z siedzibą w Biskupcu):

*„Przedmiotem wniosku Spółki Egger są zmiany mające charakter retuszu ewentualnie korekty dotychczasowych zapisów posiadanego pozwolenia zintegrowanego, które absolutnie **nie mogą być ułożsamiene ze zmianą istotną**.(...).*

W opinii Ministra przedłożony Marszałkowi wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego należy do typowych wniosków, w ramach nieistotnych zmian, które należy dokonać precyzując w istocie warunki dotyczące gospodarki odpadami, zbędnie wskazane na handlowe surowców, czy też usunięcie danych dotyczących wody wykorzystywanej na cele przeciwpożarowe.(...).

Minister ponownie wyjaśnia, że zmiana w/w parametrów nie stanowi o istotnej zmianie instalacji.(...).

W ocenie Ministra wniosek Spółki EGGER ma charakter wyłącznie doprecyzowujący zapisy posiadanego przez nią pozwolenia zintegrowanego.(...)

Zmiana ta, analogicznie jak i inne doprecyzowania w tym wynikające z treści art. 25 w/w ustawy o odpadach oraz ustaleń dotyczących wielkości i monitorowania (licznik) zużycia wody na cele p.poż. nie noszą znamion zmiany istotnej.”.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) przed wydaniem decyzji orzekającej co do istoty sprawę wskazaną na wstępie Stronie (podmiotowi na prawach Strony) przysługuje prawo zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W związku z powyższym w piśmie z dnia 4.04.2023 r. poinformowano strony postępowania, że w przedmiotowym postępowaniu został zgromadzony materiał dowodowy wystarczający do wydania decyzji w sprawie oraz możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz składania końcowych oświadczeń i uwag w terminie 8 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie do tut. Urzędu nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Jednocześnie w powyższym piśmie z dnia 4.04.2023 r., stosownie do postanowień art. 77 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, poinformowano Stronę postępowania oraz podmiot na prawach Strony o następujących okolicznościach i faktach znanych Marszałkowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego z urzędu:

- stosunkowo długim czasie trwania rozpoznawania przez Naczelny Sąd Administracyjny skarg kasacyjnych wniesionych od wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych,
- fakcie, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 16 grudnia 2022 r. o sygn. akt IV SA/Wa 2155/22 oddalił skargę Stowarzyszenia Ekologicznego WARTO BYĆ z siedzibą w Biskupcu na postanowienie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26

sierpnia 2022 r., znak: DIŚ-III.411.150.2022.MT.3, którym Minister utrzymał w mocy pkt I postanowienia Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 18 czerwca 2021 r., znak: OŚ-PŚ.7222.34.2020, orzekającego o odmowie dopuszczenia do udziału ww. Stowarzyszenia w przedmiotowym postępowaniu,

- treści uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2022 r. o sygn. akt II SA/OI 424/20 oraz wyroku tego Sądu z dnia 7 listopada 2022 r. o wskazanej sygnaturze,
- fakcie, iż Naczelny Sąd Administracyjny rozstrzygając spory o właściwość w sprawach o sygn. akt.: III OW 13/21 i III OW 14/21, w których stroną był Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego, dysponował w aktach sprawy treścią pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Starosty Olsztyńskiego z dnia 24.06.2019 r., znak: GŚ-II.6222.11.2018.KP.

Decyzja uwzględnia w całości żądanie Strony przedstawione we wniosku. Zmienione zapisy decyzji zostały dostosowane do stanu rzeczywistego oraz aktualnego porządku prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Warmińsko – Mazurskiego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze Stron postępowania (podmiot na prawach Strony), decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich Stron (podmiotów na prawach Strony) zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze Stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe Strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Z upoważnienia
Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego
Bogdan Meina
Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Egger Biskupiec Sp. z o.o.
2. Prokurator Prokuratury Regionalnej w Białymstoku – ePUAP
3. 2 x a/a.

Do wiadomości:

1. Minister Klimatu i Środowiska - ePUAP
2. Warmińsko – Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska - ePUAP
3. Burmistrz Biskupca - ePUAP

Za zmianę pozwolenia uiszczono opłatę skarbową zgodnie z ustawą z 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. Opłatę wniesiono przelewem na konto Urzędu Miasta Olsztyna.